

జనవరి 2010 • Rs.20/-

చందులు

సూతన సంవత్సర
శుభాకంక్షలు

PARLE

POPPINS

Goli Rainbow Wall - Doon Kya?

Ram
and
Shyam

ఆకాశంలో కన్ను

రామ్ మరియు శ్యామ్ నూతన సంవత్సర పాటీ కోసం
అంధకారిస్తుంటారు, అప్పుడు వారికి అరుపులు విసిపిస్తాయి.

Catch the Action with Chandamama!

Follow the adventures of the unknown **Prince Arya** with his forest friends. Read the legend of **Garuda**, the invincible warrior. Solve mysteries in the jungle with super sleuths, **Eli and Puli**, of the Detective Duo intelligence agency.

Get your
copies
NOW!

Rs.
40

E-ARYA

Rs.
60

Rs.
50

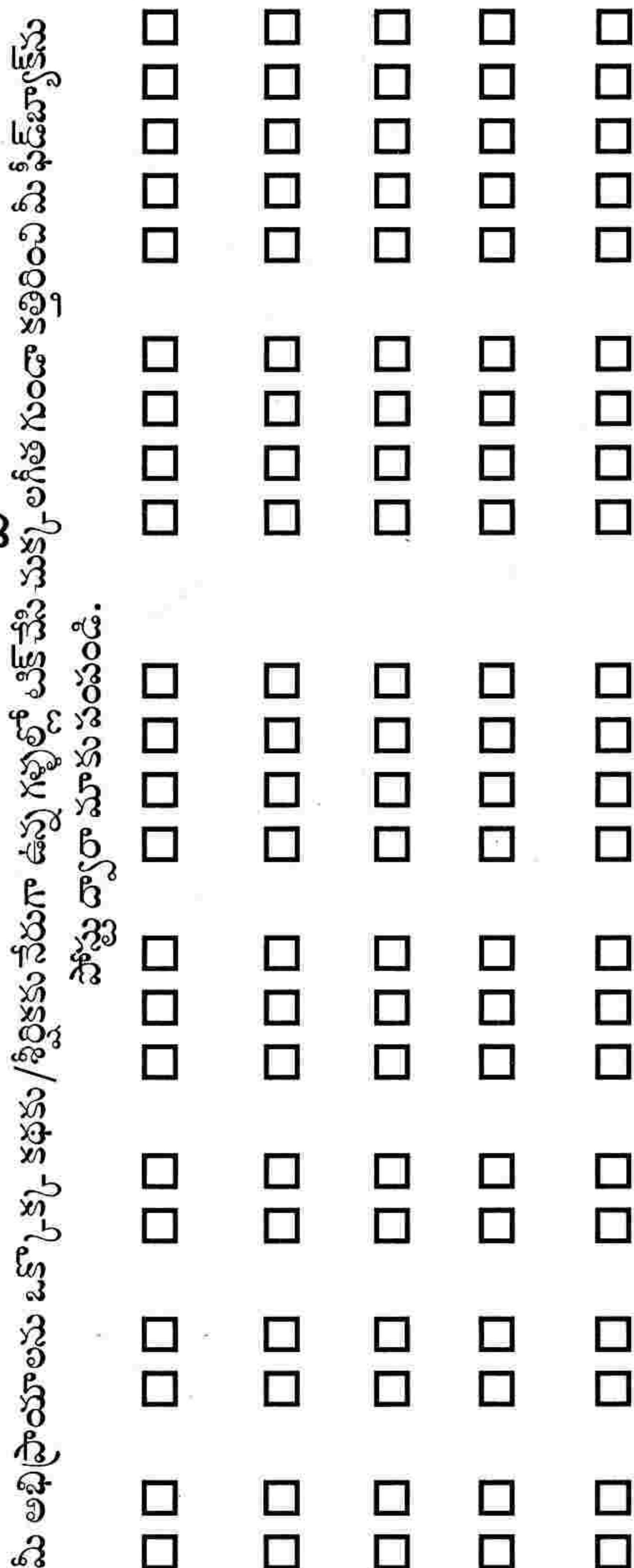
Chandamama subscribers
buying all three titles will
get a 20% discount

These titles are available only in English at selected book shops.
To place an order, contact: The Variety Book Depot AVG Bhawan,
M-3 Connaught Circus, Po Box - 505, New Delhi - 110001
Ph: +91-11-23417175 / 23412567

పేరు..... వయస్సు.....
చిరునామా.....

ఫోన్: ఇ-మెయిల్:

అత్యుత్తमం ఉత్తమం బాసుంది ఘరవాలేదు మామూలు

చందులు!

వయస్సు.....

ఈ సంచికలో ...

చందులు

06 పారకుల లేఖలు

07 భారత మాతకు వందనం (గణతంత్ర దినం)

క్లాసీక్స్

08 ఇద్దరు కూతుల్పు

11 ప్రైమ కోసం

17 ఆర్య-2

21 రామాయణం

27 మిత్రబేదం-2

కార్యక్రమాపాలు

31 ఫోటో వ్యాఖ్యల ఫోటీ

32 వేగసూత్రం

33 యురేకా

34 చందులు లోకష్టానం
క్రీజ్-12

చిన్న కథలు

35 మనిషిదేవుళ్ళు

39 అతిథి మర్యాద

43 జీవది!

44 అడవిలో గుడి

ఇండియా ఇండ్స్ట్రీ

48 దేశ భాషలు నేర్చుకుండాం

50 భారత దర్శిని

51 మృత నగరం

సిరియల్స్

55 పాతాలదుర్గం

62 అసలు రూపాలు

వారలు

68 ఉదయ తారలు

69 చందులు కబుర్లు

కలగూరిగంప

70 వ్యుల పువ్యులు

72 జ్ఞాన సాధువు!

నూతన సంవత్సరం

ప్రియ మిత్రులారా!

మీ అందరికీ చందులామ తరఫున నూతన సంవత్సర హార్టిక శుభాకాంక్షలు. 2009లోకి తొంగి చూసి నట్టయితే, గత సంవత్సరం చాలా త్వరగా గడిచిపోయినట్లనిపిస్తుంది. ఆర్థిక మాంద్యం, రుతుపవనాలు దోబూచులాడటం వంటి విపరిణామాలతో గత సంవత్సరం ఇబ్బంది పెట్టిందనుకోండి. కానీ మరో వైపున కొన్ని ఉజ్జ్వల క్షణాలను కూడా చవిచూశాం. క్రీడల్లో, చంద్రయాన్ ద్వారా శాస్త్ర రంగంలో మనం అద్భుత విజయాలు సాధించాం కూడా.

పైగా, ప్రపంచంలోని మరే దేశం కంటే కూడా, భారతదేశం ఆర్థిక సమస్యలకు సులభంగా ఎదురొచ్చి నిలిచింది. సమస్యలను ఎదుర్కొనేటప్పుడు మనం ఎన్నటికీ సానుకూల వైఖరితోటే ఉండాలి. అప్పుడే ప్రగతిని సాధించగలం. నూతన సంవత్సరం ప్రారంభ సందర్భంగా తాము తీసుకోదలిచిన నిర్ణయాలను తెలుపుతూ మన యువ మిత్రులు ఇప్పటికే మాకు కొన్ని ఆసక్తికరమైన మెయిళ్ళు పంపారు. మీరు కూడా ఇదే విధంగా మాకు మెయిళ్ళు పంపాలని కోరుతున్నాం!

జనవరి 26న మనం గణతంత్ర దినోత్సవం జరుపుకుంటాము. మన దేశం రాజ్యంగాన్ని రూపొందించుకుని, సర్వసత్తాక గణతంత్ర దేశంగా ఆవిర్భవించిన రోజు. మనది బహుళ ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద రాజ్యంగం. ప్రగాఢమైన, సమగ్రమైన భావాల సమహారమే మన రాజ్యంగం. అయితే, అటు వంటి అన్ని భావాలకు మల్లే, నిత్యం మారుతున్న కాలానికి అనువుగా మనం మారవలసిన అవసరం ఉంది. మార్పులకు కూడా మనం సిద్ధం కావాల్సి ఉంది.

ఈ నెల 14న మనం మకర సంక్రాంతిని జరుపుకుంటున్నాం. ఉత్తర ధ్రువంలో దక్కిణాయనం సందర్భంగా భూమి గమనంలో వచ్చే మార్పులకు ఈ రోజు సంకేతంలా నిలుస్తుంది. దక్కిణ ప్రాంతంలో మనం పంటల పండుగ సంక్రాంతిని సంబరంగా జరుపుకుంటాం. ఈ నెలలోనే మనం వసంత పంచమిని జరుపుకుని సరస్వతికి పూజలర్పిస్తాం.

ఈ సంవత్సరం కొన్ని ఆసక్తికరమైన కొత్త పుస్తకాలు ప్రచురించబోతున్నాం. తొలి పుస్తకంతో చందులామ చిత్రకారులకు నివాళి పలుకుతున్నాం. గత 60 సంవత్సరాలుగా శంకర్, చిత్ర, ఎంటీపీ, వడ్డాది పాపయ్య గార్లు మేస్తూ వచ్చిన చందులామ ముఖచిత్రాలను పుస్తక రూపంలో తెఱ్పుతున్నాం. పాఠకులు ఎంతో ఆసక్తిగా ఎదురు చూస్తున్న ఈ పుస్తక ప్రచురణతో మేం 2010ను ప్రారంభించబోతున్నాం!

-సంపాదకుడు

జనవరి 2010 Rs. 20/-
Founded by B. Nagi Reddi
and Chakrapani

Editor & Publisher : Prashant Mulekar
Associate Editor : A.R. Balasubrahmanyam
Senior Artists: K.C. Sivasankaran (Sankar),
Gandhi Ayya, P. Mahesh
Artist : T. Venkatesan
Asst. Editor-Copy & Pre-Production : R. Sudha
Creative Writer : R. Rama
Layout Designer : K. Narendra Raju
Sanjay B Thorat : Head - Sales and Circulation
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B',
MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093
Phone +91 22 28312872 / 28311849
Mobile +91 9821017787
email : sanjay.thorat@chandamama.com
Rajendra K Jadhav : Asst. Manager - Circulation
Mobile +91 9320565048
email : rajendra.jadhav@chandamama.com
New Delhi :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
Goyal Business Centre, C-23/2 First floor,
Connaught Place, New Delhi-110001
Bengaluru :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 18, 10th Cross,
Mayura Street, Papanna Lay Out, Outer Ring
Road, RMV 2nd Stage, Bangalore-560094,
Phone +91 80 6655 1000
Chennai : K. Ravishankar, Sales Officer -
Circulation, Mobile +91 98414 00981
email : ravishankar.k@chandamama.com
Business Development : Ananth Prakash
Mobile +91 98362 82202, 98351 82202
email : ananth.prakash@chandamama.com
Content Head - Online : Sowmya Bharadwaj
email : online@chandamama.com
Marketing Enquiries :
email : marketing@chandamama.com
Advertisement :
email : sales@chandamama.com
Subscription Queries :
e-mail : subscription@chandamama.com
Customer Cell : A B Sairam
Mobile: +91 9841983774
e-mail : sairam.ab@chandamama.com

Head Office : CHANDAMAMA INDIA LTD.,
B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B',
MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093
Phone +91 22 28312872 / 28311849
Email : chandamama@chandamama.com
Website : www.chandamama.com

Printed and Published by Prashant Mulekar
at Shruti Art Pvt. Ltd., Unit No.1, Gupta Mills
Estate, Devidayal Industrial Compound,
Darukhana, Reay Road (East),
Mumbai - 400 010 on behalf of Chandamama
India Limited, 2/513, Sundeep Avenue East,
2nd Main Road, Thiruvanmiyur,
Chennai - 600 041. Editor : Prashant Mulekar

పారకుల లేఖలు

నేను 1947 సంవత్సరం నుంచి చందమామ పుస్తకాన్ని కొని చదువుతున్నాను. ఇప్పుడు నా వయస్సు 73 సంవత్సరాలు. నా మునిమనమరాలు చందమామ కథలు చెప్పమని సాయంకాలం పూట పోరు పెడుతుంటే, నేను బైండు చేయించిన చందమామల నుంచి ప్రతి రోజు ఒక అందమైన కథను చదివి వినిపిస్తున్నాను. గత కొద్ది సెలలుగా మొదటి పేజీలో బేతాళకథను ప్రచురిస్తున్నారు. బాగాలేదు. గతంలో ఉన్నట్లుగానే చందమామను ముద్దించగలరు. ప్రతిక 74 పేజీల్లో 20 పుటలు, కార్టూన్లు, క్రీడలు, ప్రకటనలే ఉంటున్నాయి. తగ్గించగలరు.

- జి. టార్జాన్ రాజు, హైదరాబాద్

గత పదేళ్ళ చందమామలను భద్రంగా బైండ్ చేసి ఉంచాను. నా విద్యార్థులకు రోజుకో చందమామ కథ చెబుతున్నాను. ఈ మధ్య చందమామలో కథలు తగ్గి శీర్షికలు పెరిగాయి. చందమామ అన గానే గుర్తొచ్చేవి కథలే. ఇతర విషయాలను వేరే ప్రతికలకు వదలి పెట్టండి. చిన్న కథలు పెంచి సీరియల్స్ ఒకటి లేదా రెండు మాత్రమే ఇస్తే అందరూ చదవడానికి బాగుంటుంది. చందమామ ధర కూడా పేద పిల్లలు కొని చదివేలా లేదు. చందమామ పేద, మధ్య తరగతి ప్రతిక కావాలని నా ఆకాంక్ష: 99 లో చందమామ ధర రూ. 6 లు. ఇప్పుడు మూడు రెట్లు పెరిగింది. ఆలోచించండి.

- వై.ఎస్. శ్రీనివాస్, గుంటూరు

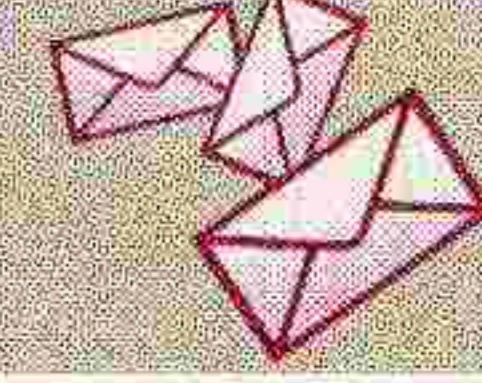
గత 50 ఏళ్ళగా చందమామ చదువుతున్నాను. కథలు గతానికి, ప్రాచీనత్వానికి, పురాణాలకు చెందినవిగా మాత్రమే ఉండాలి. నూతన పోకడలు, అధునిక కథాంశాలు వద్దు. ఇవి పిల్లలను, పెద్దలను ఆకర్షించలేవు. గతంలో చందమామలో వచ్చిన కథలను తిరిగి ప్రచురించండి. కథా సరిత్వాగరం, గాధాసప్తశతి, కాళిదాసు, తెనాలి రామలింగదు, మర్యాద రామన్న వంటి కథలు ప్రచురిస్తే బాగుంటుంది.

- శ్రద్ధ పులిజాల, హైదరాబాద్

మీ అభిప్రాయాలను రామేయిల్
feedback@chandamama.com

ద్వారా పంపవచ్చు.

Visit us at : <http://Telugu.chandamama.com>

గణతంత్ర దినం

భారత మాత్రకు వందనం

భారతదేశాన్ని సర్వసత్తాక ప్రజాతంత్ర గణతంత్ర దేశంగా 1950 జనవరి 26 న అధికారికంగా ప్రకటించారు.

ఆ రోజు కొత్త ధిలీలో ప్రభుత్వ కార్యాలయాలలోని ఫర్మిచర్, తలుపులు, గోదలపై ముద్రించిన బిటీష్ రాజ ముద్రికలను, నమూనాలను తోలగించడంలో కూలీలు నిమగ్గమ్మె ఉన్నారు. ఓడలు, ట్రుక్కులు, తపోలా పెట్టెలపై అంటించిన “రాయల్,” “హింద్ మెజెస్టీ” వంటి రాజరికాన్ని స్వీరించే పదాలను కుంచెలతో తుడిచివేస్తున్నారు.

భారత్కు ఒక్కసారిగా కొత్త ముద్ర వచ్చే సింది! అలాగుని జనవరి 26 వ తేదీని ఉన్నట్లుండి గణతంత్రదినోత్సవంగా ప్రకటించారా? లేదు. ప్రజాస్వామిక గణతంత్ర భారత ఏర్పాటు కోసం కృషి చేస్తామని అంతకు చాలా ఏళ్ళకితమే

ఆంటే 1927 లోనే భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ సభ్యులు శపథం చేశారు మరి.

మొట్టమొదటి గణతంత్ర దినానికి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. అయితే ఆ రోజు నిరాడం బరంగా గడిచిపోయింది. భారత ప్రధమ రాష్ట్రపతి డాక్టర్ రాజేంద్రప్రసాద్ కు స్వాగతం పలకానికి ప్రజలు ఇర్వైన స్టేడియం వద్ద గుమికూడారు. రాష్ట్రపతి గుర్రాలు పూన్చిన రథంపై రాజసంగా స్వారీ చేస్తూ రానే వచ్చారు. ఆయన జాతిని ఉద్దేశించి క్లూపుంగా, వివరంగా ప్రసంగించారు. సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను తిలకించిన తర్వాత రాష్ట్రపతి, ప్రధానమంత్రి నెప్రశా, తదితర నేతలు జనసమాహంలో కలిసిపోయి సంభాషణలు జరిపారు. మొత్తం కార్యక్రమం కేవలం రెండు గంటలలోపే పూర్తయ్యాంది!

ఆ రోజు... విభేదాలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ దేశం మొత్తం ఒక్కటైన రోజు. గణతంత్ర దినాన్ని స్వీరింపజేస్తూ ఎక్కుడ చూసినా గాంధీ టోపీలు, రుగురుగుల తలపాగాలు, సాగ్నిన టోపీలు పురవీధుల్లో మిలమిల లాడాయి. ఈ రోజుకీ దృశ్యంలో మార్పులేదు. భారతదేశబలమంతాదాని భిన్నత్వంలోనే దాగి ఉంది. మరెన్నో గణతంత్ర దినోత్సవాలు జరుపుకునేలా భారత్కు కాపాడు కుంటామని శపథం చేద్దాం రండి!

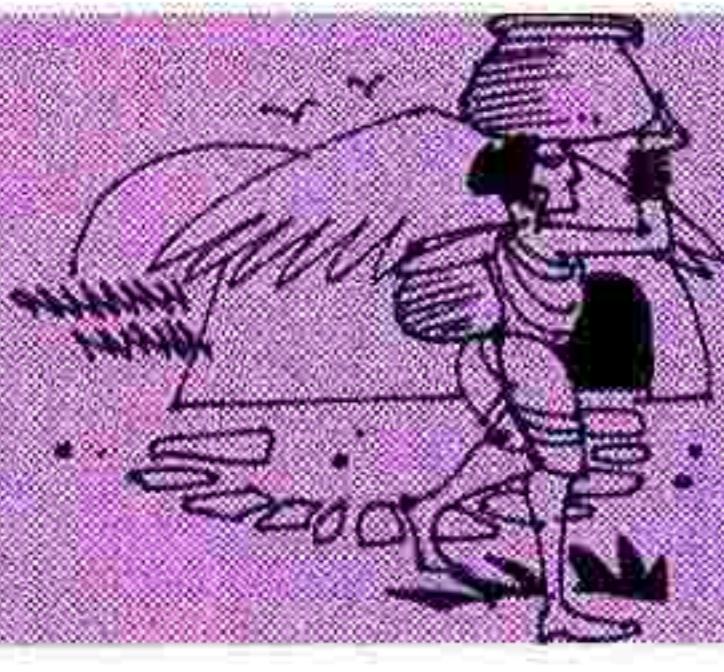
To walk

పదవడానికి

चलना

Hindi

చతుర్సా

కేరళ జానపదకథ

ఇద్దరు కూతుల్సు

ప్రశ్నమ సముద్రతీరంలోని ఒక మారుమూల కుగ్రామంలో వృద్ధదంపతులు నివసిస్తూండే వాళ్ళు. తక్కిన కురవ తెగ ప్రజల్లగే నిరుపేదలైన వాళ్ళు, కష్టజీవనం సాగించేవాళ్ళు. వాళ్ళకు ఉన్నదల్లా ఒక పాక, గోనెచింకి పాత చాప. రెక్కాడితేగాని డోక్కాడని బతుకే అయినప్పటికీ వాళ్ళంతో తృప్తిగా జీవించేవాళ్ళు!

వాళ్ళకు ఇద్దరు కూతుల్సు. ఇద్దరికీ పెళ్ళి శ్వయి అత్తవారిశ్వకు పెళ్ళిపోయారు. అందు వల్ల దాపులనున్న కొద్దిపాటి పాలంలో కష్టపడి పనిచేయడం, రెండు పూటలా ఇంత తినడం, ప్రశాంతంగా బతకడం, ఇలా సాగుతోంది వాళ్ళ జీవితం. బయటి ప్రపంచంతో వాళ్ళకు ఎలాంటి సంబంధమూ ఉన్నట్టు కనిపించేది కాదు.

వృద్ధురాలు ఒకనాడు పెద్దతలోచనలోపడింది. పెనిమిటితో, “మనం ఇద్దరమ్మాయిలకూ పెళ్ళి చేసి పంపేశాం కదా? వాళ్ళు ఇప్పుడు ఎలా

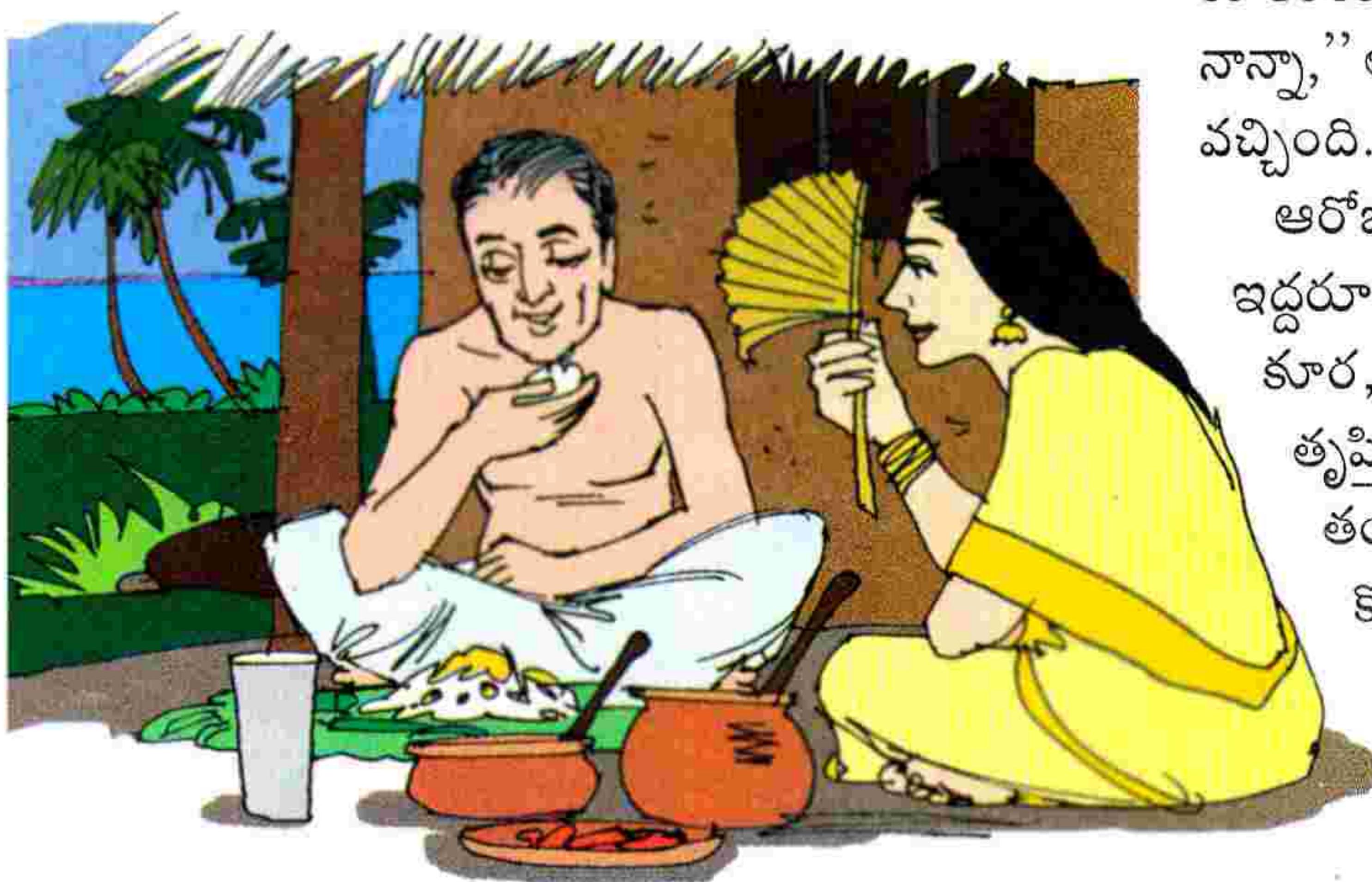
ఉన్నారో ఏమో! ఒకసారి పెళ్ళి చూసివన్నే బావుం టుంది కదా,” అన్నది.

వృద్ధుడు తల పంకించి, “అవును, నాకూ వాళ్ళను చూడాలనే ఉన్నది. వాళ్ళను చూసి యేడాది అయ్యంది. నా మనసులోని మాటే నువ్వుచెప్పావు. రేపే పెళ్ళి పెద్దమ్మాయిని చూసి వస్తాను,” అన్నాడు.

మరునాడు తెల్లువారగానే ఒక అరటిగెలను భుజంమీదికి ఎత్తుకుని, గొడుగు పట్టుకుని పెద్దకూతురి వద్దకు కాలినడకనే బయలు దేరాడు. ఆమె పదిమైళ్ళ దూరంలోని మరో గ్రామంలో ఉంటోంది.

మధ్యహ్నానికల్లా కూతురి ఇల్లు చేరుకు న్నాడు. ఆమె కూడా తమలాగే దూరంగా విసిరి వేసినట్టున్న చిన్న పాకలో ఉంటోంది. ఆయన పెళ్ళినప్పుడు పొయ్యమీద కుండలో అన్నం ఉడుకుతోంది. గుమ్మడికాయను తరుగుతూన్న కూతురు తండ్రిని చూడగానే, “రండి, నాన్నా,” అంటూ లేచి ఆప్యాయంగా ఎదురు వచ్చింది.

ఆరోజు మధ్యహ్నం తండ్రికూతుల్సు ఇద్దరూ ఒకటిగా కూర్చుని గుమ్మడికాయ కూర, వేయించిన మిరపకాయలతో తృప్తిగా అన్నం తిన్నారు. ఆ తరవాత తండ్రి కొబ్బరిచెట్ల నీడలో పడుకుని కొంతసేపు ఒత్తు మరిచి హాయిగా కునుకు తీశాడు. మరునాడు ఇంటికి తిరుగు ప్రయాణమ య్యాడు.

To walk

సడవడానికి

நடக்க

Tamil

సడక్క

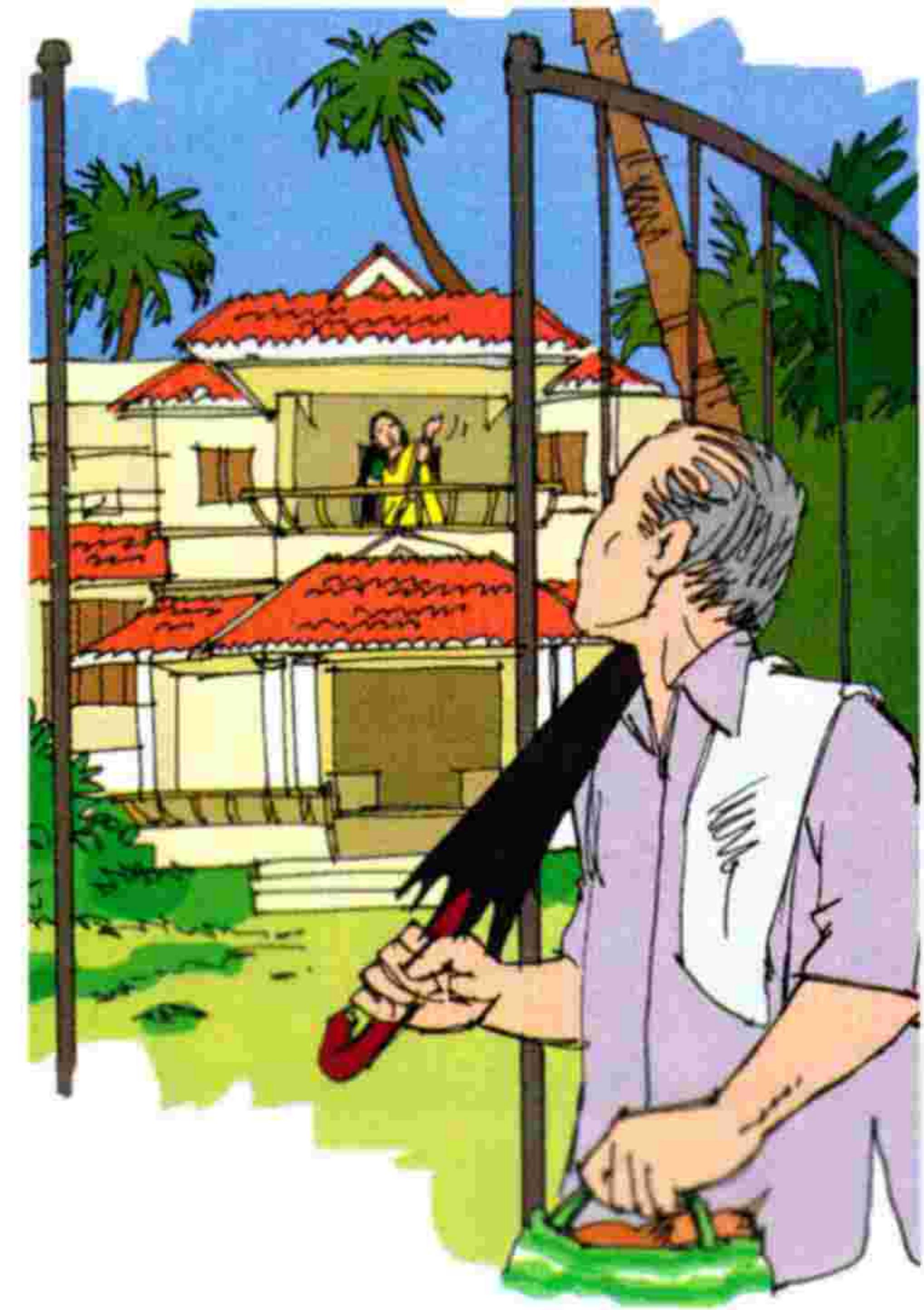
ఇల్లు చేరిన భర్తను చూడగానే, “అమ్మాయి ఎలా ఉంది?” అని అడిగింది ముసలావిడ ఆత్రుతగా.

“చాలా బావుంది. మనలాగే ఎంతో హాయిగా ఉంటోంది,” అన్నాడు భర్త సంతోషంగా. తమ కూతురు మంచి కుటుంబంలో ఉంటున్నందుకు వృద్ధ దంపతులు ఎంతో సంతోషపడ్డారు.

మరో వారం తిరిగేసరికి పెద్దాయనకు చిన్న కూతురిని కూడా చూసి రావాలన్న కోరిక కలిగింది. ఆ మాట చెప్పేసరికి భార్య కూడా సంతోషంచి ఆయన ప్రయాణానికి ఏర్పాటు చేసింది. ఒకనాటి ఉదయం పెద్దాయన గోనెసంచీ నిండుగా లేత కొబ్బరికాయలను తీసుకుని గొడుగు పట్టుకుని బయలుదేరాడు. సాయం కాలానికి కూతురు ఊరు సమీపించిన వృద్ధుడు ఆమె ఉంటూన్న ఇల్లు ఏదో గుర్తుపట్టులేక పోయాడు. అక్కడున్నవాళ్ళను అడిగితే ఒక పెద్దమనిషి పెద్ద ఇనుపగేట్లతో ఉన్న రెండంత స్తుల మేడను చూపాడు. దాన్ని చూసి వృద్ధుడు చెప్పరాని ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యాడు. అంత పెద్ద మేడను అతడు అంతకు ముందెన్నడూ చూసి ఎరుగడు!

అంతపెద్ద ఇంట్లో ఉంటూ ఎవరైనా సంతోషంగా ఉండగలరని అతడు ఊహించలేకపోయాడు. అక్కడ తన కూతురు ఉండే అవకాశం లేదనుకుని వెనుదిరగబోయినవాడల్లా, “రండి, నాన్నా,” అన్న పిలుపు విని ఆగిపోయాడు.

కూతురు తండ్రిని ఆప్యాయంగా పిలుచుకు పోయి, లోపల సోఫాలో కూర్చోబెట్టింది. అలాంటి సోఫాలను అతడెన్నడూ చూసింది కూడా లేదు గనక, ఇబ్బందిగా కూర్చుంటూ, “మట్టి అరుగు మీద కూర్చునేంత సుఖం మరెక్కడా రాదు,” అనుకున్నాడు.

వ్యాపారం లాభసాటిగా సాగి, తామెలా ధన వంతులైనదీ వివరిస్తూ కూతురు వంటను పూర్తి చేసింది. సేలమీద అరిటాకు వేసుకుని గుప్పెడు మెతుకులు తిందామనుకుంటూన్న అతడికి ఆ వంటలను చూసేసరికి కణ్ణు చెదిరిపోయాయి. బల్ల మీద రకరకాల కూరలు, చేపల వేపుత్తు, ఆవిరులు వెదజల్లే అన్నం, అందమైన పళ్ళాలు చూస్తూంటే అతడికి నోట మాట రాలేదు. కూతురు, అల్లుడు పక్కనే కూర్చుని కొసరికొసరి వడ్డిస్తూ, తినమని బలవంతపెట్టారు. అతడు ఏమీ తోచక తికమకపడ్డాడు.

ఆఖరికి అతడొక చేప ముక్కను తీసుకున్నాడు. అన్నంలో చిటికెడు ఉప్పు వేసుకుని కలుపుకుంటూ నంజుకోవడానికి మిరపకాయ అడిగాడు. అయినా కూతురూ, కోడలూ బల వంత పెట్టడంతో అక్కడి వంటలను కొద్దికొద్దిగా రుచి చూడ్డంతోనే అతడి కడుపు నిండిపోయింది.

వెనువెంటనే తూగువచ్చేసింది. పదుకోవాలని పించి గోనెచింకి పాత ఇమ్మని కూతురిని అడి గాదు. అయితే, ఆమె తండ్రిని పడకగదిలోకి తీసుకు వెళ్లి పడక మీద పదుకోమని చెప్పి వచ్చేసింది.

పడకకు నాలుగు వైపులా ఉన్న స్తంభాలకు దోషుతెర కట్టబడి ఉంది. అంత వరకు ఆలాంటి పడకా, దోషుతెరా చూసి ఎరుగని పెద్దాయన తికమక పడ్డాడు. స్తంభాల మీదికి ఎక్కి పైనున్న దోషుతెరమీద పదుకోవాలేమోననుకున్నాడు.

చిన్నప్పటినుంచి చెట్లక్కిన అనుభము ఉన్నందు వల్ల, ఈమాత్రానికి మళ్ళీ కూతురిని పిలిచి అడగడం ఎందుకులేననుకుని, ఒక్క ఊపుతో స్తంభంమీదికి ఎక్కి చూశాడు. తల పంకిస్తూ, పదుకోవడానికి రోజూ ఇంత కష్టపడి పైకి ఎక్కాలి పాపం బిడ్డ అనుకున్నాడు కూతుర్ని తలచు కుంటూ. ఆ తరవాత పైన నలుచదరంగా ఉన్న దోషుతెరమీద పదుకోబోయి దభీమని తెరతో సహా పడకమీదికి పడిపోయాడు!

దెబ్బ తగల్లేదుగాని, ఆ శబ్దానికి ఇంటిల్లిపాద్ పరిగెత్తుకు వచ్చి చుట్టూ మూగడంతో కాస్త హడలిపోయాడు. ఆ తరవాత కూతురికి తను చేసిందంతా వివరించి చెప్పాడు. ఇంట్లో వాళ్ళు బలవంతంతో నవ్వు ఆపుకుని, ప్రశాంతంగా పదుకోమని చెప్పారు. అయితే, అతడు పడక మీద పదుకోనని మొండికెత్తాడు. ఆఖరికి ఒక గోనెచింకి పాతను తీసుకుని నేలమీద పరుచుకుని పడుకున్నాడు.

తెల్లవారగానే పల్లు తోముకోవాలని వేపపుల్ల కోసం చూశాడు. అయితే, అతడి కూతురు మెత్తటి పళ్ళపాడిని చేతిలో పోసింది. అతనికి ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు. నోట్లో వేసుకుని మింగ బోయి, కక్కుకున్నాడు. తండ్రి దగ్గ చూసి కూతురు పరిగెత్తుకు వచ్చింది. నానా తంటాలు పడి ముఖం కడుక్కున్న అతడు, ఇక ఇక్కడ క్షణం కూడా ఉండలేనంటూ ఇంటికి బయలు దేరాడు.

ఇల్లు చేరుతూ గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. కూతురిక్కేమం గురించి అడిగింది భార్య. “ఏం చెప్పమంటావు? పాపం ఆ ఇంట్లో మన అమ్మాయి పడుతూన్న అవస్థలు ఇన్నీఅన్ని కావు! తెల్లవారగానే ఏదో ఘూర్చెన పాడి తినాలి. ఆ తరవాత

రకరకాల దిక్కుమాలిన తిళ్ళనీ కడుపు నిండా తిని తీరాలి!” అన్నాడు విచారంగా.

“ఆ తరవాత రాత్రయిందంటే స్తంభాల మీదికి ఎగబ్రాకి పోయి అదేదో ప్రమాదకర మైన వింత పడకమీద పడుకోవాలి!” అని వివరించాడు భయంభయంగా.

వృధ్ధ దంపతులు పడుకున్నారేగాని, చిన్న కూతురు అనుభవిస్తూన్న ఇక్కట్ల గురించి, అమాయకత కొద్దీ విచారించక ఉండలేకపోయారు.

To walk

పడువడానికి

चालणे

Marathi

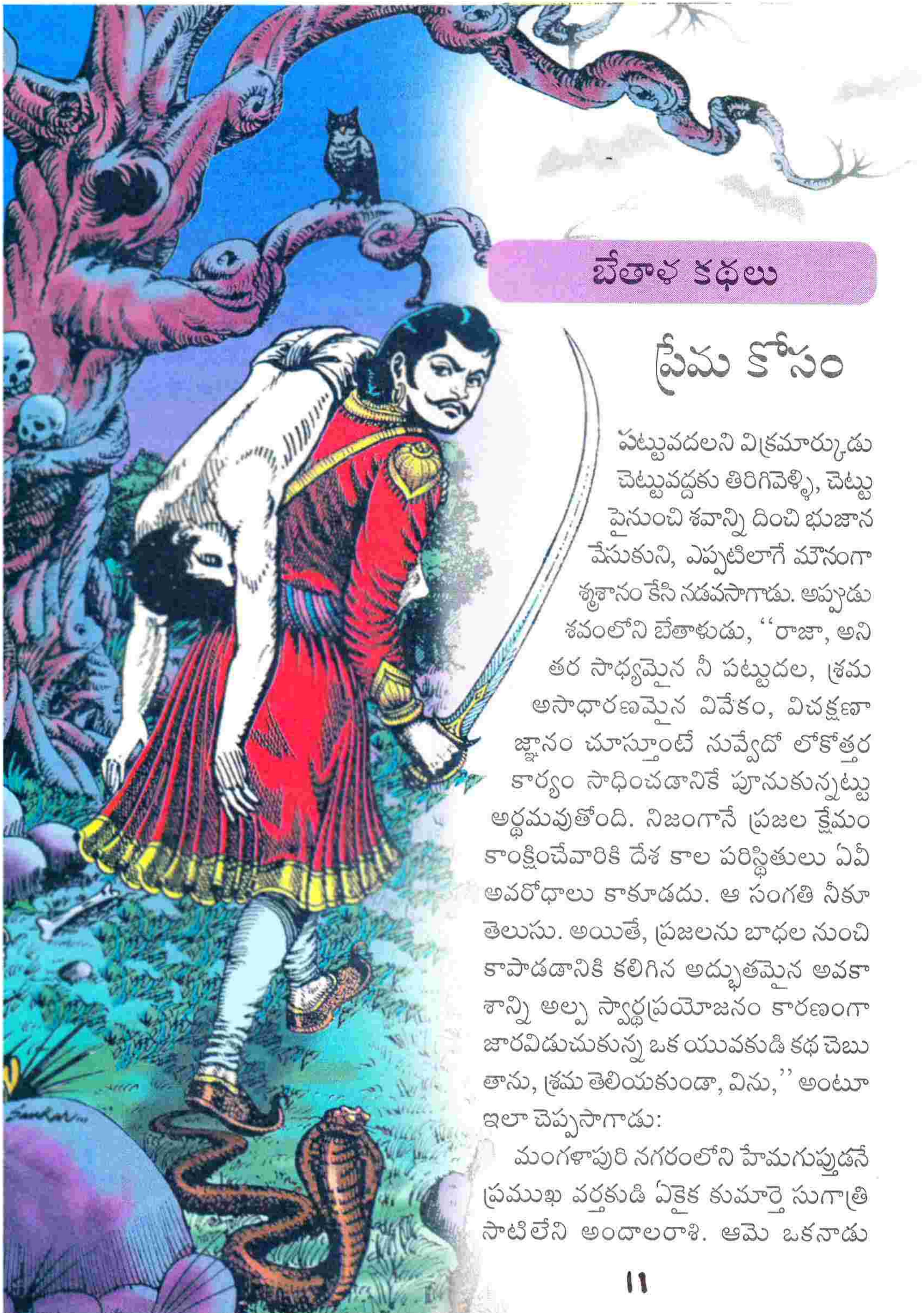
వార్తలు

బేతాళ కథలు

ప్రీము కోసం

పట్టవదలని విక్రమార్గుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టు పైనుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శృంఖలంకేని నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజు, అని తర సాధ్యమైన నీ పట్టవదల, శ్రేము అసాధారణమైన వివేకం, విచక్షణా జ్ఞానం చూస్తూంటే నువ్వేదో లోకోత్తర కార్యం సాధించడానికి పూనుకున్నట్టు అర్థమవుతోంది. నిజంగానే ప్రజల క్షేమం కొంక్కించేవారికి దేశ కాల పరిస్థితులు ఏమీ అవరోధాలు కాకూడదు. ఆ సంగతి నీకూ తెలుసు. అయితే, ప్రజలను బాధల నుంచి కాపాడడానికి కలిగిన అద్భుతమైన అవకాశాన్ని అల్ప స్వార్థప్రయోజనం కారణంగా జారవిడుచుకున్న ఒక యువకుడి కథ చెబుతాను, శ్రేము తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

మంగళాపురి నగరంలోని హేమగుప్తుడనే ప్రముఖు వర్తకుడి ఏకైక కుమార్తె సుగాత్రి సాటిలేని అందాలరాజి. అమె ఒకనాడు

స్నేహితురాళ్ళతో కలిసి వనవిహానికి వెళ్లింది. కొంతసేపయ్యక ఆమె చెలులకు దూరమై, కొలనులో తామరలను కోయడానికి ప్రయత్నించి, కాలుజారి నీళ్ళల్లో పడిపోయింది. ఈత రాక ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూన్న ఆమెను, అటుగా వెళుతూన్న ఒక యువకుడు రక్కించాడు. ఒకరినొకరు చూసుకుని పరస్పరం పరిచయం చేసుకున్నారు. నగరం శివారులోని రేఖపల్లెకు చెందిన ఆ రైతు యువకుడిపేరు సాత్మ్యకుడు. వాళ్ళిద్దరి మధ్య పరిచయం కొన్నాళ్ళకు ప్రేమగా పరిణమించింది.

ఒకనాడు సాత్మ్యకుడు సుగాత్రి తండ్రి హేమగుప్తుణ్ణి కలుసుకుని తమ ప్రేమగురించి చెప్పి, సుగాత్రిని తనకిచ్చి వివాహం జరిపించమన్నాడు.

“ప్రేమించడానికి అర్థత అవసరం లేక పోవచ్చుకాని, పెళ్ళి చేసుకోవడానికి తప్పకొన్ని అర్థతలు ఉండాలి. మా అమ్మాయిని చేసుకునే అర్థత నీకు లేదు. నువ్విక వెళ్ళ వచ్చు,” అన్నాడు హేమగుప్తుడు.

“అయ్యా, నాకు లేని అర్థతలు ఏమిటి?” అని అడిగాడు సాత్మ్యకుడు.

“ఒక్క అర్థత కూడా లేదు. అసలు కావలసింది వ్యాపార దక్కత. నా వ్యాపారం బహుముఖాలుగా విస్తరించి నగరప్రజలకు నిత్యావసరాలు సమకూరుస్తూ, ఎందరికో జీవనో పాధిని కల్పిస్తోంది. నా తదనంతరం కూడా ఈ వ్యాపారం ఇలాగే కొనసాగాలని ఆశిస్తున్నాను. కొడుకులు లేని నేను వ్యాపారంలో మెళకువలు ఎరిగిన, అనుభవజ్ఞుడైన నా దగ్గరి బంధువు కుమారుడు ఉషాకిరణుణ్ణి ఎన్నడో అల్లుడిగా నిర్ణయించాను,” అన్నాడు హేమగుప్తుడు.

అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన సుగాత్రి తండ్రి మాటలు విని కలవరం చెందింది. సాత్మ్యకుడి పట్ల తనకున్న ఇష్టాన్ని తండ్రికి తెలియజేసింది. హేమగుప్తుడు తలపంకించి సాత్మ్యకుడి కేసి చూశాడు.

“సమర్థత, పట్టుదల ఉన్న వ్యక్తి ఏరుగంలో నైనా విజయం సాధించి రాణించగలడు. నేను మీకు దీటైన వ్యాపారవేత్తను కాగలనని నిరూపించగలను,” అన్నాడు సాత్మ్యకుడు.

“అయితే సరి. లక్ష వరహాల విలువగల సరకు ఓడకెత్తిస్తాను. పదిమంది సిబ్బందిని వెంట పంపుతాను. సంవత్సరంలోగా లక్షకు

To walk

సుడపడానికి

నడియలు

Kannada

సడయలు

మరో లక్ష సంపాదించుకుని రావాలి. అలా చేస్తే నా కుమార్తెను నీకిచ్చి వివాహం చేయడంలో నాకెలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు. సరేనా?" అన్నాడు హేమగుప్తుడు.

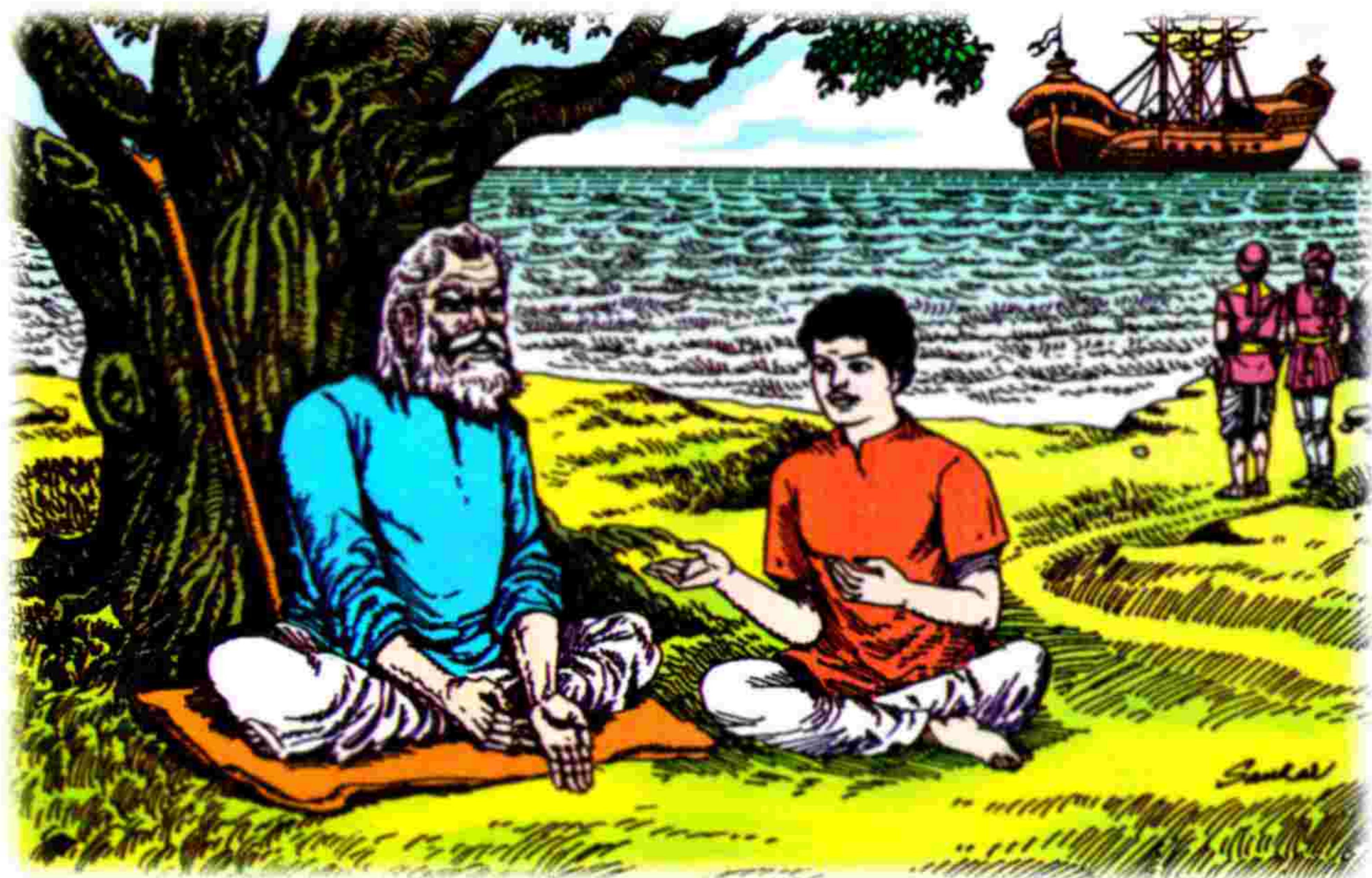
సాత్మ్వకుడు ఆపురతుకు అంగీకరించాడు. గడువు తీరేలోగా లక్ష్మీన్ని సాధించుకు రాగల నని సుగాత్రికి మాట ఇచ్చి, మరునాడే ఓడలో బయలుదేరాడు.

దూరంలోని మకరందపురిని చేరిన సాత్మ్వ కుడు, వెంట తెచ్చిన సరుకులతో వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. మొదట్లో కొద్దిగా కష్టమని పించినా, ఆ తరవాత పుంజుకుని పది నెలల్లో రెండు లక్షల పరహాలు సంపాదించగలిగాడు. సంతోషంగా తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు.

మూడు రోజుల ప్రయాణం తరవాత ఓడ తీరప్రాంతంలోని ఒక దీవి వద్ద ఆగింది. సాత్మ్వ

కుడు ఆ ప్రాంతాన్ని చూడగానే, "మిత్రు లారా, నాకు ఊహ తెలిశాక స్వస్థలం దాటి వెళ్ళి ఎరుగను. అయితే, ఈ ప్రాంతాన్ని చూస్తూంటే నాలో ఏవేవో అస్పష్ట జ్ఞాపకాలు పారలు విష్ణుకుంటున్నాయి. ఇది నాకు చిరపరిచితంగా కనిపిస్తోంది. మనం అలా వెళ్ళి చూసివద్దామా?" అన్నాడు.

పనివాళ్ళు అందుకు అంగీకరించడంతో, ఇద్దరు సన్నిహితులను వెంటబెట్టుకుని సాత్మ్వకుడు కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి, గుట్ట సమీపంలో ఒక పండుముసలి చెట్టుకింద కనిపించాడు. అతణ్ణిసమీపించి సాత్మ్వకుడు, "తాతయ్యా, ఈ కొండ మలుపు తిరిగితే గువ్వలచెలమ అనే ఊరు వస్తుంది కదా?" అని అడిగాడు. ముసలివాడు తల పైకెత్తి సాత్మ్వకుణ్ణి తేరిపార చూసి, "నువ్వెవరు

బాబూ, అచ్చం మా సుధిర మారాజులాగు న్నావు? మమ్మల్ని చూడడానికి మళ్ళీ జన్మించి వచ్చావా ఏం?" అన్నాడు.

"నేను రైతుబిడ్డనైనా రాజునై పాలన సాగించినట్టు తరచూ కలలు వచ్చేవి. అవన్ని వట్టి భ్రమలనుకున్నాను. ఇప్పుడు నిన్ను చూడగానే మరొక విషయం గుర్తుకొచ్చింది. శత్రువులు కుట్టపన్ని హతమార్చడానికి వచ్చి నప్పుడు నా ముఖ్య అనుచరులలో ఒకడు కాపాడాడు! అతడి పేరు పున్నయ్య," అన్నాడు సాత్మ్యకుడు.

"అవును. ఆ పున్నయ్యను నేనే మహారాజా," అన్నాడు వృద్ధుడు ఆనందబాష్పులు రాలుస్తా. ఆ తరవాత అతడు లేచి నిలబడి, "నిజంగా మీరు మా మహారాజే! మీరు చెప్పినవి అక్కరాలా నిజం. మీరు నాతో రండి.

మిమ్మల్ని చూసి ఆనందించేవాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు," అంటూ పున్నయ్య ముందు దారి తీశాడు. అందరూ నదుస్తాండగా, దాదాపు యాభై యేళ్ళ క్రితం జరిగిన సంగతులను వృద్ధుడు వివరించసాగాడు:

ఆ ప్రాంతాన్నేలే భోగలాలసుడైన భుజం గేశ్వరుడు రాణి మాలినీదేవితో సహాదేశాటన చేస్తూ ఒకసారి గువ్వలచెలమకు వచ్చాడు. చుట్టూ పసుపుపచ్చ పూల వృక్షాలుగల కొండలు, అందమైన జలపాతం, ఫలవృక్షాలపైపక్కల కిలకిలారావాలు పచ్చటిపాలాలూ మొదలైన వాటిని చూసిన రాణి పరమా నందం చెందింది. "ఈ సుందర ప్రదేశంలో ఒక భవనమూ దాని చుట్టూ ఉద్యానవనమూ నిర్మిస్తే మనం వేసవిలో హాయిగా ఇక్కడ గడపవచ్చ కదా?" అన్నది రాజుతో.

రాణి కోర్కెను కాదని ఎరుగని రాజు, రాజధానిని చేరగానే గువ్వలచెలమ గ్రామాన్ని ఖాళీ చేయించి, అక్కడ విడిది భవనం నిర్మించవలసిందిగా అధికారులను ఆజ్ఞాపించాడు. రాజాజ్ఞను నెరవేర్చడానికి అధికారులు గువ్వలచెలమకు బయలుదేరారు.

ఆ సంగతి తెలియగానే గువ్వలచెలమ గ్రామస్తులు తల్లడిల్లిపోయారు. తరతరాలుగా అక్కడే ఉంటూ జలపాతం నీటి ఆధారంతో పంటలు పండించుకుంటూ పిల్లలాపాపలతో ఒడిదుడుకులు లేకుండా హాయిగా బతుకుతున్నారు. ఆలాంటిది హారాత్తుగా ఖాళీ చేయమనడంతో తలపై పిడుగు పడ్డట్టు విలవిలలాడిపోయారు. తమ పరిస్థితిని

To walk

సడవడానికి

આఖ్యా

Gujarati

చాల్యూం

అధికారులతో మొరపెట్టుకున్నారు. అయినా అధికారులు వినిపించుకోలేదు. గ్రామస్తులను బలవంతంగా ఇళ్ళ నుంచి గెంటేసి, పంటపొలాలను నాశనం చేసి విడిది భవనం, ఉద్యానవనం నిర్మాణం పనులు ప్రారంభించారు.

దానిని చూసిన ప్రజల్లో ఆగ్రహం కట్టలు తెంచుకున్నది. సుధీరుడనే నాయకుడి నాయకత్వంలో అధికారులపై దాడి చేసి వాళ్ళను అక్కడి నుంచి తరిమికొట్టారు. సంగతి తెలిసిన రాజు దానిని రాజధిక్కారంగా భావించి సైన్యాన్ని పంపాడు. సైనికచర్యతో పలువురు గ్రామస్తులు మరణించారు. సుధీరుడితో సహా కొందరు యువకులు ప్రాణాలతో తప్పించుకుని అడవుల్లోకి పారిపోయారు.

మరో తోమ్మిది నెలలలో గువ్యలచెలమ గ్రామం ఉన్నచోట రాజుగారి విడిది భవనం నిర్మించబడింది! అదే సమయంలో అడవి చేరిన సుధీరుడు మారుషేషంలో గ్రామాలలో సంచరిస్తాడు దుష్టుడైన రాజు అఫూయిత్యాలను ప్రచారం చేయసాగాడు. అన్నాళ్ళు రాజు దుష్టపొలనలో మగ్గుతున్న ప్రజలు సమయం వచ్చింది కదా అని తిరుగుబాటుకు సిద్ధమయ్యారు. భార్యతో పాటు విడిదికి వచ్చిన రాజును హతమార్చారు. సుధీరుణ్ణితమ పాలకుడిగా చేసుకున్నారు. భుజంగే శ్వరుడి దుష్టపొలన సమసిపోయింది.

ఐతే, అదే సమయంలో మేనమామ ఇంట పెరిగి పెద్దవాడైన భుజంగే శ్వరుడి కుమా

రుడు జయపతి పారుగురాజు మార్తాండుడికు మార్తైను పెళ్ళాడాడు. మార్తాండుడి మంత్రిగరళకంతుడు, సుధీరుడి అనుచరుల్లో ఒకణీతన వైపుకు తిప్పుకుని విష ప్రయోగంతో సుధీరుణ్ణితమేందించి రాజ్యాన్ని జయపతికి అప్పగించాడు.

ఇంతవరకు చెప్పిన పున్నయ్య, “భర్తవియోగం భరించలేక రాణి మరణించింది. రాకుమారులు కారాగారంలో మగ్గుతున్నారు. జయపతి ప్రజలను పీడించడంలో తండ్రిని మించిపోయాడు. పుట్టకొకరు చెట్టుకొకరై పోయిన మీ అనుచరులకు నాయకత్వం మౌంచి ప్రజలను మీరేకాపాడాలి,” అన్నాడు.

పున్నయ్య చెప్పినవి వింటూంటే సాత్యికుడికి గతమంతా ఒక్కొక్కటిగా గుర్తుకు వచ్చింది. అంతా నిజమనిపించింది. తీవ్రంగా

ఆలోచించాడు. ఆ తరవాత దాపులనున్న కొలనులో ముఖం, కాళ్ళుచేతులు కడుకున్ని, “పున్నయ్య నన్న క్షమించు,” అని చెప్పి వెనుదిరిగి వచ్చి ఓడెక్కాడు.

మరో వారం రోజుల ప్రయాణం తరవాత మంగళాపురి చేరుకుని, హేమగుప్తుడికి చెప్పి నట్టు వ్యాపారంలో అంతకంత డబ్బు సంపాదించి, సుగాల్తిని వివాహం చేసుకుని సుఖంగా జీవించాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజు, సమర్థత, పట్టుదల ఉంటే ఏ రంగంలోనైనా విజయం సాధించి రాణించగలడని హేమగుప్తుడితో చెప్పిన సాత్మ్యకుడు తనకు వచ్చిన మహత్తర అవకాశాన్ని ఎందుకు జారవిడుచుకున్నాడు? ఒక వర్తకుడికి అల్లుడు కావడం కంటే ప్రజల బాధలను పోగొట్టి, రాజ్యాధినేతకావడం గొప్ప విషయం కాదా? పున్నయ్య చెప్పిన పూర్వజన్మ వృత్తాంతాన్ని అతడు నమ్మాడా? లేదా? నమ్మినట్టయితే, కన్న బిడ్డలు కారాగారంలో మగ్గుతున్నారని తెలిసినా ఎందుకు వెనుదిరిగి పోయాడు? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా

చేప్పుక పోయావో నీ తల పగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్గుడు, “పున్నయ్య మాట లతో సాత్మ్యకుడికి పూర్వజన్మ స్నేహ కలిగి నప్పటికీ దానికి దీటుగా హృదయ స్పందన కలగలేదు. వేరొక జన్మ కావడమే దానికి కారణం. పైగా గువ్యలచెలమ ప్రస్తుత పరిస్థితుల పట్ల అతనికి అసలు అవగాహన లేదు. తిరుగుబాటు అన్నది బాధితులైన ప్రజల నుంచి రావాలి తప్ప, ఎక్కడి నుంచో వచ్చిన ఒక్కడి వల్ల సాధ్యమయ్యే పనికాదు. ఒక వేళ తానెవరో ప్రజలకు చెబితే వారు విశ్వసిస్తారని ఎలా నమ్మడం? అక్కడి వాళ్ళే దాన్ని ఎప్పటికైనా సాధించగలరని సాత్మ్యకుడు భావించాడు. అందుకే అక్కడి నుంచి వెనుదిరిగాడు. పైగా వచ్చిన పనినీ, ప్రియురాలికిచ్చిన మాటనూ మరవడం భావ్యం కాదు. అందువల్లే ఆ నిర్దయం తీసుకున్నాడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. -(కల్పితం)

[అధారం: గుండొలిసుబ్బాఱ్యంగాడు రచన]

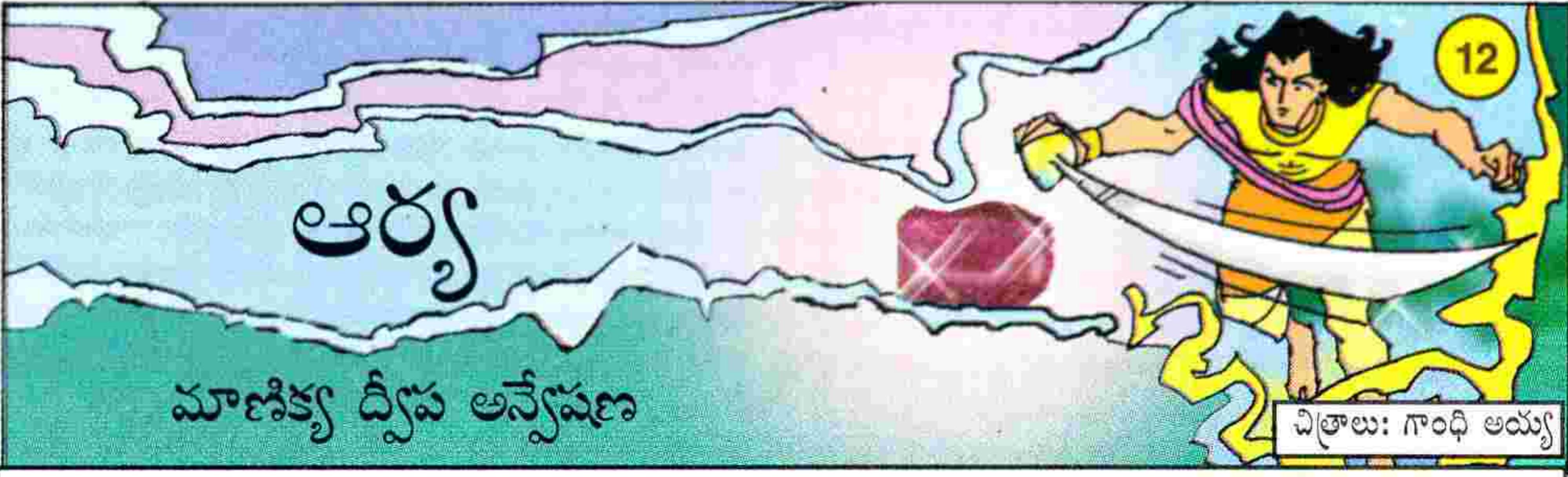
To walk

సందర్భాన్ని

നടకుయి

Malayalam

సందక్కుక

చిత్రాలు: గాంధి లయ్

పిల్లలాడు కనిపించకుండా పోయినందుకు బాధ్యడిని తానేనని ఆర్యతో ధర్మపిత చెప్పాడు. మాణిక్య దీప కెంపుకోసం వేటాడుతున్న తోడేలుకు తానే సహాయం చేస్తున్నట్లు చెప్పాడు.

అంతవరకు జరుగుతూ వచ్చింది
గుర్తుకు తెచ్చుకున్న ఆర్య, ధర్మపిత
రఘుస్వాన్ని కమగొనాలని మరింత
కుతూహలంతో ఉన్నాడు.

మెల్లగా అతడు గుహ నుంచి బయటకు వచ్చి
అడవిదారి పట్టాడు.

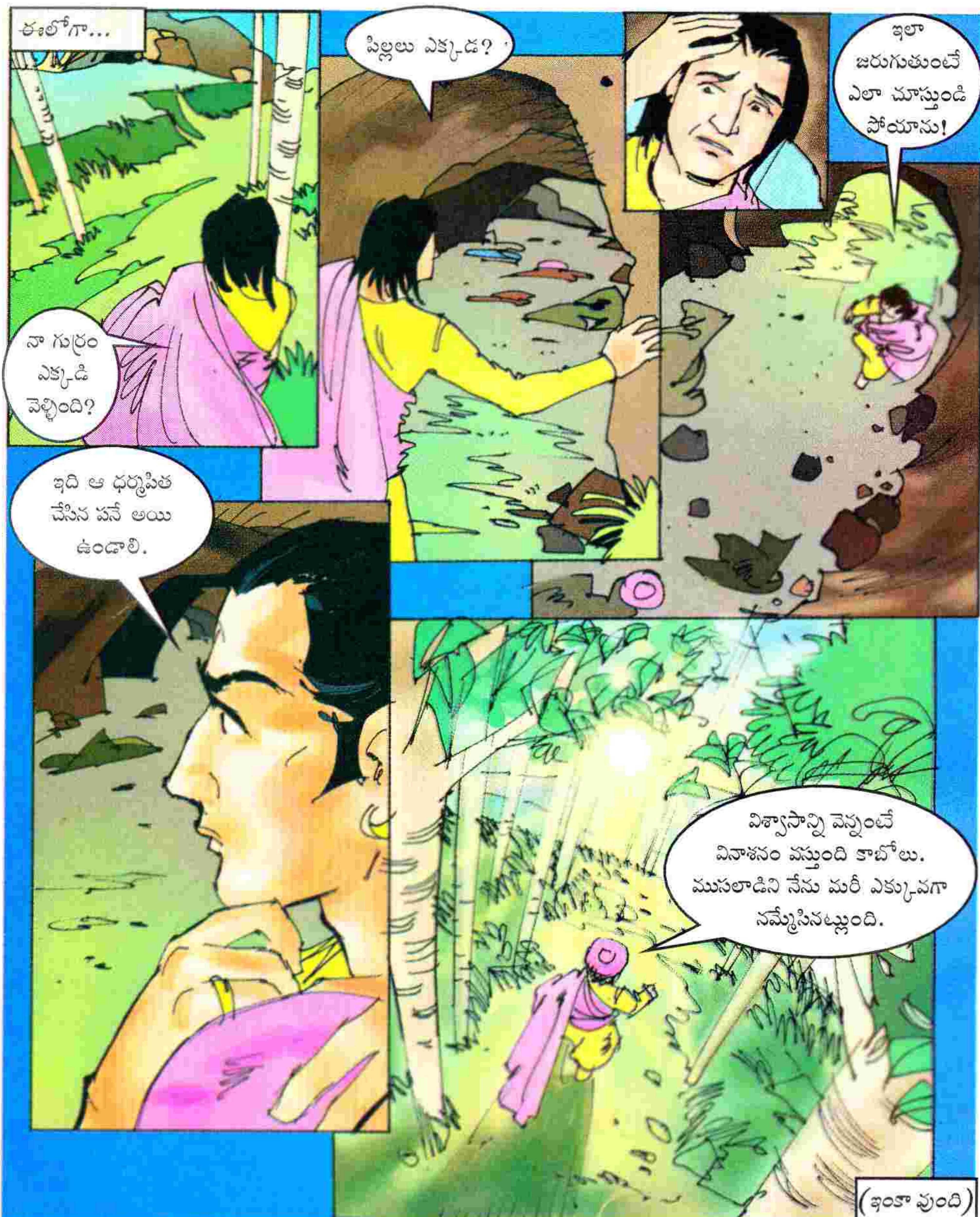
తన గుర్తాన్ని సాదరంగా
నిమురుతుండగా అతడికి లీలగా
ఏదో ధ్వని వినిపించింది.

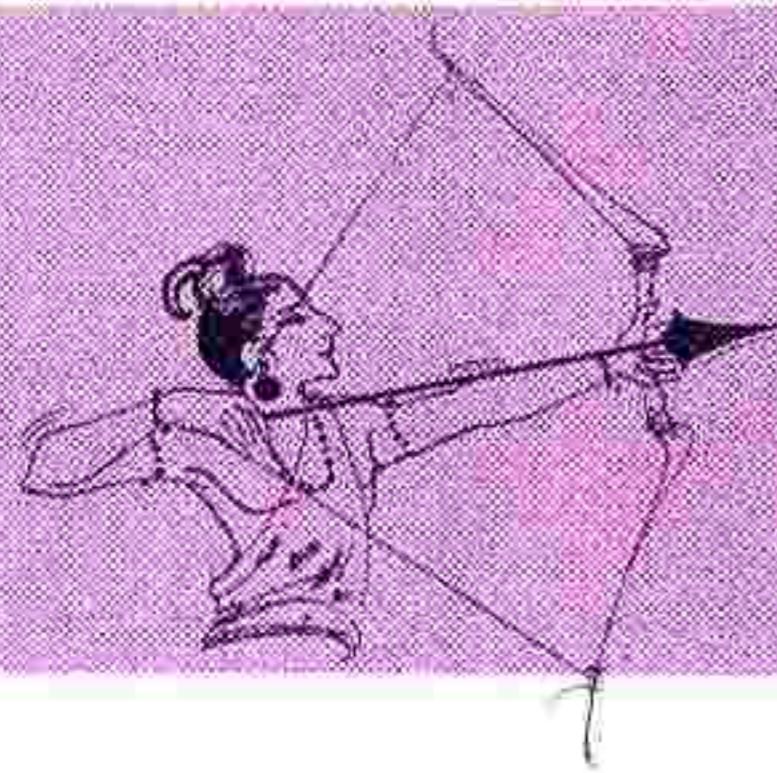
అది కలల సాఫల్యాన్ని మోసుకొచ్చే పాట.
భావం అర్థమైనట్లుగా గుర్రం సకిలిస్తోంది.

రామాయణం

యుద్ధ కాండ - 13

రాముడు హనుమంతుణ్ణి పిలిచి, “హను మంతుడా, నువ్వు రావణుడి ఇంట్లో ఉన్న సీత వద్దకు వెళ్లి, నేను సుగ్రీవ లక్ష్ములతో సుఖంగా ఉన్నాననీ, నా చేత రావణుడు చచ్చాడనీ చెప్పి, ఆమె ఏం చెబుతుందో తెలుసుకుని రా!” అన్నాడు.

హనుమంతుడు రావణుడి ఇంటికి వెళ్లి, అక్కడ ఒక చెట్టు కింద రాక్షస స్త్రీల మధ్య దుఃఖిదేవత లాగా కూర్చుని ఉన్న సీతను సమీపించి, తన పేరు చెప్పుకుని, వినమ్రుదై నిలబడ్డాడు. ఆమె తనను గుర్తించి సౌమ్య రాలు కాగానే హనుమంతుడు ఇలా అన్నాడు:

“వైదేహీ! సుగ్రీవ లక్ష్మణ సమేతుడైన రాముడు కుశలంగా ఉన్నాడు. విభీషణుడి సహాయంతోనూ, వానరబలాలతోనూ ఆయన

శత్రువును చంపేశాడు. ఆయన కార్యం సిద్ధిం చింది. రావణుడు మరణించాడు. లంక వశ మయింది.”

ఈ మాటలు విని సీత పరమానందం చెంది, “ఈ సంతోష వార్త విని నా నోట మాట రావటం లేదు. నిన్నెలా ప్రశంసించాలో నాకు తెలియటం లేదు. నీ కివ్వదగిన కానుక కూడా ముల్లోకాలలోనూ కనబడదు,” అన్నది.

“అమ్మా, నిన్ను నానా దుర్భాషలూ ఆడిన ఈ రాక్షస స్త్రీలను చిత్రహింస చేసి, చీల్చి చెండాడాలని ఉన్నది. అందుకు అనుమతి ఇవ్వ,” అన్నాడు హనుమంతుడు.

“నాయనా, వీళ్లు రావణుడి దాసీలు. యజమాని. చెప్పినట్టు చెయ్యకపాతే శిక్ష పాందుతారు. ఏ జన్మలోనో చేసుకున్న పాపా

To walk

సడపడానికి

ఎఱిఱిప

Santali

తాలామ్

నికి ఫలితంగా ఈ కష్టాలన్నీ పడ్డాను. ఈ రాక్షస స్త్రీలు ఏ తప్పు చేయలేదు. ఒక వేళ చేసినా ఉదారులు క్షమించవచ్చా. తప్పులు చెయ్యాని వారెవరుంటారు?" అన్నది సీత.

"అమ్మా, నువ్వు అన్ని విధాలా రాముడికి తగిన భార్యవు. రాముడి వద్దకు వెళ్లి ఏం చెప్పమంటావు?" అన్నాడు హనుమంతుడు.

"నాకు నా భర్తను చూడాలని ఉన్నది," అన్నది సీత. "రాముళ్లి తప్పక చూస్తావులే," అని చెప్పి హనుమంతుడు రాముడి వద్దకు తిరిగి వెళ్లాడు. అతను రాముడితో, "ఎంతో దుఃఖితురాలై ఉన్న సీతను వెళ్లి చూడు. నీకు విజయం లభించిని విని ఎంతో సంతోషించి, ఆమె నిన్న చూడగోరుతున్నది," అన్నాడు.

రాముడి కంట నీరు వచ్చింది. అతనికి ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు; సీత చాలా కాలంగా రావణుడింట ఉన్నది. ఆమెను స్వీకరిస్తే అపకీర్తి; అయినా నిర్దోషిని నిరాకరించటం తప్పవుతుంది.

అతను విభీషణుడి కేసి తిరిగి, "నువ్వు సీతను చక్కగా స్వానం చేయించి, శరీరానికి గంధపు పూతలు పూయించి, నగలతో అలంకరించి త్వరగా ఇక్కడికి తీసుకురా," అన్నాడు.

విభీషణుడు వెళ్లి తన స్త్రీల ద్వారా సీతకు ఈ మాట చెప్పించాడు. సీత స్వానం చెయ్యి కుండానే తన భర్తను చూస్తానన్నది, కానీ విభీషణుడు, రాముడు చెయ్యమన్నట్టే చేస్తే బాగుంటుందని చెప్పాడు.

ఆడవాళ్లు సీతకు తలంటి స్వానం చేయించి, శరీరానికి పూయవలసిన పూతలన్న పూసి, మంచి నగలు పెట్టి, మంచి బట్టలు కట్టి, మంచి బట్ట పైన కష్టారు. చక్కని పల్లకీలో ఆమె నెక్కించి, అనేక మంది రాక్షసులను పరివారంగా పెట్టి విభీషణుడామెను రాముడున్న చోటికి తీసుకుపోయాడు.

సీతను ఎలా పరిగ్రహించటం, ఎలా త్యజించటం అని కొట్టుకుంటున్న రాముడికి, విభీషణుడు వచ్చి సీతను తెచ్చానని చెప్పగానే సీత మళ్ళీ తన కంట పడుతుందన్న సంతోషం కూడా కలిగింది. అతను విభీషణుడితో, "సీతను నా ముందుకు తీసుకురా!" అన్నాడు.

విభీషణుడు వెళ్లి సీతను రాముడి ఎదుటికి తీసుకువచ్చాడు. సీత సిగ్గు చేత ముడు చుకుపోతూ రాముడి ఎదుటికి వచ్చింది.

To walk

సడవడానికి

చలిత్తుమ్

Sanskrit

చలితుమ్

ఆమె వెనకగా విభీషణుడు వచ్చాడు. అంత మంది ఎదట తన ముఖం చూపలేక సీత చీరతో ముఖం కప్పుకుని, రాముడి కేసి చూస్తూ అతనికెదురుగా నిలబడింది.

రాముడు సీతను చూసి చాలా పరుషంగా ఇలా అన్నాడు:

“సీతా, పౌరుషవంతుడు చేయగల పని చేశాను; శత్రువును చంపి, నిన్ను తిరిగి సంపాదించాను. శత్రువు నాకు చేసిన అవమానాన్ని కదిగేసుకున్నాను. నా శ్రమ ఫలిం చింది. నా ప్రతిజ్ఞ నెరవేరింది. సుగ్రీవుడి ప్రయత్నమూ, విభీషణుడి ప్రయత్నమూ సఫలమయ్యాయి. అయితే నే నిదంతా నీ కోసం చెయ్యలేదు; నా వంశానికి కలిగిన కళంకం పోగొట్టుకోవటానికి చేశాను. నాకు నీతో పని లేదు. నీ ఇష్టం వచ్చిన చోటికి వెళ్లి పోవచ్చ. నేనీ మాట బాగా ఆలోచించే చెబు తున్నాను. చాలా కాలంగా పరాయి వాడి దగ్గిర ఉన్న దాన్ని అభిమానవంతుడెవడూ తిరిగి గ్రహించడు. నిన్ను ఎవరు పోషిస్తే వారి వద్ద ఉండు; లక్ష్మణుడు గాని, భరతుడు గాని, వానర రాజైన సుగ్రీవుడు గాని, రాక్షస రాజైన విభీషణుడు గాని నిన్ను పోషించవచ్చ. నీ కెక్కుడు సుఖంగా ఉంటుందని తోస్తే అక్కడనే ఉండవచ్చ.”

ఇంతకాలంగా పతి వియోగంతో కుమిలి పోయి, చివరకు అతని నోట అమృతవా కులు వినవలిసిన సీత, ఇలాంటి మాటలు విని నిలువునా కంపించి పోతూ కన్నీరు కార్చి సాగింది. అతని నోట అలాంటి మాటలెన్నడూ

విన్నది కాదు. అందుచేత అవమానంతో ఆమె తల మరింత వాలిపోయింది. ఆమె గద్దద కంరంతో ఇలా ఉన్నది:

“ఏరుడా, అజ్ఞాని తెలియని మాటలన్న విధంగా ఈ కర్ర కరోరమైన మాటలెందుకం టున్నావు? నువ్వునుకున్నట్టుగా నేను ఏ దోషమూ చెయ్యలేదు. దుష్టశ్రీలను బట్టి శ్రీజాతి నంతటినీ శంకిస్తున్నావు. నీకు నా స్వభావం తెలుసు. అందుచేత అలాంటి శంకవిడిచిపెట్టు. నేను ఆధీనురాలినై ఉండగా రావణుడు నా శరీరాన్ని తాకితే ఆ తప్పు నాది కాదు. నా ఆధీనంలో ఉన్న మనస్సు మాత్రం నీ పైనే ఉన్నది. ఇంత కాలం కలిసి ఉన్న తరవాత కూడా నా స్వభావం నీకు తెలియకపోతే ఇక తెలిసే మార్గమే లేదు. హనుమంతుడు

To eat

తినడానికి

खाना

Hindi

ఖానా

నన్న వెతుకుతూ వచ్చినప్పుడే నన్న విడిచి పెట్టినట్టు కబురు చేసి ఉంటే అప్పుడే ఆత్మ హత్య చేసుకుని ఉందును; నీకూ నీ మిత్రులకూ, ఇంత శ్రమ లేకపోయి ఉందును. నన్న అగ్ని సాక్షిగా పెళ్ళాడటం గాని, చాలా కాలంగా నన్నెరిగి ఉండటం గాని, నీకిప్పుడు ప్రమాణం కాలేదు.”

సీత రాముడితో ఈ మాట అని లక్ష్ముడితో, “లక్ష్మణా, ఇంత మాటపడిన తరవాత నాకు జీవించాలని లేదు. చితి పేర్చించు, నేనందులో ప్రవేశించి ప్రాణ త్యాగం చేస్తాను. పది మంది మధ్య భర్త చేత విడవబడిన భార్యకు మరో గతి లేదు,” అన్నది. లక్ష్ముడు దీనంగా రాముడి ముఖం కేసి చూసి, సీత అగ్ని ప్రవేశం చేసి ఆత్మహత్య చేసుకోవ

టాని కుతను సుముఖుడే నని గ్రహించి, చితి పేర్చాడు.

తల వంచుకుని ఉన్న రాముడికి సీత మెల్లిగా ప్రదక్షిణం చేసి, మందుతున్న చితి వద్దకు వచ్చి, దేవ బ్రాహ్మణులకు నమ స్మారం చేసుకుని, చేతులు మోడ్చి, ‘నేను రాముణ్ణి తప్ప తలవకపోయినట్టయితే, నన్న గురించి రాముడికి కలిగిన శంక అబద్ధమైతే, నేను మనోవాక్యాయకర్మల రాముణ్ణి అతిచ రించక పోయినట్టయితే సర్వసాక్షి అయిన అగ్నిహోత్రుడు నన్న సర్వ విధాలా కాపాడు తాడు గాక!” అని చెప్పి, అగ్నికి ప్రదక్షిణం చేసి అందులో ప్రవేశించింది.

అది చూసి వానరులూ, రాక్షసులూ కూడా హహోకారాలు చేశారు. ఆ హహోకారాలు ఏని రాముడు బాధతో అశ్వవులు రాల్చాడు.

అప్పుడు కుబేరుడూ, యముడూ, దేవేంద్రుడూ, వరుణుడూ, శివుడూ, బ్రహ్మకాంతి మంత్రమైన విమానాలలో లంకు చేరి రాముడి వద్దకు వచ్చారు. వాళ్ళ చేతులెత్తి రాముడితో, “లోక కర్తవు, జ్ఞానావతారుడివి, సీత అగ్ని ప్రవేశం చేస్తుంటే ఎలా చూస్తూ ఉసుకు న్నావు?” అన్నారు.

‘నేను దశరథుడి కొడుకు ననే అనుకుంటున్నాను. నేను పరమార్థులో ఎవట్టో ఎందుకు పుట్టానో బ్రహ్మచెప్పాలి,’ అన్నాడు రాముడు.

“నువ్వు సాక్షాత్కార్తు నారాయణుడివి, సీత లక్ష్మీదేవి. రావణసంహారం కోసం ఈ భూలో కంలో మానవజన్ము ఎత్తావు! రావణవధచేశావు! ఇకవైకుంటానికి రా!” అన్నాడు బ్రహ్మ.

బ్రహ్మలా అనగానే అగ్నిహోత్రుడు సీత నెత్తుకుని చితి నుంచి దివ్యతేజస్సుతో లేచి వచ్చాడు. అగ్ని హోత్రుడు మానవాకారం ధరించి పైకి లేవగానే చితి చెల్లాచెదరైపో యింది. అగ్ని సీతను తెచ్చి రాముడి కిస్తూ, “ఇదుగో నీ సీత. ఈవిడ ఏ పాపమూ ఎర గదు. ఈమె మనస్సు ఒక్క క్షణమైనా నీ పై నుంచి మరొకరి పైకి మరల లేదు. ఆమె మనస్సు తనకేసి తిప్పాలని రావణుడు విశ్వ ప్రయత్నాలు చేశాడు. కాని అవేంట ఫలించ లేదు. కనక ఈమెను పరిగ్రహించు. ఇది నా ఆజ్ఞ,” అన్నాడు.

“సీత ఏ పాపమూ ఎరగదని నాకు తెలు సును. కాని సదాచారాన్ని గౌరవించి, ఆమె అగ్ని ప్రవేశం చేస్తుంటే చూస్తూ ఊరుకోవ లసి వచ్చింది. లేకపోతే లోకులు నన్ను మోహంధుడి కింద కట్టేస్తారు. అగ్ని కంటే కూడా పవిత్రమైన సీతను రావణుడేం చెయ్య గలడు? ఇప్పుడు సీత పాపరహిత అని మూడు లోకాలకూ పెల్లడయింది. నేనామెను తప్పకపరిగ్రహిస్తాను,” అని రాముడన్నాడు.

అప్పుడు శివుడు రాముడితో, “రామా, స్వర్గం నుంచి నీ తండ్రి దశరథుడు విమానంలో వచ్చాడు చూడు. ఆయన మాట నిజం చేసినందువల్ల ఆయనకు ఇంద్రులోకం లభించింది,” అన్నాడు.

రాములక్ష్ములు విమానంలో వచ్చిన దశరథుణ్ణి చూసి ఆయనకు నమస్కారం చేశారు. దశరథుడు రాముణ్ణి దగ్గరికి తీసుకుని కొగిలించుకుని, “నాయనా, నిన్ను

ఎడబాసిన నాకు స్వర్గసుఖాలు కూడా తృప్తి కరంగా లేవురా. నిన్ను అరణ్యానికి పంపాన్న మాటూ, కైయి అన్న మాటలూ నన్నింకాబాధిస్తూనే ఉన్నాయి. అయితే, నీ పట్టాభిషేకానికి విఘ్నం కలిగించింది దేవతలే ననీ, రావణ సంహారం కోరి వారు ఆ పని చేశారనీ నాకు తెలియవచ్చింది. నీ వనవాసం పథ్మాలు గేభూ తీరిపోయింది. ఇకనువ్వు అయోధ్యకు వెళ్ళి రాజ్యాభిషేకం చేసుకో. నిన్ను చూసి కొసల్య చాలా సంతోషిస్తుంది,” అన్నాడు. ఆయన లక్ష్ములుడికి, సీతకూ కూడా కొన్ని హితవాక్యాలు చెప్పాడు.

దశరథుడు స్వర్గానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాక ఇంద్రుడు రాముణ్ణి శాఖ్మించి, ఏదైనా వరం కోరుకో మన్నాడు. తన కోసం యుద్ధంలో

To eat

తీవ్రానికి

ఖాওয়া

Bengali

ଫାହେବ

రామాయణం క్వీజ్ నవంబర్ 2009

సరైన సమాధానం: A

విజేతలకు అభినందనలు: రపిలేజ్,
గచ్చిబోళి, హైదరాబాద్-500032

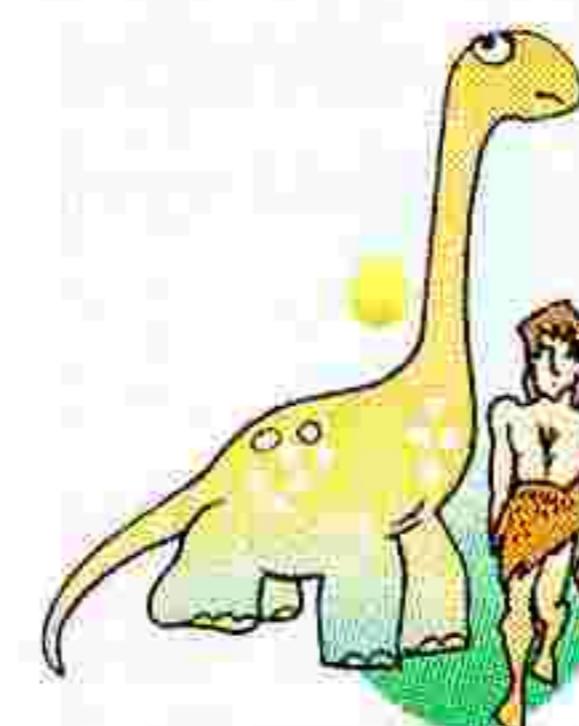
చనిపోయిన వానర భల్లూకా లందరినీ తిరిగి బతికించమని రాముడు కోరాడు. ఇంద్రుడు లాగే చేశాడు. చావగా మిగిలిన వానరులు, చచ్చిన వానరులు తిరిగి బతకటం చూసి అత్యాశ్చర్యం చెందారు. తరవాత దేవతలంతా వెళ్లిపోయారు.

రాముడా రాత్రిసుఖంగా నిద్రపోయాడు. మర్మాడు విభీషణుడు మచ్చి రాముణ్ణి స్నానం చేయస్తాననీ, నగలూ, బట్టలూ ధరింపజేస్తాననీ చెప్పి ఆహ్వానించాడు.

“పథ్మలుగేట్టు పూర్తి అయిన మర్మాడు నేను తిరిగి రాకపోతే ప్రాణం వదులుతానని నా తమ్ముడు శపథం చేశాడు. వాడన్నంతప్పనీ చేస్తాడు. నేను వెంటనే అయోధ్యకు వెళ్లాలి,” అని రాముడన్నాడు.

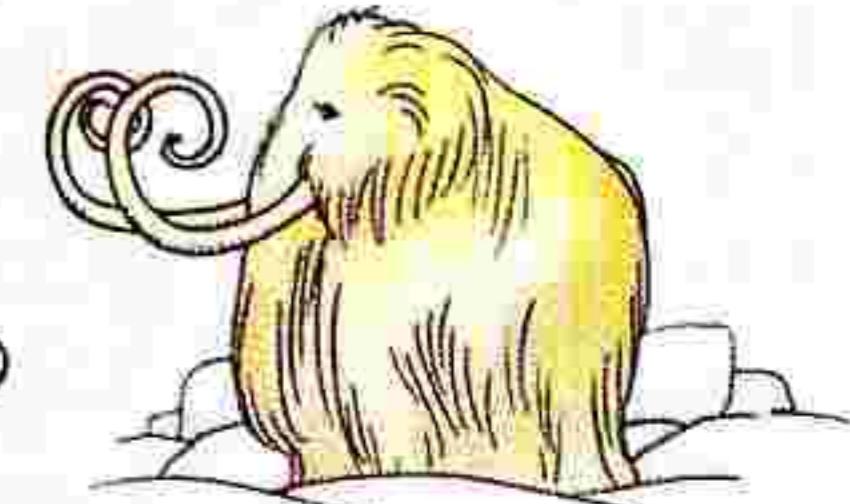
“ఒక్క రోజులో నేను నిన్ను పుష్పక విమానం మీద అయోధ్యకు చేర్చగలను. నేను నీకూ, నీ తమ్ముడికీ, నీ భార్యకూ ఇచ్చే

మీకు తెలుసా?

భూమి మీద ఏ జాతి
ప్రాణులైనా 5 మిలియన్
సంవత్సరాలకు మించి
జీవించి ఉండలేదు!

ఎనుగులకు పూర్వీక
జంతువులైన మమ్ముతల
దంతాలు 16 అడుగుల
పొడవు ఉండేవి!

ప్రాచీన గ్రీసు దేశంలో,
బాసిసలను ఉప్పుతో
సరితూచేవారు. ఎందుకంటే,
ఆ కాలంలో ఉప్పు అత్యంత
విలువైన వస్తువు!

అతిధ్యం తీసుకుని మరీ వెళ్లాలని నా
ప్రార్థన,” అన్నాడు విభీషణుడు.

“నీ భక్తే నాకు చాలు. నా మనస్సు భర
తుణ్ణీ, నా తల్లులనూ చూడాలని తహతహ
లాడుతున్నది. నా వనవాసం పూర్తి అయింది.
భరతుడు ఘోర ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. నే నిక్కిడ
ఎలా ఉండను? ఈ పుష్పక విమానం ఇచ్చి
నదే నాకు పదివేలు,” అన్నాడు రాముడు.

To eat

తిషాడానికి

खाण

Marathi

ಖಾಡೆ

పంచతంత్ర కథలు

మిత్రబేదం-2

కరటకం కోతి కథచెప్పగానే దమనకం ఇలా అన్నది:

“అన్నా, తన స్వార్థమే చూసుకుంటూ, ఏదో విధంగా పొట్టపోసుకోవటమే లక్ష్యంగా పెట్టు కున్నవాడు పైకి రాలేదు. కడుపు నిండినంత మాత్రాన ఉత్తమ జీవితం అలవడదు. చివరకు కాకి కూడా తన ముక్కుకు అందిన చెత్తతిని కడుపు నింపుకుంటుంది. మిత్రులకూ, గురువులకూ, భృత్యులకూ, ఆపదలో ఉన్న వారికి ఉపకరించని జీవితం ఏమి జీవితం? ఒక ఎముక దొరికితే, దానితో కడుపు నిండక పోయినా కుక్కసంతృప్తి చెందుతుంది. తోక అడిస్తూ, నోరు తెరిచి, వెల్లికిలాపడి తిండి కోసం ప్రాథేయ పదేజంతువును చూసి మనం ఎలా హర్షించగలం? ఏనుగు అలా కాదు; అది అత్యాధిమానం గలది; ఎంతో బతిమాలితేనే గాని ఏమీ తినదు. సింహం తన పంజాకు అందుబాటులో ఉన్న నక్కను కూడా కొట్టడు;

అది మదపుటేనుగును మాత్రమే చంపుతుంది. చంపటంలో కూడా ప్రకృతి ధర్మం ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు జీవించటంలో ఇంకెంత ఉండవచ్చు? చిన్న గుంట త్వరగా నిండుతుంది. అలాగే హీనులు కొద్ది ఆర్జనతో తృప్తిపడతారు. మంచి చెడ్డలకూ, ఉచ్చ నీచాలకూ తేడా లేకపోయినా; సంస్కారం సంపాదించిన మనం విధిని ధిక్కరించక, పశుప్రవృత్తితో తృప్తి చెందినా; మానవులు మానవమృగాలుగా ఉండిపోతారే తప్ప; వారికి జంతువులకూ తేడా ఏమిటి?”

“కాని, ఇందులో మన కర్తవ్యం ప్రస్తి ఏమున్నది? కర్తవ్య నిర్వహణకు మనం సింహం కింద కొలువు చెయ్యటం లేదు గదా!” అన్నది కరటకం.

“పిచ్చివాడా, ఉద్యోగాలు ఉంటాయి, ఉడుతాయి. కర్తవ్యం మటుకు ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. అర్ఘులకు పదవుల అవకాశం

To eat

తినడానికి

తిన్నలు

Kannada

తిన్నలు

లేకపోదు. అనర్హలేత్వరగా తమ పదవులను కోల్పోతారు. క్రియకు గౌరవాగౌరవాలు మన అర్థతను బట్టే కలుగుతాయి. రాయిని కొండ మీదికి ఎక్కుంచటం ఎంతో కష్టం, కిందికి దొర్లించటం చాలా తేలిక. అలాగే గౌరవ మర్యాదలు సంపాదించటం శ్రమతో కూడిన పని. కుక్కింభరులైన చవటలుగా ఉండిపోవ టానికి ఏ శ్రమా అవసరం లేదు,” అన్నది దమనకం.

“సరే, ఇంతకూ నీ ఉద్దేశం ఏమిటి? మన ఎలిక అయిన సింహాన్ని ఏమి అడుగుదామ నుకుంటున్నావు?” దానికి ఏం చెప్పాలను కుంటున్నావు? అని కరటకం అడిగింది.

“మన ఎలికదేన్నో చూసి గాని, ఏదో ఏని గాని భయపడినట్టున్నది. దాని భయం చూసి, దాని భృత్యలైన మిగిలిన మృగాలూ

భయపడ్డాయి. ఎలికకు ఏం చెయ్యటానికి పాలుబోకుండా ఉన్నది,” అన్నది కరటకం.

“ధైర్యం గల వారికి ప్రమాద భయం ఉండదు. రాజుకు హితమైనది అడగక పోయినా చెప్పటం పోరుడి ధర్మం. అదీ గాక రాజుగారి మన్మనలు పొందగోరే వాళ్ళు రాజుకు సన్నిహితంగా ఉండాలి. రాజుకు సన్నిహితుడై మసలేవాడు, రాజుగారి తత్వం మిగిలిన వారికన్నా సులభంగా గ్రహిస్తాడు,” అన్నది దమనకం.

“సరే, నీ కంతపట్టుదలగా ఉంటే వెళ్ళు. కాని జాగ్రత్తగా ఉండు సుమా. మన ఇద్దరి అదృష్టమూ నీ విజయం మీద ఆధారపడి ఉన్నది,” అన్నది కరటకం.

దమనకం తన అన్నకు నమస్కారం చేసి పింగళకం వద్దకు వెళ్ళింది.

పింగళకం దమనకాన్ని చూసి, “దాన్ని నా దగ్గరికి రానివ్యండి. అది నా పాత భృత్యాడి కొడుకు,” అని తన ఆనుచరులతో అన్నది.

దమనకం సింహం సన్నిధికి వచ్చి, సింహ నికి నమస్కారించి, సింహం అనుమతితో కూర్చున్నది.

“కులాసాగా ఉన్నావా? ఇంత కాలం నాకు అసలు కనపడలేదేం? ఇప్పుడు రావ టానికి కారణ మేమిటి?” అని పింగళకం అడిగింది.

“ఎలికపిలవనంపక పోయినా, రావటం నా ధర్మమని తోచింది. నా వంటి అల్పాడి వల్ల కూడా ప్రయోజనం ఉంటుంది. తరతరాలుగా తమను కోలిచిన వాళ్ళం కావటం చేత

To eat

తునడానికి

ଖାଇବା

Oriya

ଖାଯିବା

మంచి కాలంలోనూ, క్షుకాలంలోనూ మాకు తమరిని అనుసరించటం విధాయకం. ‘నన్ను ఇంత కాలం ఎందుకు చూడరాలేదు?’ అని తమరు అడిగారు. మీ అభిమానానికి కృత జ్ఞతలు అయినా, నన్ను తమరు తమ మంత్రి వర్గంలో చేర్చారా? ఆలోచనకు రమ్యని పిలిచారా? భృత్యులలో అర్థులెవరో, అనర్థులెవరో యజమాని గ్రహించనప్పుడు అర్థులెనవారు యజమానులకు దూరంగా ఉండిపోతారు,’ అన్నది దమనకం.

“నక్కా, ఇంతకూ నువ్వు చెప్పుదలిచిన దేమిటి?” అన్నది పింగళకం. కాస్తుచిరాగ్గా.

“నక్కనని నన్ను తమరు చిన్నచూపు చూడవద్దు. మేలైనపట్టు, పురుగుల నుంచి వస్తుంది. రాతి నుంచి బంగారం వస్తుంది.

కప్ర నుంచి అగ్ని వస్తుంది. దీనిని బట్టి జన్మలో ఏమీ లేదు, గుణం ప్రధానం అని తెలుస్తుంది. అందుచేత నన్ను తమరు హీనంగా చూడవద్దు. నేను విశ్వాసపాత్రుణ్ణి, దూరంగా ఉన్నప్పటికీ ప్రభువుల మేలు కోరేవాణ్ణి. ఇతరులలాగా స్వలాభం చూసు కునే వాణ్ణి కాను,” అన్నది దమనకం.

“నాకు తెలియదా? ఇవాళ నీ రాకకు కారణం ఏమిటో చెప్పు,” అన్నది పింగళకం ఆత్రుతగా.

“క్షమిస్తానంటే నేనోక ముఖ్య విషయం తమతో చర్చించాలి. ప్రభువులవారు నీరు తాగటానికి నది వద్దకుపెళ్ళి, అంతలోనే తాగ కుండా ఎందుకు తిరిగి వచ్చారు?” అని దమనకం అడిగింది మెల్లగా.

To eat

తినడానికి

આపు

Gujarati

భాషం

తన భయం గురించి ఈ నక్కలు తెలియ నివ్వటం మంచిది కాదని, “ప్రత్యేకించి కారణం ఏమీ లేదు. తాగబుద్ధి కాలేదు తిరిగి వచ్చేశాను,” అన్నది పింగళకం.

“చెప్పుకూడని రహస్యమైతే పోనియ్యండి. అన్న విషయాలూ అందరితోనూ చెప్పుదగి నవి కావు,” అన్నది దమనకం.

దమనకం బుద్ధి సూక్ష్మతలో గురికుదిరి, పింగళకం, “మన అరణ్యంలోకి ఏదో ఒక భయంకరమైన మృగం వచ్చింది. దాని రంక మహాభయంకరం! అలాంటి భయంకరమైన ధ్వనిని నేను ముస్ఎన్నడూ విని ఉండలేదు. అందువల్ల నేను ఈ అరణ్యాన్ని విడిచిపెట్టి పోదామనుకుంటున్నాను,” అన్నది.

“అదేమిటి! ఏలిన వారు ధ్వనికే భయ పదుతున్నారా? మీ వంటి వారి నోటి నుంచి అలాంటి మాట రావడం విడ్డురంగా ఉంది. అదీగాక ధ్వనులన్నీ ప్రమాదం కలిగించవు. ఉరుములు వింటాం. తుపాను ధ్వని వింటాం. కాని ఇవి మనకు కీడు చేయవు. ధైర్యశాలి దేనికి భయపడడు, విధికి కూడా జడియదు.

మీరు ధైర్యంగా ఉండండి. మీరు విన్న రంకెను లక్ష్యపెట్టుకండి. అవునూ, మీరు రణ దుందుభి కథ వినలేదా?” అన్నది దమనకం.

“ఏమిటా కథ?” అని పింగళం అడిగింది.

దమనకం ఇలా చెప్పింది:

అకలి గొన్న ఒక నక్క ఆహారం కోసం వెతుకుతూ యుద్ధభూమికి వెళ్ళింది. అక్కడ దానికొక భయంకరమైన ధ్వని వినపచ్చింది. నక్క భయపడి, “చచ్చానురా, దేవుడా!” అనుకుని వెనక్క తిరిగి పరిగెత్తింది. మళ్ళీ ధైర్యం కూడదీసుకుని తీరా చూస్తే, ఒక చెట్టు కింద కొమ్ముకు ఒక రణదుందుభి కట్టి ఉన్నది. గాలికి కొమ్ములు కదిలి, దాన్ని కొట్టటం చేత భయంకర ధ్వని వస్తున్నది. దాని నిండా మాంసం ఉంటుంది. తినపచ్చననుకుని ఆ నక్క దాన్ని ఒక పక్క నుంచి కొరికి రంధ్రం చేసింది. కాని ఆ దుందుభిలో కొయ్యా, చర్చమూ తప్ప నక్కకు ఏమీ కనిపించలేదు.

దమనకం ఈ కథ చెప్పి, “కేవలం ధ్వను లను బట్టి ఏమీ నిర్ణయించ రాదు,” భయ పడకూడదు అన్నది.

To eat

తినడానికి

খাবলৈ

Assamese

ଖାବଲ୍ଲୀ

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ పోటోకు
ఒక్కమాటలోగాని,
చిన్న వాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయగలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ
సంబంధం
ఉండాలి.

Editor, CHANDAMAMA INDIA LTD.,

B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B', MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093.

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పోస్ట్‌కార్డ్‌పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి.
పోటీ ఫలితాలు మార్చ్ 2010 సంచికలో ప్రమరిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100/- బహుమానం.

అభినందనలు

ఎమ్. శంకర్ రెడ్డి,
ఇం.నం. 10-1-105,
కృష్ణమందిర్ రోడ్, బెల్లంపల్లి,
అదిలాబాద్ జిల్లా,
పిన్కోడ్: 504251
ఆంధ్రప్రదేశ్.

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

ఊరికి వెళ్తున్న వస్తారా
బొమ్మైతో మాట్లాడిస్తా చూస్తారా

చందమామ లోకజ్ఞానం క్రీడ-10 నవంబర్ 2009 సమాధానాలు

1. 1964లో నెప్రూ మరణం తర్వాత 2. జమ్మూ కాశ్మీర్ నుంచి వారు డిల్లీ తిరిగి వచ్చాక వారి కుటుంబం నెహర్ ఆనే నది పక్కన నివసించింది. కాబట్టి తన పేరు నెప్రూ అయ్యంది
3. 1919 4. 17 సంవత్సరాలు 5. గ్లింప్స్ ఆఫ్ వరల్డ్ హాస్పిర్, టువర్న్ ఫ్రీడమ్, ద డిస్క్రిప్రీ ఇండియా 6. గులాబి.

విజేతకు అభినందనలు: ఎన్. శర్మా, సెల్ఫ్ పైనాన్ కాలనీ, వనప్పలిపురం, హైదరాబాద్-70.

To eat

తినడానికి

తిఱ్పుక

Malayalam

తిన్నుక

వేగ సూత్రం

ఈ నెల సమస్య:

మెజిషియన్ వద్ద ఉన్న పెట్టోలో 34 నీలి రిబ్బాన్లు, 29 ఎల్రి రిబ్బాన్లు, 29 ఆకుపచ్చ రిబ్బాన్లు ఉన్నాయి. ఒక నిర్దిష్ట మ్యాజిక్ ట్రిక్ చేయడం కోసం పెట్టోంచి ఏదో ఒక రిబ్బాన్నను అతడు తీసుకుంటాడు. ఒక రిబ్బాన్తో ట్రిక్ చేసిన తర్వాత మరొక రిబ్బాన్నను అతడు ఎంచుకుని తీసుకుంటాడు. మొత్తం మీద అతడు నీలి, ఆకుపచ్చ రిబ్బాన్లను తీసుకునే సంభావ్యతను కనుగొనండి. ఈ సమస్య పరిష్కారానికి దగ్గరి వేగసూత్రం ఏది?

మీ వేగసూత్రాన్ని జనవరి 30వ తేదీ లోగా మాకు రాశి పంపండి. అత్యంత వేగవంతమైన సూత్రానికి బహుమతి రూ. 500. విజేతలు ఒకరికన్నా ఎక్కువ మంది ఉన్నట్టయితే ఒక్కొక్కరికి రూ. 100/- ఇవ్వబడుతుంది.

మీ ఎంటీలను పంపవలసిన చిరునామా:

Editor, CHANDAMAMA INDIA LTD.,

B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B', MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093

or e-mail your entries to: contests@chandamama.com

గమనిక: ఈ సమస్యకు వేగవంతమైన వేదగణిత సూత్రం మార్చ్ '10 సంచికలో ప్రచురించబడుతుంది.

నవంబర్ నెల సమస్యకు స్వర్ణ సమాధానం:

నీలిరంగు కార్లసంఖ్య X గాను బూడిదరంగు కార్ల సంఖ్యను y గాను అనుకుందాం.

ఉత్తర ప్రాంతంలో: $1955x - 2482y = 476y$

లేదా $1955x - 476y = 2482$

దక్కిణ ప్రాంతంలో: $476x + 4913 = 1955y$

లేదా $476x - 1955y = -4913$

రెండు సమీకరణాలను నిశితంగా చూసినట్టయితే ఒకటవసమీకరణంలోని X మరియు y గుణకాలు రెండవ సమీకరణంలో స్థానాలు మార్చుకున్నట్లు మీరు గమనించవచ్చు. ఈ సందర్భంలో వలేమీరు రెండు సమీకరణాలను కలిగి ఉన్నప్పుడు X మరియు y సమస్యను వేగంగా పరిష్కరించడానికి కింది దశలు అనుసరించండి.

దశ 1: రెండు సమీకరణాలను కలపండి.

$$1955x - 476y + 476x - 1955y = 2482 - 4913$$

$$2431x - 2431y = 2431$$

$$x - y = -1$$

దశ 2: రెండు సమీకరణాలను తీసివేయండి.

$$1955x - 476y - 476x + 1955y = 2482 + 4913$$

$$1479x + 1479y = 7395$$

$$x + y = 5$$

తనిఖీ చేసిన మొత్తం కార్ల సంఖ్య 5. మీ చివరి సమాధానం ఇదే.

అయితే X మరియు y సమస్యలను మీరు పరిష్కరించదలచినట్టయితే తదుపరి దశకు వెళ్లండి.

దశ 3: ఇక్కడ దశ 1 మరియు దశ 2 ఫలితాలను కలపండి.

$$x - y + x + y = -1 + 5$$

$$2x = 4 \text{ లేదా } x = 2. \text{ కాబట్టి } y = 3$$

విజేత: ఎమ్. చంద్ర్, కౌడిగినపాళ్ళి,

హిందూపూర్ - 515212.

To eat

తిండునికి

పరిచయ

Santali

శోషణ

యుర్కా

సాంతంగా ఐస్క్రీమ్ తయారీ

షైపులో కొని తింటే ఐస్క్రీమ్ మజాగా ఉంటుంది నిజమే! స్వంతంగా మనమే ఐస్క్రీమ్ చేసుకోవడం కన్నా మించిన మజా ఉందా మరి! నోరూరించే ఐస్క్రీమ్ తయారీలో సులభమైన ప్రయోగాన్ని చేధ్యం రండి!

ఏమేం కావాలి?

- రాతి ఉప్పు/టేబుల్ సాల్ట్
- చిక్కటి పాలు
- చక్కర, ఎసెన్స్
- జిప్లాక్ బ్యాగ్లు, ప్లాస్టిక్ జాడీ, ఐస్ ముక్కలు

తయారు చేయడం ఎలా?

- ఒక కప్పు కాచిన పాలు(గోరువెచ్చగా ఉంటే మంచిది), పావు కప్పు చక్కర, అరస్సూన్ ఎసెన్స్ను కొలిచి సిద్ధంగా ఉంచుకోండి.
- వీటిని బాగా కలిపి మిశ్రమాన్ని జిప్లాక్ బ్యాగులో నింపండి. బ్యాగ్ను గాలి చొరబడకుండా గట్టిగా మూసి ఉంచండి(ఇదే ముఖ్యమైన దశ).
- ప్లాస్టిక్ జాడీ తీసుకుని ఐస్ ముక్కలు దానిలో నింపండి. పిడికెడు ఉప్పు కూడా దానిలో వేసి కొద్ది క్షణాలు బాగా కలపండి.
- ఐస్క్రీమ్ మిశ్రమం ఉన్న జిప్లాక్ బ్యాగ్ను తీసుకుని జాడీలో ఉంచండి.
- జాడీ మూత బిగించి నేలమీద కనీసం 10 నుంచి 15 నిమిషాలు అటూ ఇటూ దొర్రించండి.
- మరోవైపున ఐస్, ఉప్పు మిశ్రమంతో కూడిన మరో పెద్ద జిప్లాక్బ్యాగ్ను సిద్ధంగా ఉంచుకోండి.
- ఐస్క్రీమ్ మిశ్రమంతో ఉన్న బ్యాగ్ను దీంట్లో ఉంచి మీ చేతులతో పది నిమిషాలపాటు దాన్ని మర్రించండి(గ్లూఫ్జులను వాడండి).
- బ్యాగ్ నుంచి బయటకు తీసి దాన్ని గిలకరించండి. మీ చేతుల్లో ఐస్క్రీమ్ తయారుగా ఉంది. మీ ఐస్క్రీమ్లో ఇంకా ప్రయోగాలు చేయండి. ఏది రుచిగా ఉందో కనిపెట్టండి.

ఎలా తయారపుతుంది:

ఐస్క్రీమ్ కలిపినప్పుడు, అది ఐస్ గడ్డకట్టే సమయాన్ని తగ్గిస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే ఉప్పు అనేది ఐస్ను మరింత చల్లబరిచి, ఐస్క్రీమ్ మిశ్రమం వేగంగా గడ్డకట్టేలా చేస్తుంది.

To eat

తినడానికి

खादितुम्

Sanskrit

భాదితుమ్

చందమామ లోకజ్ఞానం క్విజ్ - 12

(పదహార్భ లోపు పిల్లలకు)

*Co-sponsored by Infosys
FOUNDATION, Bangalore*

అన్ని సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు
ఒకరికన్నా ఎక్కువమంది ఉన్నట్టుయుటే
ఒక్కుక్కు విజేతకు 50 రూ.లు
బహుమతిగా ఇవ్వబడుతుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే:

1. సమాధానాలు రాయండి.
2. మీ పేరు, వయసు (16 ఏళ్లులోపు
ఉండాలి) పిన్ కోడ్ తో సహాయార్థి
చిరునామా రాయండి.
3. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్
రాయండి.
4. కవరు మీద చందమామ లోకజ్ఞానం
క్విజ్ - 12 అని రాసి, చందమామ
పూర్తి చిరునామా రాసి మాకు పంపండి.
5. జనవరి నెలాఖరులోగా మీ ఎంటీ
మాకు అందాలి.
6. మార్చి 2010 సంచికలో ఫలితాలు
వెలువదుతాయి.

గణతంత్ర దినోత్సవం

1. సిపాయిల తిరుగుబాటు ఏ సంవత్సరం జరిగింది?
2. ‘హోమరూల్’ ఉద్యమ సంస్థాపకులు ఎవరు?
3. స్వాతంత్యద్యుమ సమయంలో లోకమాన్య భాలగంగాధర తిలక స్థాపించిన వారాప్రతిక ఏది?
4. భారత రాజ్యంగశిల్పి ఎవరు?
5. 1942వ సంవత్సరంలో మహాత్మగాంధీ ప్రారంభించిన సుప్రసిద్ధ ఉద్యమం ఏది?
6. భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ స్థాపనకు దోహదపడిన బిటీష్ నాయకుడు ఎవరు?
7. స్వాతంత్ర భారతదేశ తోలి ప్రధాని ఎవరు?
8. మన జాతీయ పతాకం అశోకవక్రంలో ఎన్ని ఉంచలు ఉన్నాయి?

చందమామను ఇంటికి తెప్పించుకోండి!

మ్యాస్టిపర్ మేన్ డెలివరీ మ్యాన్‌డ్యూరా రెగ్యులర్‌గా చందమామను తెప్పించుకోవచ్చు. స్థానిక మ్యాస్టిపర్ స్టౌంట్ నుంచి, లీడింగ్ బుక్ షాప్స్ నుంచి చందమామను కొనుక్కొచ్చివచ్చు. చందా వివరాలకు www.chandamama.com లాగాన్ చేయండి.

To sing

పాడడానికి

గానా

Hindi

గ్రామ

మనిషి దేవుళ్లు

చాలా కాలం తరవాత వచ్చిన అన్న రామనాథాన్ని చూసి ఆనందంతో పొంగిపోయింది శాంతమ్మ. సంతోషంగా ఎదురువెళుతూ, “రామన్యా, నువ్వొకసారి వస్తే బావుణ్ణు కదా అని ఈ మధ్య ఎన్నో సార్లు అనుకున్నాను,” అన్నది.

చెల్లెలి మాటల్లో ఆత్రుత గమనించిన జగన్నాథం, ఏదో ఉండని అనుమానిస్తూ, ‘నేనూ, ఎప్పటినుంచో రావాలనుకుంటూనే ఉన్నాను. అందరూ క్షేమమేకదా,’ అంటూ కుశల ప్రశ్నలు ప్రారంభించాడు.

అలా పావుగంట అయ్యక, “రాజూ తప్ప ఇంట్లో అందరూ కనిపిస్తున్నారు. ఇంత పొద్దు పోయాక ఎక్కుడికి వెళ్లాడేమిటి?” అని అడి గాడు రామనాథం.

“వాడు ఎక్కుడికి వెళ్లులేదు. వెళ్లుడు కూడా. ఉదయం, సాయంకాలం పూజగదిలోకి జొర బడి గంటల తరబడి పూజలు చేస్తూ ఉంటాడు. దేవుణ్ణి పూజలతో ప్రసన్నం చేసుకుంటే అంతా

సమకూరుతుందని ఎవరో చెప్పారట. అప్పటి నుంచి ఇదే తంతు. ఈ విషయంగానే నువ్వు వస్తే బావుంటుందని అనుకున్నాను,” అంటూ నిట్టుర్చింది శాంతమ్మ.

పక్కనే ఉన్న శాంతమ్మ భర్త రంగయ్య, “వాడు చదివిన చదువుకు ఎక్కడా ఉద్యోగం రాకపోతే నేను జమీందారుగారిని ప్రార్థించి దివాణింలో పని ఇప్పించాను. ఆయన తనె ప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు వచ్చి, ఎంతసేపు ఉండమంటే అంతసేపు ఉండాలన్నాడు. అలా ఉంటే ఏది పూజలకు ఆటంకమట. అంతకప్పపడి ఇప్పించిన పనిని వదులుకుని వచ్చేశాడు. ఏమిరా అని అడిగితే దేవుడి దయ ఉంటే అంతకన్నా మంచి ఉద్యోగం వస్తుందం టాడు. ఏం చెయ్యాలో అర్థం కావడంలేదు,” అన్నాడు బాధగా.

“చదువు, ఉద్యోగం లేకపోయినా పిల్ల వాడు బుద్ధిమంతుడని పెద్దరైతు కామయ్య పిల్లని స్తానన్నాడు. కాని ఏది వ్యవహారం తెలి

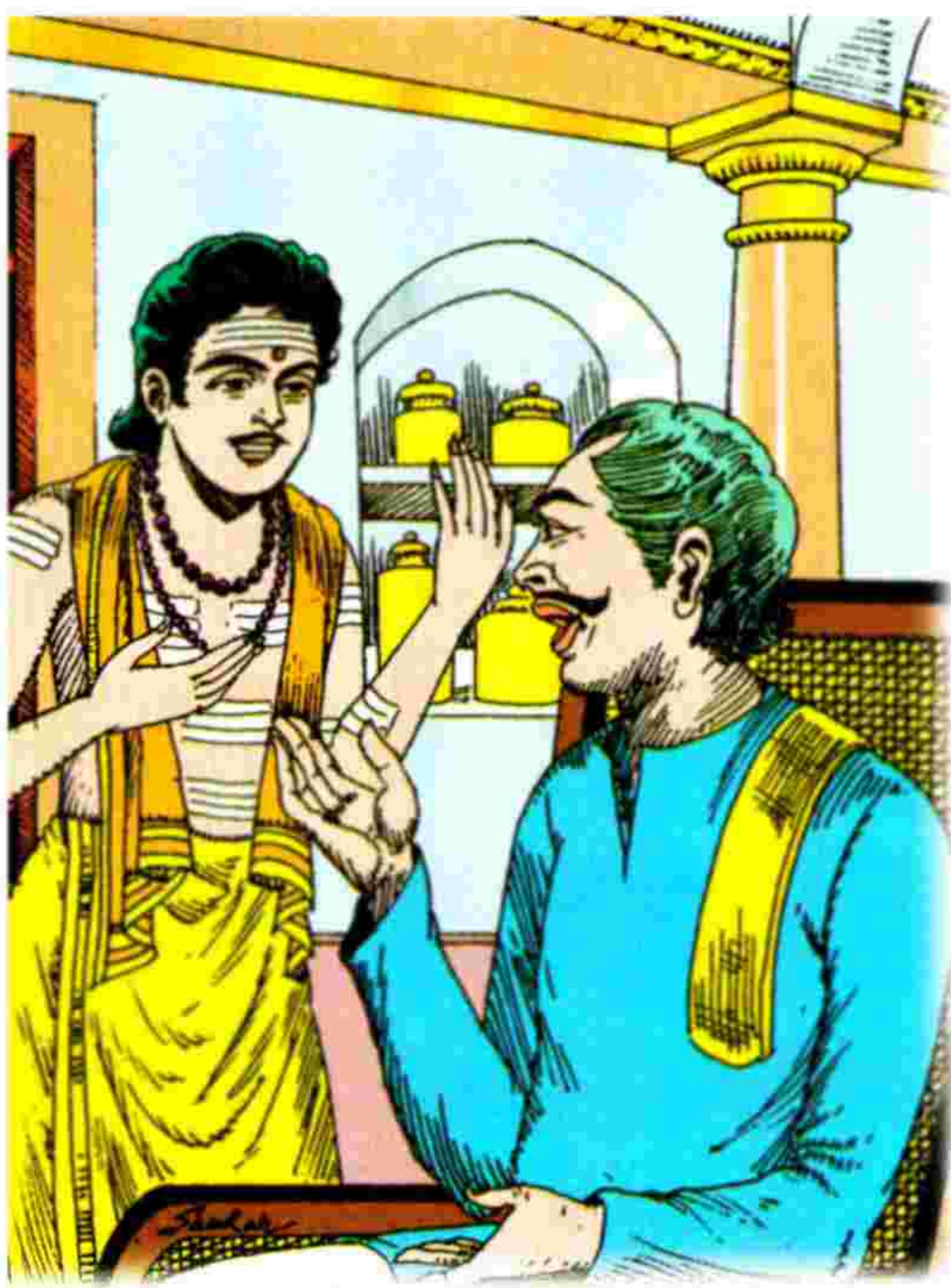
To sing

పాడడానికి

పాట

Tamil

పాడ

శాక, కష్టపడడం మానేసి దేవణ్ణి నమ్మకు నేవాడు నాకు అల్లుడయితే ఉన్నది కాస్త ఊర్ధుకుపోతుంది,” అని మొహంమీదే చెప్పేసి, కూతురికివేరేసంబంధం చూసుకు న్నాడు. “నువ్వే వీళ్ళి ఎలాగైనా దారిలో పెట్టాలి అన్నయ్య,” అంటూ శాంతమ్మి మరోసారి కొంగుతో కళ్ళొత్తుకుంది.

చెల్లెలూ, బాహారూచెబుతూన్న మాటలు వింటూ ఆశ్చర్యపోతూన్న జగన్నాథం, “ఏం మామయ్య, ఇప్పుడేనా రావడం,” అంటూ పలకరించిన రాజు మాటలతో వెనక్కు తిరిగి చూశాడు.

పట్టుపంచె, నుదుట విభూతి, మెడలో రుద్రాక్షమాలతో మరేదో పూసలపేర్లు, చిన్న తరహా సాధువులా ఉన్న మేనల్లుళ్ళి చూసి దిగ్గుంతి చెందాడు జగన్నాథం.

మేనమామ ముఖు కవళికలను చూసి, ఏం జరిగి ఉంటుందో ఊహించిన రాజు, “ఏం మామయ్య, అమ్మానాన్న నన్ను గురించి నీకూ ఫిర్యాదు చేసి ఉంటారే,” అని అడిగాడు.

“అబ్బి, అదేం లేదుగాని, నీకు భక్తి కాస్త ఎక్కువగానే ఉన్నట్టుందే,” అన్నాడు జగన్నాథం. “ఏం, నీకు మాత్రం లేదా?” అని రెట్టించాడు రాజు వెటుకారంగా.

జగన్నాథం చిన్నగా నవ్వి, “నీకు తెలియదా? నేను మనిషి దేవతల్నానే నమ్ముతాను,” అన్నాడు.

మనిషి దేవతల్నాంటే సాధుసన్యాసులని అర్థం చేసుకున్న రాజు, ఎంతో సంతోషిస్తూ మేనమామను మంచి చేసుకుని ఆ సాధువుల ఆదరణ పొందాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. “మనిషి దేవతల్నా! ఎక్కడున్నారు మామయ్య? మీ ఊర్ధులోనేనా?” అని ఆత్రుతూ ప్రశ్నించాడు.

మేనల్లుడి మనోగతం కనిపెట్టిన జగన్నాథం, “అవను. నువ్వేస్తే నీకూ చూపిస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ మాటలకు మహానందపండిన రాజు, మరునాదే మేనమామతో బయలుదేరాడు. సాయంకాలానికి ఇంటికి వెళ్ళేసరికి, ముందు వసారాలో జగన్నాథం కోసం వచ్చిన ఇద్దరు మనుషులు తిరిగి వెళ్ళి పోబోతూ కనబడ్డారు. వాళ్ళిద్దరూ జగన్నాధాన్ని చూడగానే నమస్కారం చేస్తూ, “అయ్య, మీ నోటి చలవన ఈ ఏడు పంటలు బ్రహ్మండంగా పండాయి. రాములవారి కల్యాణానికి చెరో వెయ్యరూపాయలు ఇద్దామని తీసుకువచ్చాం,” అన్నారు.

జగన్నాథం వాళ్ళను కూర్చోమని, మేన ల్లట్టిపరిచయం చేసి, తరవాత, “ఇందులో నాదేముందయ్యా. కష్టపడ్డారు, ఫలితం దక్కింది. గాలిలో దీపం పెట్టి దేవుడా నువ్వే దిక్కు అన్నట్టు శ్రమపడకుండా ఊరికే తనను నమ్ముకుని కూచుంటే లోకేశ్వరుడు మాత్రం సంతోషిస్తాడా? మనిషన్నవాడు మొదట కష్ట పడాలి. ఆ తరవాత దేవుట్టి నమ్ముకోవాలి. యత్తుం, ప్రయత్తుం, దైవయత్తుం అన్నదే కదా పెద్దలు చెప్పిన సూత్రం. రాములవారి కల్యాణానికి సరే. ఊళ్ళో కట్టబోయే థర్మ వైద్యశాలకు ఏమైనా ఇచ్చే ఉద్దేశం ఉండా? లేదా,” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకు వచ్చిన వాళ్ళిద్దరూ తెల్లమొ హాలుహేశారు. అదిచూసి జగన్నాథం న్యుతూ, “నాకు తెలుసు. మీకు రాముడే తప్ప దిక్కు

దివాణం లేని బీదసాదలు కనిపించరు. అయితే రాముడికి మాత్రం ఆ దీనులే కనిపిస్తారు. ఎందుకంటే వాళ్ళను ఆదుకునే బాధ్యత ఆయనదేగనక. మీరు కూడా వాళ్ళను ఆదుకున్నారుంటే, రాముడు మరింత ఎక్కువ సంతోషిస్తాడు. అందుకే మానవసేవ మాధవసేవ అన్నారు పెద్దలు. అవనో కాదో ఆలోచించి చూడండి,” అన్నాడు.

వచ్చిన వాళ్ళిద్దరూ చేతులు జోడించి, “మీ మాటలు మంచి ముత్యాల్లాంటివి. అయితే, మా దగ్గర ఇంతకు మించి లేదు. దీన్ని మీరు ఏం చేస్తారో మీ ఇష్టం.” అంటూ డబ్బును అందించారు.

“మరేంఘరవాలేదు. రాముడి కల్యాణానికి బాగానే వసూలవుతున్నది. ఇందులో మూడో వంతును వైద్యశాల నిర్మాణానికి

To sing

పాడచానికి

గాణ

Marathi

గాణ

వినియోగిస్తాను. మీరు కొంత శ్రమదానంకుడా చేస్తే బాపుంటుంది,” అన్నాడు జగన్నాథం. వాళ్లు ఆ మాటకు పరమానందం చెంది, “అలాగే బాబూ. చక్కగా చెప్పారు. అందుకే మిమ్మల్ని సంప్రదించనిదే మేము ఎప్పనీ చెయ్యం,” అన్నారు.

ఆ పాగడ్తకు జగన్నాథం నవ్వు, “ఇదంతా నా తెలివి అనుకుంటున్నారా? కాదు. పక్క వీధిలో రామశాస్త్రి అనే గొప్ప పండితుడు న్నాడు. ఆయన మానవత్వమే మనిషికుల మనే మహానుభావుడు. ఆయనే నాకు మార్గదర్శి, దేవుడూ, అన్ని. ప్రతి మనిషిలో దేవుడు న్నాడు. కష్టపుడుడం; పక్కవారి కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకోవడమే నిజమైన దైవభక్తి అనీ అలాంటి వారికి దేవుడి కరుణ ఎప్పుడూ ఉంటుందనీ అంటారాయన. అందువల్ల మీరు కృతజ్ఞతలు చెప్పాలంటే రామశాస్త్రికి చెప్పండి,” అన్నాడు.

ఆ ఇద్దరూ రామశాస్త్రిని తలుచుకుని దండాలు పెట్టుకుంటూ వెళ్లిపోయారు. తరవాత జగన్నాథం మేనల్లుణ్ణి చూసి

నప్పుతూ, “హస్తానే మాటల్లో పడిపోయాను. రాలోపలికి వెళదాం,” అన్నాడు.

“మామయ్య, రేపు ఉదయమే మాఙ్గారు వెళ్లిపోతాను,” అన్నాడు రాజు, తల వంచుకుని.

మేనల్లుడిలో వచ్చిన మార్పును గ్రహించిన జగన్నాథం, “అదేమిటూ, ఇలా వచ్చి అలా వెళ్లిపోతానంటామేమిటి?” అన్నాడు ఆశ్చర్యం నటిస్తూ.

“లేదు మామయ్య, నాన్నకు వయసు మీదపడుతోంది అందువల్ల నేను జమీం దారుగారి దివాణంలో ఉద్యోగంలో చేరదలి చాను. ఇప్పటికి వెళ్లి వీలుచూసుకుని మళ్ళీ వస్తాలే. మీ ఉఛ్ఛో ధర్మవైద్యశాలకు నేనుకూడా శ్రమదానం చేస్తాను,” అన్నాడు రాజు తెలికపడ్డ మనసుతో.

మేనల్లుడిలో వచ్చిన మార్పుకు ఎంతో సంతోషించిన జగన్నాథం, “సరే నీ ఇష్టం. మాకు మాత్రం అంతకంటే కావలసినదే ముంది?” అన్నాడు చిన్నగా నప్పుతూ.

- లక్ష్మీగాయత్రి

To sing

పాడడానికి

ఘాఢలు

Kannada

హాఢలు

25 ఏష్వనాటి చందులు కథ

అతిధి మర్యాద

కృష్ణకాంతుడు పారుగూరు వెళ్వవలసి వచ్చింది. ఆ ఊళ్వాళ్వ బంధువులున్నారు గాని, వెళితే అతిగా అతిధి మర్యాదలు చేస్తారు; అందుకని ఉండే రెండు రోజులూ పూటకూళ్వ ఇంట్లో ఉండుమని తండ్రిసలహా ఇచ్చాడు. అయితే, మర్యాదలు చేయించు కుంటే తప్పేమని, కృష్ణకాంతుడు బంధువుల ఇంటికి వెళ్వాడు.

శీతాకాలం కావడంచేత అతని కాళ్వ పగిలి ఉన్నాయి. దానికితోడు బెణికింది. అతను బంధువుల ఇత్తు చేరి తలుపు తట్టి గానే ఇంటి యజమాని తలుపు తీసి, కృష్ణ కాంతుణ్ణి చూసి కుశల ప్రశ్నలు వేసి, కృష్ణ కాంతుడు వచ్చాడని గట్టిగా అరిచి భార్యకు చెప్పాడు.

కృష్ణకాంతుడు లోపలికి అడుగుపెట్టబోతే ఆయన వారించి, “ఒసేవ, మన చంటాన్ని పిలు!” అని అరిచాడు. కృష్ణకాంతుడికి

బయట నిలబడడం ఇబ్బందిగా ఉంది; లోపలికి వెళ్వి కూర్చోవాలని ఉంది. కాని ఆయన గుమ్మానికి అడ్డం నిలబడి, అవీ ఇవీ మాట్లాడుతున్నాడు. ఇంతలో ఆయన తనను లోపలికి రానివ్వడనుకుని, కృష్ణకాంతుడు అరుగుమీద కూర్చోబోతే, ఆయన దానికి కూడా అడ్డపడి, “ఒక్క నిముషం ఆగు నాయనా. చంటాడు వచ్చేస్తాడు. అంతవరకూ కూర్చోవద్దు,” అన్నాడు.

చంటాడు రావటానికి చాలాసేపు పట్టింది. వాడు ఎక్కుడికో ఆడుకోబోయాట్ట! వాడు వచ్చి, చెంబులో నీళ్వ తెచ్చాడు. అసలు విషయం ఇంటాయన కృష్ణకాంతుడికి ఇలా బోధపరిచాడు:

“అతిధి దేవుడితో సమానం. అంచేత అతిధిని దేవుడిలా గౌరవించడం మా ఇంటి సంప్రదాయం. అతిధికి ఇంట్లో ఎవరో ఒకరు కాళ్వ కడగాలి. నువ్వేమో వయసులో చిన్న

To sing

పాడడానికి

గాఇబా

Oriya

గాయబా

వాడివి, కన్యాదాన సమయంలో తప్ప పెద్ద వాళ్ళు చిన్నవాళ్ళు కాళ్ళు కడగరాదు. అలా చేస్తే ఆయుక్కిణం! వయసాచ్చిన ఆడపిల్లలు పరాయమగవాళ్ళు కాళ్ళు కడగకూడదు. అందుచేత చిన్నవాడికోసం ఆగపలిని వచ్చింది. వాళ్ళివెతకడంలో ఆలస్యమయింది. కాళ్ళు కడగకుండా అతిధిని కూర్చోబెట్టుకూడదు. మరోలా అనుకోకు నాయనా.”

“అలాగేకానీ, నా అరికాళ్ళు పగిలి ఉన్నాయండీ, చన్నిరు తగిలితే మంటలు పుట్టుతాయి,” అన్నాడు కృష్ణకాంతుడు.

“అలా అనకూడదు. తిరిగి తిరిగి వచ్చిన వాళ్ళు చన్నిళ్ళతోనే కాళ్ళు కడుక్కోవాలి,” అన్నాడు ఇంటాయన.

చంటాడు కృష్ణకాంతుడి కాళ్ళు కడిగాడు. కాళ్ళు భగ్గన మండాయి. అతను లోపలికి

వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. ఇంటాయన క్షురకుణ్ణి పిలిపించి, అతని కాళ్ళకు నూనె మర్మన చేయించాడు. కృష్ణకాంతుడికి చాలా హాయిగా ఉన్నది.

ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యకపురాణం శాస్త్ర లుగారికి కబురు వెళ్ళింది. ఆయన వచ్చి, అర్ధరాత్రి దాకా పురాణం చదివి వినిపించి, వెళ్ళిపోయాడు.

“అతిధితో కలిసి పురాణం వింటే ఎంతో పుణ్యమట. ఇలాంటి సమయాల్లో తప్ప మీకూ, నాకూ పురాణకాలక్షేపం జరుగుతుందా?” అన్నాడు ఇంటాయన.

కృష్ణకాంతుడికి పెందలాడే నిద్రపోవడం అలవాటు. పురాణం చెబుతున్నప్పుడు అతను బలవంతానమేలుకొని ఉన్నాడు. కాని వేళ దాటే సరికి అతని నిద్రకూడా పోయింది.

అతనికి మండువాలో పక్క ఏర్పాటు చేశారు. అతను మంచంమీద నడుము వాల్చినాక, చంటాడు దొడ్డో నుంచి సింహంలా ఉన్న కుక్కను తెచ్చి, అతని మంచానికి కట్టేశాడు.

“అదేమిటి?” అన్నాడు కృష్ణకాంతుడు ఆశ్చర్యంతో.

“ఊళ్ళో దొంగలు భయం ఎక్కుమా ఉన్నది. దొంగలు మురాలుగా వచ్చిపడి ఒక్కోసారి మనుషుల్ని చంపేసి కూడా పోతున్నారు. అందుకని కుక్కను పెంచుతున్నాం. ఇటీవల దొంగలభయం తగ్గిందనుకో. అయినా అతిధికి రక్కణ కలిగించడం మా సంస్కరం,” అన్నాడు అక్కడే ఉన్న ఇంటాయన.

కృష్ణకాంతుడికి ఊరకుక్కులంటే చచ్చేంత భయం. ఇది జాతికుక్కు కూడానూ, సింహం లాగా ఉంది! కొత్తమనిషి కావడంవల్ల అతన్ని మరీ మరీ పట్టి చూస్తున్నది. ఇక అతనికి నిద్రప్రాప్తిపూర్తిగా పోయింది.

తెల్లవారురూమున కాస్త కునుకు పట్టు తూండగా, ఇంటాయన వచ్చి అతన్ని లేపే శాదు. అతిథి లేస్తేగాని ఇంటి పనులేవి చెయ్యగూడదట!

రాత్రంతా నిద్రలేకపోవడమూ, ప్రయాణం బడలికా, గాలిమార్పా మూలాన కృష్ణకాంతుడికి జలుబు చేసి, తుమ్ములు పట్టుకు న్నాయి.

ఇంటాయన తల్లికి డెబ్బె ఏళ్ళు. కృష్ణ కాంతుడు తుమ్మునప్పుడల్లా తన వేళ్ళు నీళ్ళలో ముంచి అతని నెత్తిన విదిల్చి, “చిరంజీవ!” అనుసాగింది. త్వరలోనే అతని తల పూర్తిగా తడిసి పోయింది.

అతని తుమ్ములు ఆగాక, “ఎలా ఉంది. నాయనా?” అన్నదావిడ.

“తల తుడుచుకునేటందుకు గుడ్డకావాలండీ,” అన్నాడు కృష్ణకాంతుడు.

“తప్పు, నాయనా! చిరంజీవ జలాన్ని తుడుచుకోకూడదు. దానంతట అదే ఆరి పోవాలి. ఇంట్లో వాళ్ళకు అస్తమానమూ ఇలా చెయ్యటం కుదరదు. కాని అతిథివి కాబట్టిప్రత్యేక శ్రద్ధతీసుకోవాలి,” అని ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

ఇలా నాలుగు రోజులు గడిపాడు కృష్ణ కాంతుడు. పురాణంవల్లా, కుక్క భయం

మల్లా అతనికి నిద్రబోత్తిగా లేకుండా పోయింది.

అతను వెళ్ళిపోయే రోజున అతని కోసం ప్రత్యేకంగా ఒక వీడ్జులు పానీయం తయారు చేశారు. ఇంటాయన దాన్ని చిన్న లోటాలో కృష్ణకాంతుడికి ఇస్తూ, “అమృతంలాంటి ఈ పానీయం కేవలం అతిధుల కోసమే తయారు చేస్తాం. ఏదు లోటాలు అవుతుంది. అంతా నుహేతాగాలి. ఇంటి వాళ్ళెవరూ తాగకూడదు. ఇది మా సంప్రదాయం,” అన్నాడు.

కృష్ణకాంతుడు ఆశ్చర్యంగా, “అతిధు లను గురించి ఇంత శ్రద్ధ తీసుకునేవాళ్ళు అరుదు. నా గురించి మీకు చాలా శ్రమా, ఖర్చు అయ్యంది,” అన్నాడు.

“దానిదేముంది, బాబూ? కాని ఎందు వల్లనో మా ఇంటికి ఒకసారి వచ్చినవాళ్ళు మళ్ళీ రావడం లేదు. ఈ మధ్య ఒక్కరూ

To sing

పాడడానికి

గాబలై

Assamese

గాబలై

రాలేదు,” అన్నాడు ఇంటాయన.

ఈ మాట విని కృష్ణకాంతుడు ఆశ్చర్య పడ్డాడు. వీళ్ళు అతి మర్యాద చేసినా, ఆప్యా యతకు లోపం లేదు. అంతమాత్రానికి అతి ధులు భయపడాలా, అనుకుంటూ కృష్ణకాంతుడు ఏడ్సైలు పాసీయం రుచి చూశాడు.

అతను ఇంటాయనకేసి తిరిగి, “ఒకసారి మీ ఇంటికి వచ్చిన అతిథి మళ్ళీ ఎందుకు రాడోనాకు అర్థమయింది. మీరు అతిథిని మరీ దేవుడిలా చూస్తున్నారు. దేవుడు రాయి కాబట్టి ఎంతైనా భరిస్తాడు, మానవమాత్రుడికది సాధ్యం కాదు. పాసీయాన్ని నున్న ఒక్కణీతాగుమనడం అన్యాయం. మీ ఇంటిలో అందరు నాతోబాటు తాగులసిందే,” అన్నాడు.

ఎవరూ అందుకు ఒప్పుకోలేదు. కానీ, “అతిథి చివరి కోరికమీరు మన్నించి తీరాలి,” అని కృష్ణకాంతుడన్నమీదట, అందరూ తలాకాస్త పాసీయం పుచ్చుకున్నారు.

దాన్ని రుచి చూస్తూనే ఇంటాయనకు నసాతానికి అంటింది, “ముందా పాసీయాన్ని అవతల పారబొయ్యండి!” అన్నాడు కోపంగా.

దాని రుచి మహా భయంకరంగా ఉన్నది. అసలు విషయం ఇప్పటికయినా అర్థమయిందా అన్నట్లుగా ఇంటాయనకేసి చూశాడు కృష్ణకాంతుడు.

“ఒకటికాదు, రెండు కాదు, ఏడు లోటాల ఈ పాసీయాన్ని తాగినవాడు మళ్ళీ మీ ఇంటికి ఎలా వస్తాడు?” అన్నాడు కృష్ణకాంతుడు.

ఇంటాయనసిగ్గుతో తలవంచుకున్నాడు. అతిధులు రెండోసారి తన ఇంటి గుమ్మం తొక్కుకపోవడాజూన్నికి కారణం ఇదన్నమాట. తన భార్యకు అతిధులంట ఇష్టంలేక ఈ పాసీయం తయారు చేస్తున్నదని ఆయన గ్రేవాంచాడు. తనకు కనువిప్పు కలిగించినందుకు ఇంటాయన కృష్ణకాంతుడికి కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

“అతిథిని ప్రత్యేకంగా చూడక, మీ ఇంట్లో మనిషిలా చూసుకుంటే ఏ ఇబ్బందీ ఉండదు, మీ ఆతిధ్యానికి నేను చాలా కృతజ్ఞణీ,” అంటూ కృష్ణకాంతుడు సెలవు పుచ్చుకుని, తన ఊరు వెళ్ళిపోయాడు.

To sing

పాడడానికి

పాక్క

Malayalam

పాడుక

జీవనది!

యూభై యేళ్ళు కలిసి కాపురం చేసిన భార్య పోవదంతో సుబ్బయ్యపంతులుకి విచారం పట్టుకు న్నది. క్రేమేణా విచారం తగ్గముఖం పట్టిందిగాని, ఆయన మనసులో మరో సందేహం తిష్ఠ వేసింది. అసలు మరణానంతరం జీవికి ఏమవుతుందన్నదే ఆ సందేహం. ఎంతగానో ఆలోచించాడు. తత్వగ్రంథాలను తిరగేవేశాడు. ఒక గ్రంథం చెప్పింది మరొక గ్రంథం చెప్పడం లేదు. వాటిలో ఏది నిజమో తేల్చుకోలేక సతమతం కాసాగాడు.

సరిగ్గా ఆ సమయానికి ఆ ఊరికి జ్ఞానానందస్వామి విచ్చేసి రామమందిరంలో రోజుగా సాయం కాలం ఆధ్యాత్మిక ఉపన్యాసాలు ఇవ్వసాగాడు. ఉపన్యాసాలు సాంతం విన్నాక సుబ్బయ్యపంతులు ఒకనాడు ఏకాంతంలో స్వామిని దర్శించి తనను పీడిస్తాన్న సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

జ్ఞానానందస్వామి మందహసం చేసి, “చాలా సబబైన సందేహమే లేవనెత్తావు. జీవనదులు కొండలలో పుట్టి మైదానాలలో ప్రవహించి ఆఖరికి సముద్రంలో కలుస్తాయి. తాము ప్రవహించే ప్రాంతాలన్నీ సస్యశ్యామలం కావడానికి నీటిని అందిస్తాయి. ప్రాణుల దాహరిని తీరుస్తాయి. ఆఖరికి సముద్రంలో చేరి నామరూపాలు లేకుండా పోతాయి. అలాగే మనిషి పుట్టాక పది మందికిమేలు చేస్తా జీవిస్తే జన్మకు సార్థకత లభిస్తుంది. గానీ చావు తర్వాత జీవి ఉంటుండా, ఉంటే ఏమవుతుంది? వంటి ప్రశ్నల వల్ల పెద్ద ప్రయోజనం ఒరగదు. మనిషి సజీవంగా ఉన్నప్పుడు ఎలా జీవించాడన్నదే గాని చనిపోయాక ఏమవుతాడన్నది మనకు అనవసరం. అలాంటి ఆలోచనలను దరికి రానీయకుండా జీవితకాలంలో ఏం చెయ్యాలని ఆలోచించడమే ప్రధానం!” అన్నాడు.

సుబ్బయ్యపంతులు, సంతోషంగా స్వామిపాదాలకు నమస్కరించి శేషజీవితాన్ని నలుగురికీ ఉపయోగపడేలా గడపాలని అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

- లాజీప్రసాద్

To sing

పాడడానికి

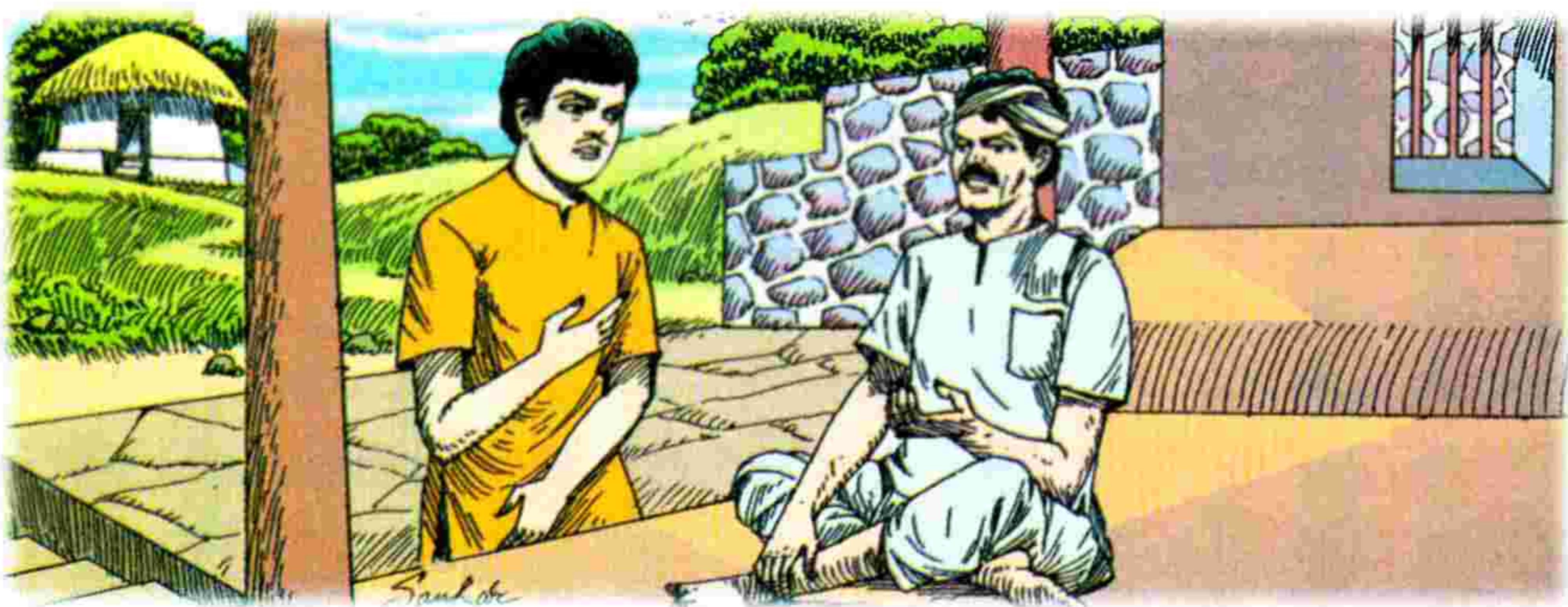
ఐవార్ఫ

Santali

పరంప

అడవిలో గుడి

ప్రశాంత నగరంలో ఉండే అమరుడికి చిన్న తనంలోనే తల్లిదండ్రులు చనిపోతే మల్లన్న అనే పేదరైతు చేరదీసి పెంచి పెద్దచేశాడు.

మల్లన్న కూతురు మల్లిక అందాలభరిణ. అమరుడికామె అంటే చెప్పులేనంత ఇష్టం. మల్లికు అమరుడంటే అయిష్టం లేదు కానీ, పేదరికమంటే రోత. అది తెలిసిన అమరుడు డబ్బు సంపాదించడానికి ఊరొదిలి వెళ్లాలనుకున్నాడు. తిరిగొచ్చేదాకా వేరెవరితోనూ మల్లిక పెళ్లి జరిపించనని మల్లన్న దగ్గిర మాట తీసుకుని బయలుదేరాడు.

ఈలోగా ప్రవంతీ నగరవాసి శకారుడు వ్యాపారం పనిమీద ఆ ఊరొచ్చి, అనుకో కుండా మల్లికను చూసి ఇష్టపడ్డాడు. ఆమె వివరాలు తెలుసుకుని మల్లన్నను కలుసు కుని తనకు మల్లికతో పెళ్లి జరిపించమని అడిగాడు. వియ్యనికిసమంజ్ఞ అపసరమని మల్లన్నకు తెలుసు. కానీ అదృష్టం తలుపు తడితే కాదనకూడదనుకున్న మల్లిక శకారుణ్ణి

ఇష్టపడడంతో, మల్లన్నకు ఒప్పులేదు. శకారుడు మల్లికను పెళ్లి చేసుకుని ప్రవంతీ నగరానికి తీసుకు వెళ్లాడు.

ఊరొదిలి వెళ్లిన అమరుడికి పట్టిందల్లా బంగారమై ఏడాది తిరిగేలోగా లక్ష వరహాలు సంపాదించి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. జరిగింది తెలిసి అతడి మనసు కకావికలై పోతే మల్లన్న బీదార్చి, మల్లికను మరిచిపోయి వేరే అమ్మా యిని పెళ్లి చేసుకుని హాయిగా జీవించ మనిసలహా ఇచ్చాడు.

కానీ అమరుడు మల్లికను మరిచిపోలేక పోయాడు. అతడు సంపాదించినదంతా మల్లన్నకిచ్చేసి ఊరొదిలిపెట్టి, సన్యాసం స్వీకరించడానికి ఓ ఆశ్రమానికి వెళ్లాడు.

ఆశ్రమం పెద్ద అతడి కథ విని, “నీ విరక్తికి కారణం మల్లిక దక్కలేదన్న బాధేత్పు మాయ నుంచి తప్పించుకోవాలన్న జ్ఞానం కాదు. ఇప్పుడు మల్లిక శకారుడి భార్య, ఆమె భర్త గురించేత్పునీ గురించి ఆలోచించదు. నువ్వు

శకారుడింట్లో కొన్నాళ్లుంటే ఆ విషయం తెలిసి నీ మనసు నిర్మలమౌతుంది. అప్పుడు సన్యాసం స్వీకరించువగాని,” అని పంపేశాడు.

అమరుడా సలహా పాటించి ప్రవంతీ నగరం చేరుకుని శకారుడింటికి వెళ్లాడు. అప్పుడు శకారుడు ఇంట్లో లేదు. మల్లిక అతణ్ణి కుశల ప్రశ్నలు వేస్తే, అమరుడామెను తనని మోసగించడానికి కారణం చెప్పమని నిలదీశాడు. దానికి మల్లిక హేతునగా నవ్య, “నేనెన్నడూ నిన్ను పెళ్లాడాలనుకోలేదు. రబ్బు సంపాదించమనలేదు. నా అందానికి ఏ భాగ్యవంతుడో రాకపోడనుకున్నాను. అనుకున్న విధంగానే శకారుడిచ్చాడు. అది నా అదృష్టం, నీ దురదృష్టం. ఇందులో మోస మేముంది?” అన్నది.

అంతలో శకారుడు ఇంటికి వచ్చాడు. అమరుడతడికి జరిగింది చెప్పి, తను కొంత కాలం అతడి ఇంట సేవకుడిగా ఉంటాన న్నాడు. కానీ శకారుడు, “తెలిసో తెలియకో నా వల్ల నీకు అన్యాయం జరిగింది. నీ సేవలందుకోవడం నాకు సబబు కాదు కాబట్టి, నీకో ఉపాయం చెబుతాను. ఈ నగరాన్నాను కుని పెద్ద అడవుంది. పరిసరాలకు భయ పడకుండా, నిర్మలమైన మనసుతో వచ్చిన మంచివాళ్ళకు కోరుకున్నదిచ్చే మహిమగల దేవుడా అడవిలో ఉన్నాడట. నువ్వుక్కడికి వెళ్లు, శుభం జరుగుతుంది,” అన్నాడు.

నిజానికా అడవి కృష్ణమృగాలకూ, పిశాచాలకూ నిలయమని పేరు. అమరుడా అడవి లోకశితే మరి తిరిగిరాడని శకారుడి నమ్మకం.

అమరుడు మాత్రం శకారుడి మాటలు నమ్మి ఆ అడవిలో ప్రవేశించాడు. ధైర్యంగా ముందుకు వెళితే దూరాన్నాంచి కృష్ణ మృగాల అరుపులు వినబడ్డాయి. పాములు కొన్ని బుసకోడుతూ ముందునుంచే పాకుతూ వెళ్లాయి. ఐనా అతడే మాత్రం భయపడక ముందుకు వెళ్లాడు. ఓ మరిచెట్టు కింద ధగ ధగ మెరుస్తున్న స్ఫుటికలింగం కనపడింది. సరిగ్గా అప్పుడే ఎవరో, ‘నేను అరణ్యేశ్వరుణ్ణి. సంపాదించిన లక్ష వరహాల్ని నిస్వార్థంగా పెంచినపారికిచ్చిననీ మంచితనానికి మెచ్చాను. నువ్వుక్కడే ఉండి నిత్యార్థనలతో ఉదయం, సాయంత్రం నన్ను సేవించు. నీ మనసులో ఏది కోరుకుంటే అది జరుగుతుంది,’ అన్నట్టు చెవిలో వినిపించిందతడికి.

To bathe

స్వాసం చేయడానికి

నహానా

Hindi

సహనా

అమరుడికెంతో సంతోషమైంది. అతడు వెంటనే, “నాదొక్కటే కోరిక, నేను మల్లికను పూర్తిగా మరిచిపోవాలి,” అనుకుని నిత్య విధులతో స్వామిని సేవించసాగాడు.

అలా కొన్నేళ్ళు సేవించడంతో అతనిలో క్రమంగా వైరాగ్యభావం ఏర్పడింది. ఒకనాడు స్ఫుటికలింగానికి సాప్టాంగపడి, “ఈ జీవితం నుంచి మోక్కం ప్రసాదించు,” అని వేడుకు న్నాడు. అప్పుడు స్ఫుటికలింగం నుంచి, “మోక్క సిద్ధికి మాధవసేవతో పాటు మానవసేవ అవసరం. నిన్నంతం చేయాలన్న దురూహతో ఇక్కడికి పంపిన శకారుడికి ఇప్పుడా పాప ఫలితంగా నరులకు తెలియని జబ్బు చేసింది. అతడి జబ్బు తగ్గే ఉపాయం చెబుతాను. అది అతడికి చెబుతానంటే నీవతడికి కలలో

కనపడేలా చేయగలను. నీవల్ల అతడి జబ్బు తగ్గితే నీకు మోక్కం కలుగుతుంది,” అన్న మాటలు వినిపించాయి.

అమరుడు ఆశ్చర్యంగా, “ఈ విషయం నువ్వే అతడికి కలలో చెప్పాచ్చుగా!” అన్నాడు.

“అతడు నీకు అపకారం తలపెట్టాడు. నువ్వు క్షమిస్తేనే అతడికి జబ్బు తగ్గుతుంది. అపకారిని కూడా క్షమించగలిగితేనే నీకు మోక్కం లభిస్తుంది,” అన్నాడు అరణ్యేశ్వరుడు.

ఆ ప్రకారం అమరుడు ఒకరాత్రి శకారుడి కలలో కనిపించి, “ఈ నగరానికానుకుని ఉన్న అడవి మధ్యలో మరిచెట్టుకింద వెలసిన అరణ్యేశ్వరుణ్ణి దర్శించుకుని పదునారు ప్రదక్షిణాలు చేయ్య. నీ జబ్బు మాయమోతుంది,” అని చెప్పాడు.

శకారుడు ఒకరోజు అర్ధరాత్రి అడవికి బయలుదేరాడు. అరణ్యేశ్వరుణ్ణే స్వరించు కుంటూ చకచకా నడిచి మరిచెట్టు చేరుకు న్నాడు. దానికింద స్ఫుటికలింగం కనపడగానే, కళ్ళు మూసుకుని భక్తి భావంతో శివుణ్ణే ధ్యానిస్తూ స్ఫుటికలింగానికి పదునారు ప్రదక్షిణాలు చేసి కళ్ళు తెరిసేసరికి ఎదురుగా అమరుడు కనిపించి, “నన్ను గుర్తుపట్టావా?” అని పలకరించి తన కథ చెప్పి, “ఈశ్వరాను గ్రహం వల్ల నువ్విప్పుడు సంపూర్ణారోగ్యవంతు డివి. సంతోషంగా ఇంటికి తిరిగివెళ్ళు. నీకులా మరెందరికో ప్రయోజనం కలిగేలా స్వామి గురించి ప్రచారం చేయ్య. అది పరోపకారం. ఇక్కడ స్వామికి నిత్యపూజలు జరిగే ఏర్పాటు చేయగలిగితే, నాకు మోక్కం ప్రాప్తి

To bathe

స్వాసం చేయడానికి

కుణికు

Tamil

కులిక్క

స్తుంది. అది ప్రత్యుషకారంగా భావించు,” అన్నాడు. శకారుడు వెంటనే అమరుడికి చేతులు జోడించి, “ఉపకారగుణంలోనీకు సాటి రాలేను కానీ, అరణ్యేశ్వరుడికి గుడి కట్టిస్తాను. స్వామి నిత్యార్థనలకోసం అర్చ కుల్చి నియమిస్తాను. గుడికి అందరూ వస్తూ పోతూండడానికి అనుమతి చక్కని బాట వేయిస్తాను. సరేనా?” అన్నాడు.

అమరుడు తల అడ్డంగా ఊపి, “అరణ్యేశ్వరుడికి గుడి కట్టడానికి, అడువిలో బాటవేయడానికి ఏల్లేదు. ప్రతి రోజు నువ్వే వేరెవరో ఇక్కడికి వచ్చి స్వామికి నిత్యార్థనలు జరిపించాల్సిందే! లేకుంటే పరోపకారమూ ఉండదు, ప్రత్యుషకారమూ ఉండదు,” అన్నాడు.

అమరుడికింకా తనపై కోపం పోలేదను కున్న శకారుడు, “నామీద కోపంతో ఎందరో అభాగ్యులకు సులభంగా స్వామి దర్శన భాగ్యం కలిగే అవకాశం పోగొట్టడం న్యాయం కాదు,” అన్నాడు శకారుడు.

అమరుడు నవ్వి, “మనిషి మనుగడకు అదవులు కూడా ముఖ్యమే. ఈ అడవి పక్క

నుండడం వల్లనే స్వవంతీ నగరంలోనెలకు మూడు వానలు కురిసి సుభిక్షంగా ఉంటోంది. అపురుషమైన ఇక్కడి వనమూలికల గాలి సోకి లోపలికొచ్చినవారి జబ్బులు తగ్గుతున్నాయి. గుడికోసం అడవిని నాశనం చేసే తర్వాత దేవుడు కూడా మనిషి జబ్బులు తగ్గించలేదు. నగరాన్ని కాపాడలేదు. ఇక అభాగ్యులనాదుకోవడానికి నగరాన్నే లేరాజు లెలాగూ ఉన్నారు. నరులవల్ల కాన్మృదేవారు అరణ్యేశ్వరుడినాశయించాలి. అలాంటి వారు స్వామి దర్శనానికి ఎంత కష్టాన్నికై ఓర్ధవగలరనడానికి నువ్వు నేనే సాక్షం,” అన్నాడు.

శకారుడు అతడు చెప్పినట్టు చేయడానికి ఒప్పుకున్నాడు. స్వామికి నిత్యార్థన జరుగుతోంది. అమరుడికి మోక్షం లభించింది. అడవి జబ్బులు తగ్గిస్తాంది. నగరం సుభిక్షంగా ఉంది. ఆ తరవాత ఆ దేశాన్నేలిన రాజు ఈ కథను దేశవిదేశాల్లో ప్రచారం చేయించి ప్రపంచ మంతా వనవిస్తరణకు దోహదం చేశాడు!

- వసుంధర

To bathe

స్వానం చేయడానికి

శాం

Bengali

స్వాన్

మన దేశభాషలు నేర్చుకుండా

ఈ జాబితాలో మొదట మీకు తెలిసిన భాషలలోని పదాలను చదువండి. ఆ తరవాత వాటి కింద ఇచ్చిన పదాలను అనుసరించి ఆయా భాషలలో ఆ పదాల ఉచ్చారణలన్నా, అర్థాలన్నా నేర్చుకోడానికి ప్రయత్నించండి.

English	To walk	To eat	To sing	To bathe	To dance
Telugu	నడవడానికి	తినడానికి	పాడడానికి	స్నానం చేయడానికి	నాట్యం చేయడానికి
Hindi	चलना चर्चना	खाना भाना	गाना गाना	नहाना नహना	नाचना नाचना
Tamil	நடக்க நడக்கு	சாப்பிட ஸைபுட	பாட పாட	குளிக்க குலிக்கு	நாட்டியமாட நாட்டியமாட
Bengali	হাঁটা হাঁটু	খাওয়া ভাবোয়া	গান গান	স্নান স্নান	নাচ নাচ
Marathi	चालणे दार्त्तणे	खाणे भाणे	गाणे गाणे	नाहाणे नाहाणे	नाचणे नाचणे
Kannada	ನಡೆಯಲು ನಡೆಯಲು	ತಿನ್ನಲು ತಿನ್ನಲು	ಹಾಡಲು ಹೆಡಲು	ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಸ್ನಾನಮಾಡಲು	ನಡೆಸಲು ನಡೆಸಲು
Oriya	ଚାଲିବା ଚାଲିବା	ଖାଇବା ଖାଇବା	ଗାଇବା ଗାଇବା	ଗାଧୋଇବା ଗାଧୋଇବା	ନାଚିବା ନାଚିବା
Gujarati	ચાલું ચાલું	ખાલું ખાલું	ગાલું ગાલું	નાલું નાલું	નાચું નાચું
Assamese	খোজ কাঢ়ো ফোঁজ কাঁফো	খাৰলৈ খাৰলৈ	গাৰলৈ গাৰলৈ	গাধুৰলৈ গাধুৰলৈ	নাচিবলৈ নাচিবলৈ
Malayalam	നടക്കുക நడக்குக	தினුക தினුக	പாடுக పాడుక	கூழிக்கുக குலிக்குக	நூற்றாண் செய்யுக நூற்றாண் செய்யுக
Santali	ଠିଠିଠିପ ତାଳମ୍	ପିପ ଜୀମ୍	କେନେନେ ସେରଙ୍ଗ	ଠିଠିଠି ତୁପ୍ତାନ	କେନେନେ ଏଣ୍ଜ
Sanskrit	चलितुम् चलितुम्	खादितुम् भादितुम्	गातुम् गातुम्	स्नातुम् स्नातुम्	नर्तितुम् नर्तितुम्

కింద ఇచ్చిన ఐటిల్క్యూలోని పదాలను, బ్రాకెట్‌లలో సూచించిన భాషను గమనించండి. దీని అధారంగా పై జాబితాలో ఉన్న ఆ భాషా పదాన్ని గుర్తించి వాఖ్యం చివరలో రాయండి.

1. నేను నడవడానికి ఉదయాన్నే పార్చుకు వెళతాను.(హింది):
2. నేను బందువుల ఇంట్లో తినడానికి మొహమాటపడను.(అస్సామీ):
3. మా చెల్లెలు వేదిక మీద పాడడానికి పాట నేర్చుకుంటోంది.(బెంగాలీ):

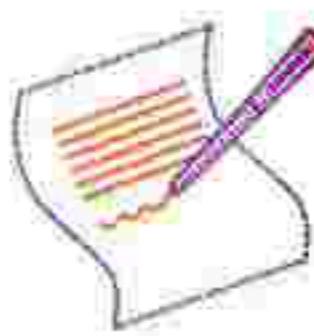
To bathe

స్నానం చేయడానికి

నాహాণे

Marathi

నాహాణे

English	To talk	To write	To read	To swim	To smile
Telugu	మాట్లాడడానికి	రాయడానికి	చదవడానికి	ఈదడానికి	నవ్వడానికి
Hindi	बात करना चाहूं कर्ना	लिखना लिखना	पढ़ना पढ़ना	तैरना तैर्ना	हँसना हँसना
Tamil	பேச பீச	எழுத எழுத	படிக்க படிக்க	நீந்த நிஂட	புன்னைக்கக் புன்னோக்க
Bengali	বলা বলা	লেখা লেখা	পড়া পড়া	সাঁতার নাঁওতার	হাসি হাসি
Marathi	बोलणे चोरॅलें	लिहिणे लिहालें	वाचणे वाचलें	पोहणे पोहालें	हंसणे হংসণে
Kannada	ಮಾತಾಡಲು ಮಾತಾಡಲು	ಬರೆಯಲು ಬರೆಯಲು	ಓದಲು ಓದಲು	ಝಜಲು ಝಜಲು	ನಗಲು ನಗಲು
Oriya	କଥା ହେବା କଥା ହେବା	ଲେଖିବା ଲେଖିବା	ପଡ଼ିବା ପଡ଼ିବା	ପହଞ୍ଚିବା ପହାଂରିବା	ହସିବା ହସିବା
Gujarati	બોલવું બોલ્યું	લખવું લખ્યું	વાચવું વાંચ્યું	તરવું તર્યું	હુસવું હાસ્યું
Assamese	কথা পাতিবলৈ কথা পঢ়িবলৈ	লিখিবলৈ লিখিবলৈ	পঢ়িবলৈ পঢ়িবলৈ	সাঁতুৰিবলৈ সংশুরিবলৈ	হাঁহিবলৈ হংসিবলৈ
Malayalam	സംസാരിക്കുക സംസാരിക്കുക	എഴുതുക എഴുതുക	വായിക്കുക . വായിക്കുക	നീന്തുക നീന്തുക	പുണ്ണിരിക്കുക പുന്നിരിക്കുക
Santali	ଶାହିରି ଶାହିରି	ଆଧିତ ଆଧିତ	ହାନିଧିରି ହାନିଧିରି	ହାନିଲାଭ ହାନିଲାଭ	ଦାଙ୍ଗା ଦାଙ୍ଗା
Sanskrit	वक्तुम् वक्तुम्	लेखितुम् लेखितुम्	पठितुम् পঠিতুম্	तरीतुम् তরীতুম্	হসিতুম্ হাসিতুম্

4. స్నానం చేయడానికి కూడా అతడికి తీరిక ఉండదు.(తమిళం):

5. నాట్యం చేయడానికి మా అమృ నృత్య కళాశాలకు వెళుతుంది.

(కన్నడ):

6. పాప నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడే ఫోటో తీశారు.(బరియా):

7. మూడు భాషలలో రాయడానికి మా నాన్న శిక్షణ పొందారు.(సంతాలీ):

8. నేను ఎమ్మెన్ చదవడానికి చైనా వెళుతున్నాను.(మలయాళం):

9. మేము వేసవిలో ఈదడానికి మా తాతగారి కొలనుకు వెళ్లాము.

(సంస్కృతం):

10. ప్రార్థనా సమయంలో మాట్లాడడానికి మాకు అనుమతి లేదు.(గుజరాతీ):

To bathe

స్నానం చేయడానికి

స్నానమాడలు

Kannada

స్నానమాడలు

భారత దర్శని

చిత్రమైన కానుక

దేవడిపై ప్రేమానురాగాలతో భక్తులు ఎక్కుడైనా సరే పత్ను, కొబ్బరికాయలు, పలహాలు సమర్పిస్తుంటారు. కాని ఆదేవదేవడికే సారాయి కానుకగా సమర్పించే వారి గురించి మీరు ఎక్కుడైనా విన్నారా? మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం ఉజ్జ్వలునిలోని శ్రీ కాలబైరవస్వామి ఆలయంలోని దేవడికి దేశంనలుమూలల నుంచి వచ్చే వేలాది మంది భక్తులు సారాను కానుకగా సమర్పిస్తున్నారు. పూజారులు సారాయి నింపిన పశ్చాన్ని దేవడి విగ్రహం ముందు పెడితే ఆ రాత్రివిగ్రహం మెల్లగా సారాయిని తాగడం ప్రారంభిస్తుందని నానుడి. ఇది ఏ నిండు పున్నమి నాడో జరిగే అద్భుతం కాదు మరి. ప్రతిరోజూ ఇలా జరుగుతూ ఉంటుందట. పండుగ రోజుతే వందలాది సీసాలకొద్ది సారాను దేవడు సేవిస్తాడట. ఈ సారా ఎక్కుడికి పోతోండో ఎవరికీ తెలియదు. అయితే దేవడికి సారా సైవేద్యంగా సమర్పించే ఈ ఆచారం తరతరాలుగా జరుగుతూ ఉంది.

విధినిర్వహణాలో అమర సైనికుడు

హర్షజన్సింగ్ 1962 నాటి చైనా-భారత యుద్ధంలో అసువులు బాసిన భారతీయ సైన్యాధికారి. అయితే ఈ నాటికి అతడు సికించుటం తూర్పు ప్రాంతంలోని నాథూలా మార్గంలో విధినిర్వహణ చేస్తూనే ఉన్నాడని జనం నమ్ముతున్నారు. యుద్ధకాలంలో కొండచెరియ విరిగిపడిన ఘటనలో హర్షజన్సింగ్ మృత్యువాత పడ్డాడు. సైనిక లాంఘనాలతో అతడికి అంత్యక్రియలు నిర్వహించారు. అతడి సహచరులు తన సమాధిపై ఓ గొప్పరం నిర్మించారు. సైనికులు చేపే చాటువు ప్రకారం సముద్రమట్టానికి 13,123 అడుగుల ఎత్తులో ఉన్న ఆ ప్రాంతంలో హర్షజన్సింగ్ క్రమశిక్షణను నిక్కిచ్చిగా పాటిస్తున్నాడట. భారత్-చైనా మధ్య యుద్ధం జరగడానికి మూడు రోజుల ముందు ఓ బాబా భారత సైనికులను హాచ్చరించాడని చెప్పుకుంటున్నారు. నాథూలా వద్ద ఇప్పటికీ ఇరుదేశాల మధ్య జరుగుతున్న సమావేశాల్లో చెన్నియులు ఆ బాబా కోసం ఓ కుర్చు మేసి ఉంచుతున్నారట.

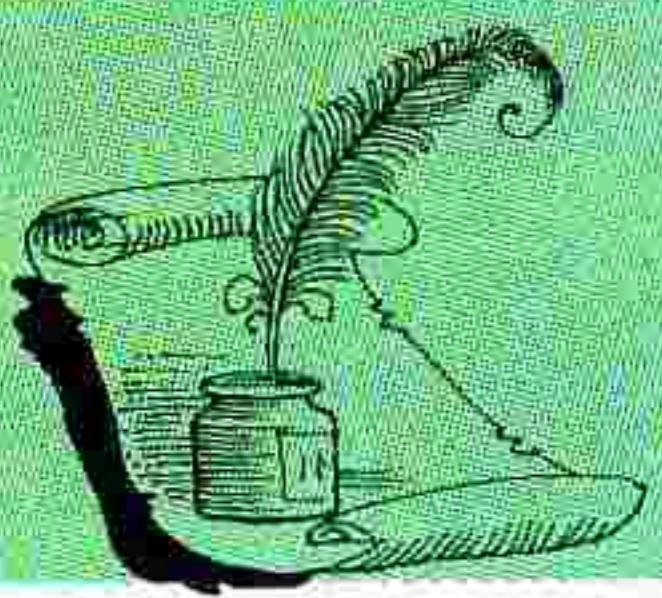
To bathe

స్వాసం చేయడానికి

గాధోళకా

Oriya

గాధోయిబా

మన చరిత్ర పుట్ల. నుంచి

మృత నగరం

క్రీ.పూ. 2800, మృతనగరం, సింధునది గట్టు ఓ చిన్న గుట్టమీద ఓ మనిషి నిలబడి సింధు నదిని, దానిపక్కన ఉన్న నగరంకేసి చూస్తున్నాడు. నగరం మొత్తం ఇటుకలతో కట్టిన నిర్మాణాలు, భవనాలను అడ్డుకుంటూ వ్యాపించిన పాడవాటి రహదారులు శుభ్రంగా కనిపిస్తున్నాయి. అల్లంత దూరాన ఆ మహానది పరపత్తు తొక్కుతూ ప్రవ హిస్తుంది. చిన్న పిల్లలు ఇర్కునే మార్గంలో పరుగెడు తున్నారు. మూపుల మీద సరకుల బరువుతో పశు వులు గేస్తే ద్వారాల గుండా సాగిపోతున్నాయి.

“ఓరి దేవుడా” అక్కడో మనిషి నిట్టూర్పు విడిచాడు.

“బాగుంది” అతడి కుడివైపు నుంచి ఓ స్వరం వినిపించింది. “అతడు మరుప్పుక్క నుంచి వచ్చిన వర్తకుడు కాదు కదా!”

* * *

క్రీ.పూ. 2825, దారో, వాయవ్యసింధు ప్రాంతంలో కోత్తగా ఏర్పడిన ఓ గ్రామం సన్నటిచెట్ల వరుసల కింద పదిహేళ్ళ వయస్సు కలిగిన ముగ్గురు అబ్బాయిలు కూర్చుని ఉన్నారు. వారిలో ఇద్దరు గోలీలాట ఆడుకుంటూన్నారు. మరొక అబ్బాయి తన పంటిని రెమ్ముతో పాడుచు కుంటున్నాడు.

“ఎమైనా అబా పెళ్ళి చేసుకోవడం వింతగా ఉంది.” నోట్లో రెమ్మ తిప్పుతూ నిరీమ ప్రకటిం చాడు. “నా అభిప్రాయం ఏమంటే ఆమె మన కంటే పెద్దదేంకాదు.”

“ఒక వేంకల మంద, బండెడు పాతలు కలిగి ఉండేంత పెద్దదేలే” బార్ట్ గొణిగాడు. ఇతడు అబా సోదరుడు. “తల్లిదండ్రులు ఆమెకు ఇచ్చిన సంపద అంతా ఇంతా కాదు మరి!”

“మరుప్పుక్క నుంచి వచ్చిన వర్తక శేష్ముడు కూడా అక్కడ ఉన్నాడు. రాగి ఆభరణాల రాశులను తన వెంట తీసుకొచ్చాడు,” చెప్పాడు మనిన్.

“అవి కూడా ఆమె వద్ద ఉన్న సంపదకు సరిపోలవేమో!” నిరీమ ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేశాడు. “ఇంతకూ మరుప్పుక్క ఎక్కడుంది?” అని అడి గాడు.

“మవ్వ ఎన్నటికీ చూడలేనంత దూరంలో ఉందిలే” చెప్పాడు బార్ట్.

To bathe

స్నానం చేయడానికి

ఎత్తు

Gujarati

స్నానం

“అదొక సుమేరియన్ నగరం-అక్కడికి చేరుకోవాలంటే ఇక్కడినుంచి నెలలపాటు పయ నించాలి.”

“అటు చూడండి-వర్తకుడు అతడేనా?” నిరిమ్ చూపుడు వేలు సారించి చూపాడు.

గుడిసెకు అవతల, చాలామంది పెద్దలు అత్తుతగా అటువైపు చూశారు.

మనిస్, నిరిమ్, బార్ఫాబ్లు సమావేశస్థలం వైపుకు వచ్చారు.

“నిన్నలిల్ గొప్ప వ్యాధి నివారణ శక్తులతో నన్ను ఆశీర్వదించాడు,” మరుప్పక్ నుంచి వచ్చిన ఆ వ్యక్తిమాట కలిపాడు. మస్తనే అతడు పోడులు, పూతమందులు, బెషధాలు కొన్నింటిని ప్రదర్శించాడు. “నాసరుకులతో పాటు దూర ప్రాంతాలను చుట్టివచ్చాను. నా బెషధాలకు ఇంత వరకు తిరుగులేదు మరి. అమ్మా, ఆరోగ్యకరమైన సుందర కేశాల కోసం ఈ పూతమందు అద్భుతంగా పని చేస్తుంది. అయ్యా! మీరుగానీ ఈ పూత మందు వాడారంటే అందరిలో యువరాజులా కనిపిస్తారు. అయిదు మాత్రల పరిమాణంలో వాడితే చాలు.”

త్వరలోనే సంభాషణ శాంతి, రాజ్యాలు,

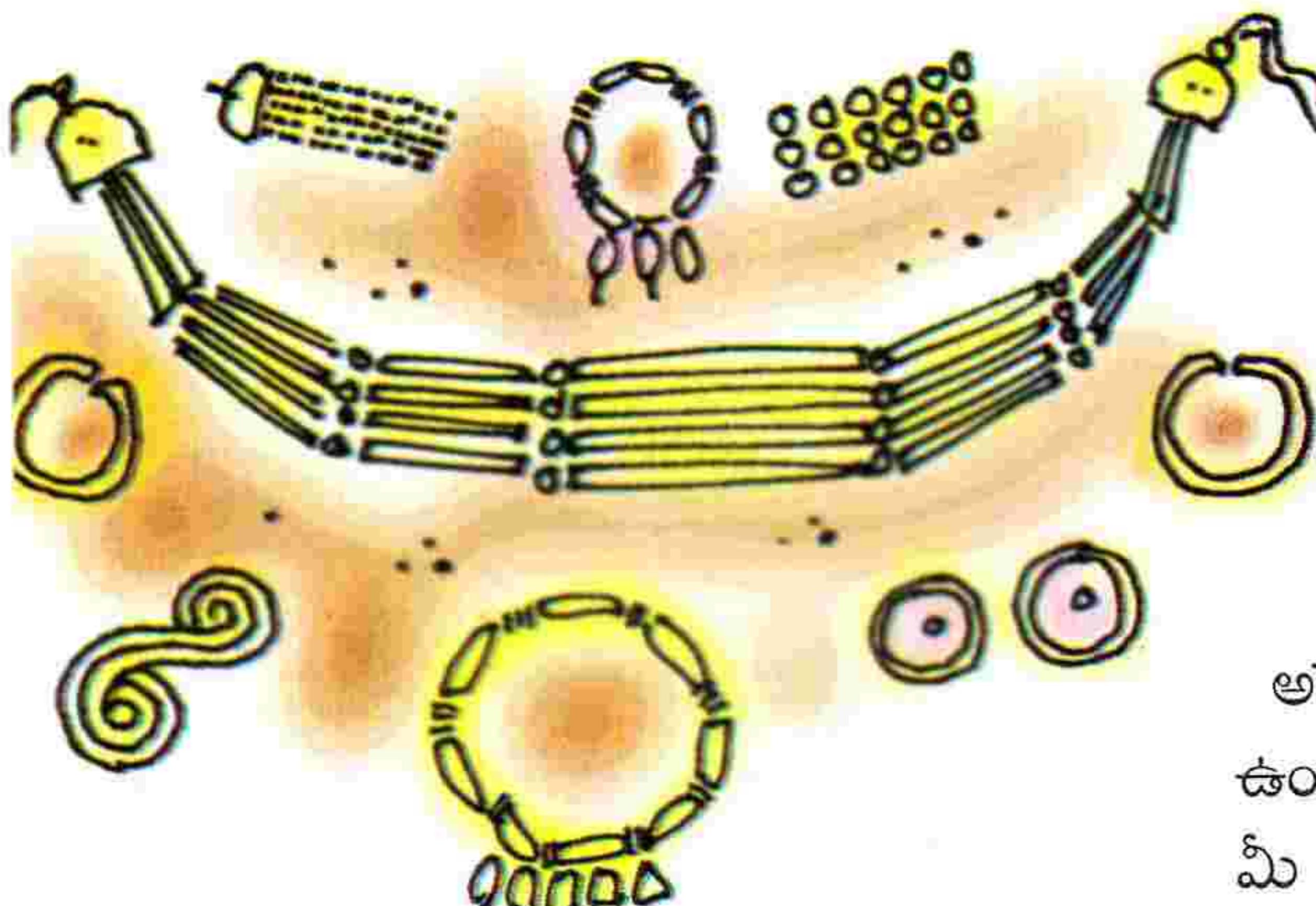
దేశాలు తదితర వ్యవహారాల వైపు మళ్ళీంది. “యుఫరేట్ ప్రజలు మహా బౌద్ధార్థవంతులు. అక్కడ దేవుళ్ళయితే మరీ గొప్పవారు,” ఆవర్తకుడు చెబుతూ పోయాడు. “మేం అక్కడ కొత్త ధాన్యగారాలను కట్టాము.” అతడు గుడిసెల వైపు చూశాడు. “అవి మీ ఇళ్ళలో సగం మేరకు ఉంటాయి.” అతడు పెద్దలకే కన్న గీటుతూ చెప్పాడు. “పైగా, మా అభరణాలు ఈజిప్పు, ఎలాం, బాబీలోన్ ప్రాంతాల వారికి ప్రీతిపాత్రంగా ఉన్నాయి.”

పిల్లలు అతడి మాటలను ఆశ్చర్యంతో వింటు న్నారు. అతడి స్వోత్సుర్వ పెద్దలకు మాత్రం అంతగా రుచించకపోయినప్పటికీ మర్యాదగానే సమాధానమిచ్చారు. “మీ సంపదను చూసి మీరు బాగా సంతోషపడుతున్నట్లుంది కదూ!” దారో కుటుంబ పెద్ద, మనిస్ తండ్రి నమ్రతతో అడిగాడు.

“అంతా సూద దేవత కృప,” చెప్పాడా వర్తకుడు. దుర్భావంతో అతడి కట్టు ప్రకాశించాయి. “బహుశా మిమ్మల్ని కూడా ఆ దేవత కరుణించ వచ్చు, కాన్నితే, మీ పశుపతి అంత పెద్ద బౌద్ధ వంతుడుగా కనిపించడం లేదు.”

అక్కడున్న వారి ముఖాలు ఒక్క సారిగా బిగుసుకుపోయాయి. పిల్లలు తమ ఆగ్రహాన్ని దాచుకోలేకపోయారు. “మీకులాగా మేమూ సంపన్నులమే, కావాలంటే మా నాన్ననాకు కొనిపెట్టిన ఆరుపేటల రాగి కంఠాభరణం చూడు,” అరిచాడు మనిస్.

ఆవర్తకుడు పెద్దగా నవ్వాడు. “సంపద అనేది చిన్నపాటి పూసలు, రాగి కంఠహారాలలో ఉండడు.” అతడు స్వరం పెంచి చెప్పాడు. “అది మీ ఇళ్ళు, పురాలు, సంపులు, సంస్కృతి, జ్ఞాన

To bathe

స్వాస్థం చేయడానికి

గాథురలై

Assamese

ଗାଢ଼ୁବାଲୈ

వంతులలో ఉంటుంది.” అతడి స్వరంలో హేతన ధ్వనించింది.

“మీరు మమ్మల్ని మరీ తీసిపారేస్తు న్నారు,” మనిస్ తండ్రి మెల్లగా చెప్పాడు. “సంపదలు ప్రదర్శించుకోవడం మా ఆచారం కాదు.”

“సిరిసంపదలు లేనివాళ్ళ సమర్థన ఇలాగే ఉంటుంది,” వర్తకుడు మాటకు మాట బదులు పలికాడు.

“ఎంత ధైర్యం నీకు” మనిస్ రెచ్చి పోతుండగా తండ్రి ఆపాడు.

“బెడిసికొట్టిన సంబంధాలు మాకు అవసరం లేదు,” చెప్పాడతడు.

ఆ వర్తకుడు విజయసూచకంగా అక్కడినుంచి వెళుతుండగా మనిస్ అతగాడిని తీక్షణంగా చూస్తుండిపోయాడు.

“పో.. పోయినీ పూసులతో ఆడుకో అబ్బాయి” వర్తకుడి మాటలు గాల్లో తేలుతూ వచ్చాయి.

* * *

క్రీ.పూ. 2805, పూర్తికాని నగరం, సింధునది గట్టులు
నగరానికి ఉత్తరాన 35 అడుగుల వెడల్పు ఉండే తోలి వీధి ముందు ముగ్గురు వ్యక్తులు నిలబడి ఉన్నారు. ఆ వీధి, ఇటుకలతో కట్టిన దీర్ఘ చతురస్రాకారపు ఇళ్ళతో మరింత పెద్దదిగా ఉండే తూర్పు వీధితో కలిసిపోయి ఉంది. ఇళ్ళమధ్య ఇరుకు దారులు ఉన్నాయి. అక్కడ ఉరబావులున్నాయి. సాంత బావులు, స్నాన శాలలు కూడా ఉన్న ఇళ్ళలో శ్రామికులు గుంపులుగా ఉన్నారు.

“ఎండబెట్టిన ఇటుకలను పునాదులకు, పైకప్పుకు మాత్రమే వాడాలని నేననుకుంటు

న్నాను.” మనిస్ చెప్పాడు. పగుళ్ళు, బీటలకు బంకమట్టి వాడితే చాలు గోడల మధ్య సందులు పూడ్చడానికి ఇటుక పెళ్ళులు సరిపోతాయి.

“నువ్వు మరీ అత్యాశకు పోతున్నట్టుంది కదూ,” అంటూ నవ్వాడు బార్బాబ్.

“నేను నా జీవితాన్ని పూసులతో మాత్రమే సరిపెట్టుకోదల్చుకోలేదు” చెప్పాడు మనిస్.

“ఓ... ఆ వర్తకుడి హేతనను నువ్వింకా మరిచిపోలేదనుకుంటాను.”

“ఎన్నటికీ మర్చిపోను. ప్రపంచంలోనే అతి గాపు నగరాన్ని నిర్మిస్తానని ఆ క్షణంలోనే శపథం చేశాను...”

* * *

క్రీ.పూ. 2800, మృతనగరం, సింధునది గట్టులు ఆ వర్తకుడి కశ్చ ఆశ్చర్యంతో వెలిగిపోయాయి.

“మా నగర వీధుల అడుగున ఇటుకలు లేదా రాళ్ళతో ఒకటి నుంచి రెండు అడుగుల లోతున ప్రవహించే మురికి కాలవలను నిర్మించాము. “ఆ యువకుడు తీర్చిదిద్దినట్లు కన బదుతున్న రహదారుల గుండా వృద్ధిడిని నడి పిస్తూ చెప్పాడు.” ఇక్కడి నీటి గుంటలను, తనిఖీ కేంద్రాలను క్రమం తప్పకుండా తనిఖీ

To bathe

స్నానం చేయడానికి

ക్యాలిక్కుషుక

Malayalam

కుళిక్కుక

చేసేలా ఏర్పాటు చేశాము. ప్రతి ఇంటిలోనూ ఇప్పుడు స్వంత స్నానశాల, మురుగునీటి కాలు వలు ఉన్నాయి.”

“అహో! మా సుమేరు ప్రాంతంలోని మహా నగరాలు కూడా ఈ సౌకర్యాలను కలిగిలేవు.” ఆ వర్తకుడి నోటి నుంచి అయిష్టపూర్వకంగానే ఆ మాటలు పెలువడ్డాయి.

ప్రజలు గుమికూడి ఉన్న ఓ ప్రాంతానికి వారు చేరుకున్నారు. “మహా స్నానఫుట్టం,” సగర్వంగా చెప్పాడా యువకుడు. “ఇది 180 అడుగులవెడల్చు కలిగి ఉంది. స్నానపు కొలనే, 39 అడుగులపొడవు, 23 అడుగులవెడల్చుతో దట్టించిన ఇటుకలతో తయారు చేయబడి ఉంది. ఒక అంగుళం మందంతో ఖనిజత్తెలం-తారు-తాపడం చేసి నీటి చుక్క చోరబడకుండా చేశాము.”

“మీకు వేడినీటి స్నానమందిరం కూడా ఉందే,” వర్తకుడు మాటకలిపాడు. “ప్రతిమెట్టు మీదా దీపస్తంభం కనబడుతోంది. అతి కొద్ది నగరాల్లో మాత్రమే ఇంత విలాసవంతమైన నివాసగృహాలను చూశాను!

మహాకవులు, మహానేతలు ఉండదగిన గాపు నగరమిది.”

“ఇప్పుడు నా పని పూర్తయ్యింది.”

ఆ వర్తకుడు అతడికేని చూశాడు. “నిన్ను ఎప్పుడో చూసినట్లుంది నాకు.” అతడి కళ్ళు వినుత్తుంగా రూపాందించిన ఆరు పేటల రాగి కంరహారంపై నిలిచాయి. అతడు నిట్టార్చాడు. “దారో అబ్బాయి...”

“అప్పును నేనే అతడిని,” మనీస్ నమస్కరించాడు. “సంవత్సరాలుగా క్రమబద్ధంగా నిర్మించిన దాని ఘలితమే ఈ నగరం. మా శక్తి, యుక్తి,

వయోవృద్ధులు, సంస్కృతి కలబోస్తే ఈ నగరం.”

“నిజమే, నువ్వు అప్పటి నుంచి పూసలతో అడుకోవటం లేదు కదా!” ఆ వర్తకుడు నవ్వాడు. “మరి నగరానికి మృతనగరం అని ఎందుకు పేరు పెట్టావు?”

“ఇది చరిత్రలో సజీవంగా ఉండే క్షీణ నగరం” చెప్పాడు మనీస్.

“ఇప్పటి నుంచి వేలాది సంవత్సరాల పాటు ఈ నగరం చరిత్రలో గుర్తుండిపోవాలని నాకోరిక. ఒక సుమేరు లాగా, ఓ బాబిలాన్ లాగా, ఒక ఈజిప్పు లాగా ఈ నగరం కూడా ప్రజల జ్ఞాపకాల్లో ఉండిపోవాలి. మా ప్రజలు నశించిపోవచ్చా. కానీ, మా నాగరికత ఎంత ఫునమైనదో ప్రపంచం తెలుసుకుని తీరాలి.” అంటూ నవ్వాడతడు.

“అందుకే దీనికి మొహిపెంజో-దారో అని పేరు పెట్టాను కూడా...”

To bathe

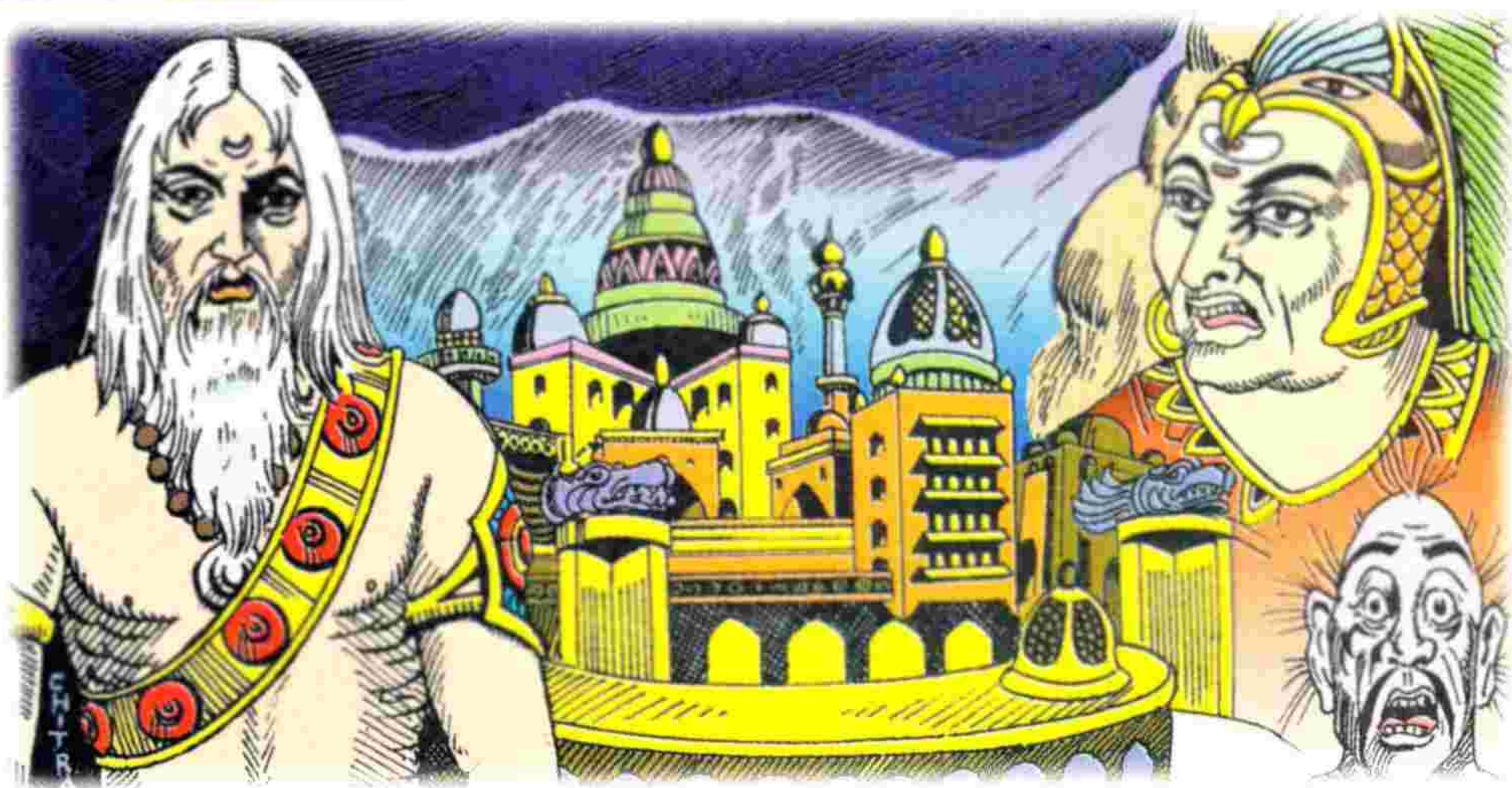
స్నానం చేయడానికి

భారతీ

Santali

తుప్పాన్

పాతాళదుర్గం-18

[కాలశంబర మాంత్రికుడు రాత్రివేళ కొండమీది సరోవరంలో దిగి, జల స్తంభానం చేసి, బంగారపు రంగులో వున్న ఒక మొసలి పిల్లలతో నీటిమీదికి తేలాడు. ఆసమయంలో రాక్షసులు కాలుస్తున్న తారాజువ్యాలు పాతాళదుర్గం వైపు నుంచి పైకెగర సాగినే. మాంత్రికుడు అనుచరులతో తన రహస్యానివాసం కేసి బయలుదేరాడు. – తరవాత]

మహాకలి రాక్షసుడు నివసించే పాతాళదుర్గం దాదాపు ఒక అరకోసు విస్తృతం ఉంటుంది. దుర్గం చుట్టూ వలయాకారంలో, ఆకాశాన్వంటుతున్నట్టుండే కొండలు నిటారుగా ఉండటం వల్ల, ఆ అరణ్యప్రాంతాలలో నివసించే వారెవరికీ అక్కడ దుర్గం ఉన్నదన్న సంగతే తెలియదు. దుర్గం నుంచి అరణ్యంలోకి వెళ్ళేందుకు రాక్షసులు కొండలో ఒక చోటసన్నని మార్గం తోలిచారు. దాన్ని వాళ్ళూ, వాళ్ళు బానిసలూ అరణ్యంలోకి పోయేందుకు ఉపయోగిస్తుంటారు. ఎప్పుడైనా బుద్ధిపుట్టి దుర్గం వదలదలిస్తే మహాకలి ఆ దారినే

ఏనుగుల రథం మీద అరణ్య విహారానికి వెళ్ళి వస్తుంటాడు.

ఒక్క మిట్టమధ్యాహ్నం వేళ మాత్రమే పాతాళదుర్గం మీద సూర్యరశ్మిపదుతుంది. ఉదయసంధ్యాకాలాల్లో కొండలూ, అరణ్యం వెలుగులో మునిగి తేలుతూంటే, పాతాళదుర్గం చిమ్ముచీకటిలో మునిగి ఉంటుంది. ఆ సమయాల్లో రాక్షసులు పెద్దపెద్ద అడవి మానులతో నెగట్టుచేసి, ఆ కాంతిలో పనులు చేసుకుంటూంటారు.

రాక్షస సంహారానికి కాలశంబర మాంత్రికుడు ఎంతో కాలంగా ప్రయత్నాలు చేస్తూ

To bathe

స్నానం చేయడానికి

స్నానమ్

Sanskrit

స్నానమ్

న్నాడు. ఆ ప్రయత్నాలిప్పటికి ఫలించే సూచనలు కనిపించి, అతడు ఎంతో ఆనందపడుతున్నాడు. ఇప్పుడు పాతాళదుర్గంలోని రాక్షసుల్లో కుంభిరుడి అనుచరులు కొంతమంది అతడి పక్కం అయ్యారు. మహాకలిచెరలోపట్టిన కుంతలదేశ మంత్రి కొడుకైన శికాంతుణ్ణీ, అతడు బలవంతంగా వివాహమాడచూస్తున్న రాకుమారి కాంతిసేననూ సమయం వచ్చినప్పుడు రక్కించి మాంత్రికుడి కొండగర్జుంలోని రహస్య నివాసానికి చేర్చేందుకు కుంభిరుడు అంగీకరించాడు. మహాకలినీ అతడి బంధువర్గాన్ని అంతం చేసిన తరవాత, పాతాళదుర్గాన్ని కుంభిరుడికివ్యటానికి కాలశంబరుడు ఒప్పుకున్నాడు.

మాంత్రికుడు సరోవరం నుంచి బంగారు

మొసలిషిల్లతో తన నివాసానికి తిరిగి వచ్చేట ప్పుడు, ధూమక సోమకులతో అనేక సంగతులు చెప్పాడు గాని, మహాకలిని ఏ పథకం వేసి తాను చంపబోతున్నదీ మాత్రం చెప్పాలేదు. “మరికొద్దిఘుడియల పాటు అదంతారహస్యంగా ఉండవలసిందే,” అన్నాడతడు.

గాని, ఆ రహస్యం ఏమిటో ధూమకసోమకులకూ, విరూపుడికీ కొంత తెలిసిపోయింది. వాళ్ళు మాంత్రికుడితో కలిసి వస్తూండగా, పెద్దపెద్ద బుట్టలు తలల మీద పెట్టుకుని కొందరు వాళ్ళకు ఎదురయ్యారు. ఒకటి రెండు చోట్ల ఆ బుట్టలను తాళ్ళతో మహామృక్షాల కొమ్మల్లోకి ఎక్కిస్తున్నవాళ్ళు, వాళ్ళు కంటబడ్డారు. గుహల్లోకి పోయే మెట్లను సమీపించే సరికి వారికి భద్రుడు ఎదురై, కాలశంబ మాంత్రికుడితో, “దాదాపు ఏర్పాట్లన్నీ పూర్తయినై. ఔషధులూ, భస్మాలూ—అన్నీ చెట్టెక్కించాం. సూర్యోదయంవేళ గాలి అనుకూలం కాగానే వాటిని కొద్దికొద్ది మోతాదుల్లో, పాతాళదుర్గంలోని రాక్షసుల మీద ప్రయోగించటం జరుగుతుంది,” అని చెప్పాడు.

“బావుంది. రాక్షసులనలే మయ్యాపాన ప్రియులు. ఆకైపుకు మన ఔషధుల మత్తుతోడయిందంటే, వాళ్ళిక ప్రపంచమే మరిచి పోతారు. ఆ తరవాత నీళ్ళూ, రాళ్ళూ, బాణాలూ, అడవి మృగాలూ వాళ్ళను యమపురికి ప్రయాణం కట్టిస్తవి! మహాకలిచెరలో ఉన్న మనవాళ్ళతో కుంభిరుడు సూర్యోదయంతోనే బయలుదేరి సరోవరం చేరాలి. ఆ

To dance నాట్యం చేయడానికి

నాచనా

Hindi

నాచ్నా

సంగతి వాడు మర్చిపోయాడో, రాక్షసాధము లతోపాటు వాడూ, మన మిత్రులూ కూడా నా మంత్రశక్తకి బలైపోతారు,” అన్నాడు కాలశంబరుడు.

భద్రుడు తలవంచుకుని కొంచెం సేపు ఏదో ఆలోచించి, “మహామాంత్రికా! అందుకు నేనోకచిన్న జాగ్రత్త తీసుకుంటాను. శశికాం తుణ్ణీ, కాంతిసేననీ యిప్పుడే సరోవర ప్రాంతం చేర్చుమని కుంభీరుడికి కబురంపుతాను,” అన్నాడు.

ఆ మాటకు మాంత్రికుడు కళ్ళింతచేసి, “నీ స్నేహితుల రక్షణ ప్రయత్నంలో నీవు నా పథకం ఆంతా పాడుచేసేట్టున్నావు. నీవు, ఆ రాక్షసుడి దగ్గిరకు పంపే మనిషిని మహాకలి సేవకులు చూస్తే ఎంత ప్రమాదమో ఉపాంచావా? వాణ్ణి వాళ్ళు దొరక పుచ్చుకుంటే, క్షణాల మీద మన రహస్యాలన్నీ వాడి చేత చెప్పించగలరు. అందుకే ముఖ్య విషయాలు పరమ రహస్యంగా దాచి ఉంచాను. నీవు మాత్రం కుంభీరుడి దగ్గిరకు ఎవర్త్తపంపకు,” అన్నాడు.

భద్రుడు అంగీకార సూచకంగా తలా డించి వెళ్ళిపోయాడు. మాంత్రికుడు, విరూపుడి కేసి తిరిగి, “నీ నల్లగరుడుడు మను మిలకు బాగా మాలిమి అయిందేనా? బంగారు మొసలితో దానికి పొత్తుకలపాలి. రాక్షసుల మూర్ఖవిశ్వాసాలను మనం వీలై నంతవరకూ ఉపయోగించుకుని, వాళ్ళను ఆదమరిపించి సర్వనాశనం చేయాలి,” అని చెప్పాడు.

విరూపుడు, గరుడపక్షిని మాంత్రికుడి చేతికిస్తా, “ఇదేదో దేవతా పక్షి! మనుషుల్ని మించిన జ్ఞానం దీనికున్నది. శిథిల దేవాలయం దగ్గిర ఇది నరవానరాన్ని ఒక్క దెబ్బతో కింద పడకొట్టిందంటే నమ్ము, దోరా,” అన్నాడు.

మాంత్రికుడు గరుడపక్షిని అందుకుని కిందపెట్టి, దాని ముందుకు తన దగ్గిరున్న బంగారు మొసలిపిల్లను తోశాడు. గరుడపక్షి మొదట్లో దాన్ని ముక్కుతో పాడవబోయింది. కాని, విరూపుడు వారించే సరికి తల అటూ ఇటూ తిప్పిదాని కేసి చూస్తా, చిన్నగా కీ పెట్టసాగింది.

“భేష, సెభాష!” అంటూ కాలశంబరుడు గరుడపక్షి కాలిన వేలాడుతున్న తాడును

To dance

నాట్యం చేయడానికి

நாட்டியமாட

Tamil

నాట్యియమాడ

చేతికి తీసుకుని మొసలిపిల్ల నడుముకు బిగించాడు. తరవాత ఆరెంటికీ కడుపునిండా మేత పెట్టమని విరూపుణ్ణి ఆజ్ఞాపించాడు.

కింద పాతాళదుర్గం వైపు నుంచి క్రమంగా రణగొణ ధ్వని ఎక్కువ కాసాగింది. రాక్షసులు పెద్ద పెద్ద మంటలు వేసి వాటి చుట్టూ ఎగురుతూ పాటలు పాడుసాగారు. కొందరు తాగిన మైకంలో అటూ ఇటూ పరిగెత్తుసాగారు. కాల శంబరుడు వాళ్ళకేసి కొద్దిసేపు చూసి తృప్తిగా నవ్వుతూ, “ఇది, ఆ దుర్మార్గుల ఆఖరి వేదుక. మనవాళ్ళ మంత్రించిన ఔషధ భస్మాలను గాలి వాటున వాళ్ళ మీదికి వదులుతున్నారు. చూశారా? దుర్గం మీద గాలిలో తెల్లగా కనిపించేదంతా, అదే! వాళ్ళ దాని ప్రభావం వల్ల క్రమంగా మతులు పోగాట్టుకుంటారు.

To dance

నాట్యం చేయడానికి

మహాకలి ఇంకా అక్కడి కొచ్చినట్టులేదు. ఒక వేళ వాడు మంత్రోషధి ప్రభావం నుంచి తప్పుకున్నా, అనుచర సహాయంలేని వాణ్ణి, నామంతదండం ప్రయోగించి క్షణాల మీద నాశనం చేయగలను,” అన్నాడు.

మాంత్రికుడు ఈ విధంగా తన అనుచరులతో సంభాషిస్తూ, పాతాళదుర్గంలో రాక్షసులు చేస్తున్న కోలాహలం చూస్తూ కొంత సేపు గడిపాడు. అంతలో తూర్పు తెల్లనై క్రమంగా సూర్యదర్శనమైంది. కాలశంబర మాంత్రికుడు నిలబడి ఉన్న కొండ ప్రాంత మంతావెలుగులో మునిగిపోయింది. అతడు కింద ఉన్న రాక్షసులకు తాను కనబడకుండా ఉండేందుకు అనుచరులతో చెట్లగుబురుల్లోకి పోయి, తన నౌకర్లు దుర్గం మీద గుప్పి తృతో గాలివాలున విసురుతున్న అమోఘ మూలికాభస్మాలకేసి తృప్తిగా చూస్తూ, “ఆ రాక్షసులు కేవలం తెచ్చి పెట్టుకున్న శివంతో ఆ నృత్యాలూ, మంటల్లో దూకటం చేస్తున్నారను కోండి. నేను మంత్రించిన భస్మాలు వాళ్ళ మీద పడి, వాళ్ళను ఉన్నతుల్ని చేస్తున్నవి. ఇంక కొద్ది సేపట్లో వాళ్ళ పూర్తిగా పిచ్చి వాళ్ళయిపోతారు,” అన్నాడు.

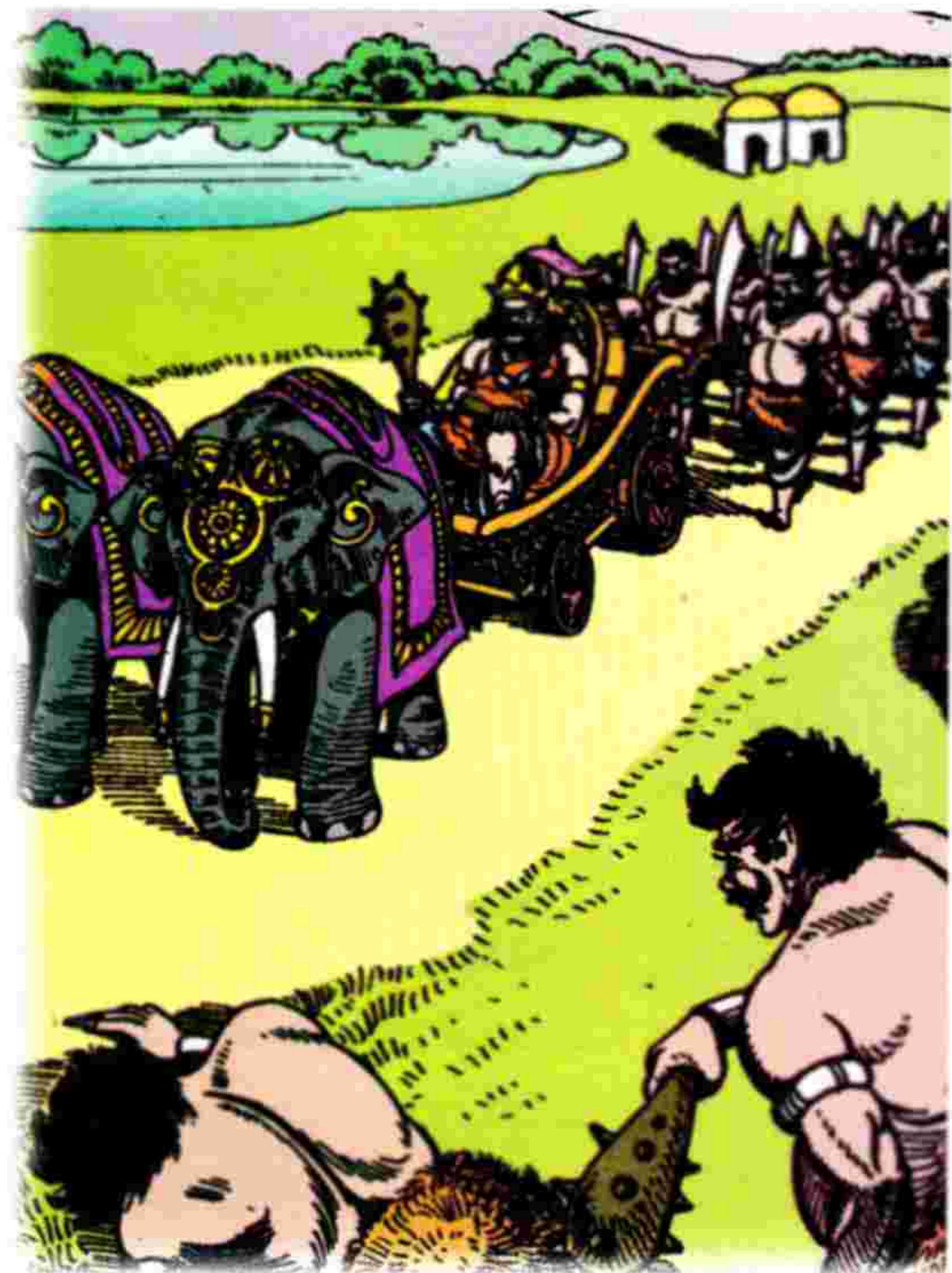
కాలశంబరుడి మాటలు కేవలం ప్రగల్భలు కాదు. అప్పటివరకూ పాడుతూ ఎగురుతున్న రాక్షసుల్లో కొందరు, ఒకత్కునోకట్టుకు కవ్వించుకుని శూలాలతో, గదలతో కొట్టుకోసాగారు. వారిలో రెండు పక్కాలుగా విడిపోయి తన్నుకోవటం అంటూ ఏమీ లేదు. అందిన వాణ్ణి అందినట్టు ఎడాపెడా బాదేస్తున్నాడు.

పాతాళదుర్గం ముందున్న మైదాన ప్రదేశ మంతా చిన్న యుద్ధరంగంగా మారిపోయింది. మాంత్రికుడు పరమానందం చెంది శాంఖవీ! అంటూ మంత్రదండ్రాన్ని కళ్ళకద్దుకోబోయేం తలో, ఎనుగుల రథం మీద మహాకలి శర్వేగంతో కొట్టాడుకొంటున్న రాక్షసుల మధ్యకు వచ్చాడు. అతడివెంట పెద్దపెద్ద గదలు ధరించిన ఇర్వై ముప్పై మంది అతి బలశాలులైన రాక్షసులున్నారు. వాళ్ళు మామూలు రాక్షసుల కన్న మరి కొంచెం ఒడ్డు పాడుగూ ఉన్నారు. వాళ్ళు మహాకలి రాక్షసుడి అంగరక్కక దళంలోని వాళ్ళు.

మహాకలి కొండగుహలు దద్దరిల్లేలా కేకలు పెడుతూ, తన చేతిలోని పాడవాటి ఖండమృగ చర్యపు కొరడాతో పోట్లాడుకుంటున్న రాక్షసులను కసిగా కొట్టసాగాడు. అతడి అంగరక్కకులు వాళ్ళను విడదీసి దూరంగా నిలబెడుతూ, ఎదురు తిరిగిన వాళ్ళను గదలతో పాడవసాగారు.

“దెబ్బుకు దెయ్యం దడుస్తుందంటారే... అదే ఇప్పుడు జరుగుతున్నది. మన మంత్రపథాల శక్తివృధా అయ్యే ప్రమాదం రావచ్చ,” అంటూ కాలశంబర మాంత్రికుడు పక్కకు తిరిగి, “భద్రుడెక్కడ? కుంభీరుడు మనం రక్షించవలసిన శజికాంతుణ్ణీ, కాంతిసేననూ కారాగారం నుంచి తప్పించి సురక్షితంగా సరోవర ప్రాంతం చేరటానికి ఇదే మంచి అదను,” అన్నాడు.

మాంత్రికుడి మాటల ధోరణీ, వాలకంలోగడ ఉన్నంత ధీమాగా లేవు. తన పథకం

ఎక్కుడో దెబ్బ తినబోతున్నదన్న భయం పట్టుకున్నవాడిలా అతడు ప్రవర్తిస్తున్నాడని ధూమకుడు అనుమానించాడు. పాతాళదుర్గ ప్రాంతంలో మహాకలీ, అతడి అంగరక్కకులూ కలిసి రాక్షసుల్ని చిన్నచిన్న మురాలుగా విడదీసి వాళ్ళకేదోచెపుతున్నారు. బహుశా మహాకలి తనకు మాంత్రికుణ్ణుంచి ప్రమాదం రానున్న సంగతి కుంభీరుడి అనుచరులైన రాక్షసుల్లో ఏ ద్రోహి ద్వారా సైనా తెలుసుకు న్నాడా?

ధూమకుడిలా ఆలోచిస్తున్నంతలో భద్రుడు ఇద్దరు అనుచరుల్ని వెంటబెట్టుకుని అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, “మహామాంత్రికా! దుర్గంలో రేగిన అల్లకల్లోలం అవకాశంగా తీసుకుని, కుంభీరుడు మనవాళ్ళతో సరోవర

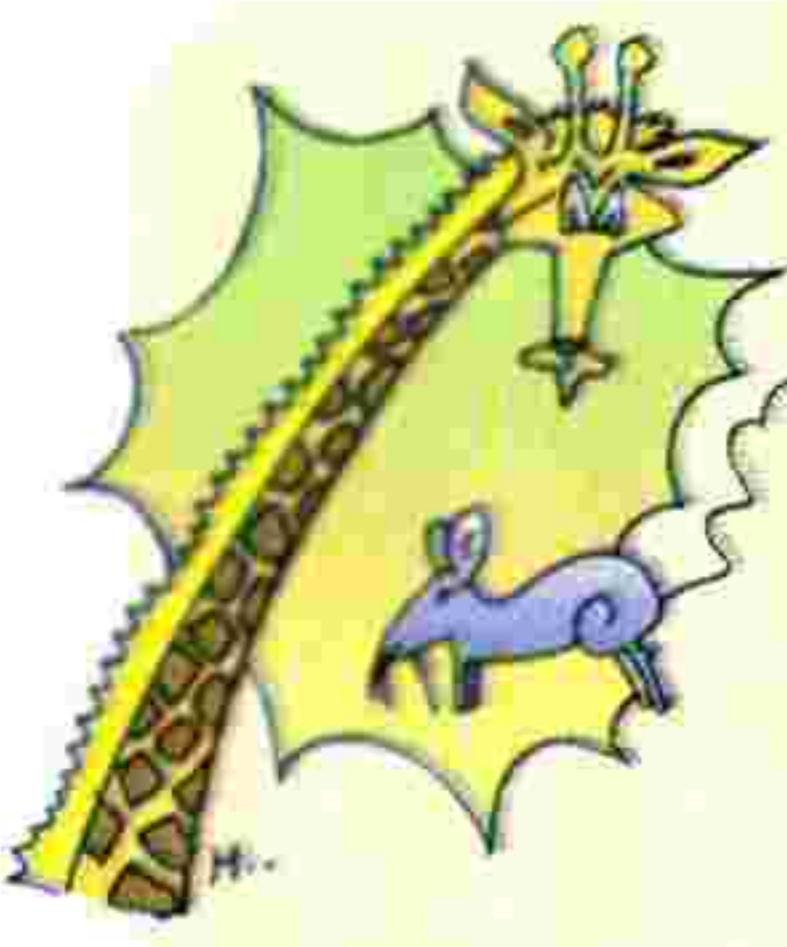
To dance

వాట్యం చేయడానికి

नाचणे

Marathi

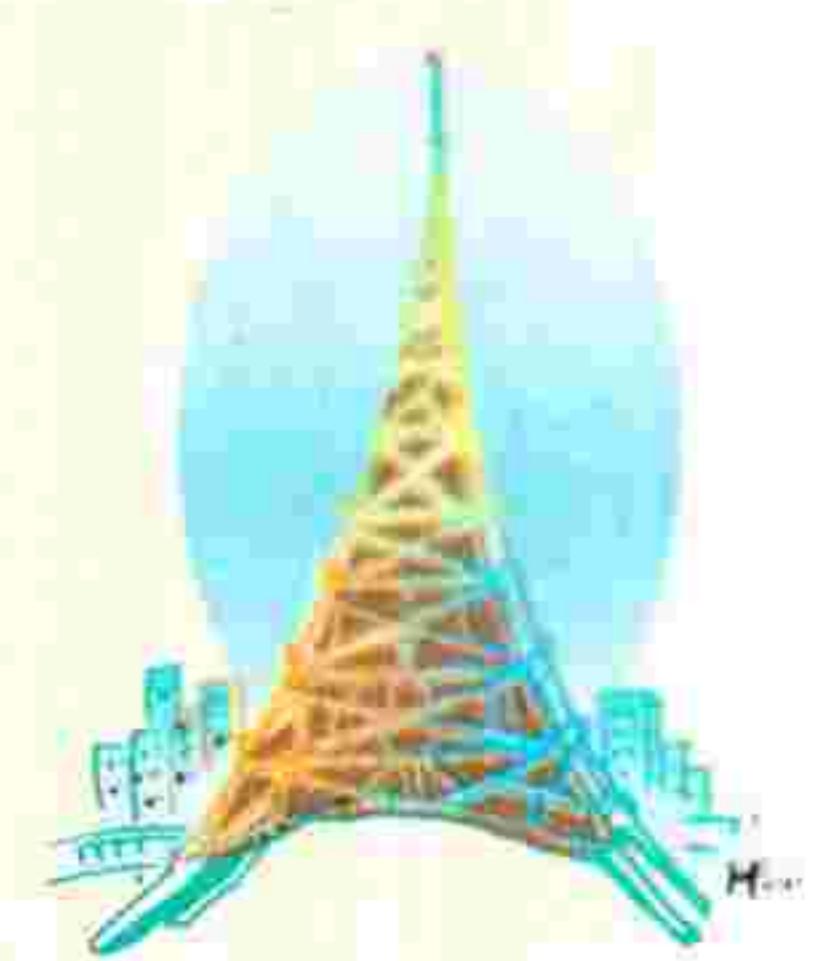
నాచణే

జిరాఫే మెడ ఏదు అడుగుల పాడవుంటుంది. అయితే, ఆ మెడలో ఎలుకకు ఉన్నన్ని ఏదు వెన్నుపూసలే ఉంటాయి.

మీకు తెలుసా?

లోహపు గోపురాల నిర్మాణంలో రివిట్స్(మరమేకులు)లను ఉపయోగిస్తారు. ఈఫిల్టెటవర్నను నిర్మించడానికి 2,50,000 రివిట్స్ ఉపయోగించారు!

ప్రాంతానికి బయలుదేరాడు. ఆఖరి క్షణంలో భామాసింగి రహస్యం గ్రహించి ఏదైనా చేయ బోయి ఉంటుంది - దాని నోరు కట్టి భుజాన వేసుకుని వస్తున్నాడు. చెట్ల మీద ఉన్న మనవాళ్ళ చూసి చెపుతున్నారు," అన్నాడు.

"జై శాంభవీ! విజయం మనదే! పద్ధ పన్నెండు నిమిషాల కాలం రాక్షసుల దృష్టిని మరొక వైపుకు మరల్చిగలిగామా, వాళ్ళ చచ్చినవాళ్ళ కింద జమే. విరూపా! నీ నల్ల గరుణ్ణి రాక్షసుల మీదికి వదులు. ఏం జరు గుతుంతో చూద్దాం. దాని కాలికి బంగారు మొసలిపిల్ల గిలగిలా కొట్టుకుంటూ సూర్య కాంతిలో మిలమిల మెరుస్తున్నది. పక్కిని చూసిన రాక్షసులు చేతులు పైకెత్తి దణ్ణాలు పెదుతూ, 'మహాకలి ప్రభువువారి తండ్రి ఘోరకలి స్వయంగా తమ శతవర్ధంతికి వచ్చారు!" అంటూ కేకలు పెట్టి, నేల మీద ప్రాణాచారాలు పడుసాగారు.

విరూపుడు నల్లగరుడపక్కి తల నోకమారు నిమిరి దాన్ని రెండు చేతులతో పైకెత్తి రాక్షసులున్న మైదానం కేసి వదిలాడు. అది కీ

అని అరుస్తా వాళ్ళ మీద ఎగరసాగింది. దాని కాలికి కట్టివున్న బంగారు మొసలిపిల్ల గిలగిలా కొట్టుకుంటూ సూర్య కాంతిలో మిలమిల మెరుస్తున్నది. పక్కిని చూసిన రాక్షసులు చేతులు పైకెత్తి దణ్ణాలు పెదుతూ, 'మహాకలి ప్రభువువారి తండ్రి ఘోరకలి స్వయంగా తమ శతవర్ధంతికి వచ్చారు!' అంటూ కేకలు పెట్టి, నేల మీద ప్రాణాచారాలు పడుసాగారు.

కాలశంబరుడు బ్రహ్మానందపడి "సరోవరం దగ్గిరచెట్టుబోదెకు కట్టివున్న మోకుల్ని నీటిలో నుంచి బయటికి లాగండి, వాటివెంట ఒక బండరాయి వస్తుంది. మన వాళ్ళందర్నీ గుహల్లో నుంచి కొండ మీదికి రమ్మనంది," అని తన అనుచరుల్ని ఆజ్ఞాపించాడు.

- (ఇంకాఉంది)

To dance

నాట్యం చేయడానికి

నతీసలు

Kannada

నర్తిసలు

Chandamama is available in English and 12 regional languages.
Junior Chandamama for children below 9 years
is available only in English.

Avail the
loyalty bonus!

**Chandamama Subscribers
will get flat 10% off on
subscription renewals!
(All Editions)**

Chandamama!

Because stories
make the
world
go round...

**Choose
your Chandamama!**
Go to
www.chandamama.com
& subscribe Now!!

I want to subscribe to / gift / renew subscription for the following editions of Chandamama:

- English Telugu Tamil Kannada Hindi
 Marathi Gujarati Oriya Bengali Sanskrit
 Santali Malayalam Assamese Junior

Name:

Date of Birth: Sex:

Address:

..... City:

State: Pin:

Telephone:

Mobile:

Email:

Subscription Number 9(for renewals):

Gift Subscription to the following address:

.....

.....

.....

.....

..... bank.

*Add Rs.60 for non-Chennai cheques. Your subscription will

commence in 4 weeks.

Please mail the subscription form to:

Chandamama India Limited,

B-3, Lunic Industries,

Cross Road 'B', MIDC,

Andheri (East), Mumbai-400093

Phone +91 22 28312872 / 28311849

Email: subscription@chandamama.com

You can also subscribe online at: www.chandamama.com

Take Your Pick!	1 YEAR	2 YEARS	3 YEARS	4 YEARS	5 YEARS
ENGLISH (Rs. 25/- per copy)	Rs. 300	Rs. 540	Rs. 765	Rs. 960	Rs. 1125
You Save	Rs. 60	Rs. 135	Rs. 240	Rs. 375	
REGIONAL (Rs. 20/- per copy)	Rs. 240	Rs. 430	Rs. 610	Rs. 770	Rs. 900
You Save	Rs. 50	Rs. 110	Rs. 190	Rs. 300	
JUNIOR (Rs. 15/- per copy)	Rs. 180	Rs. 325	Rs. 460	Rs. 575	Rs. 675
You Save	Rs. 35	Rs. 80	Rs. 145	Rs. 225	

Annual Subscription Overseas : US \$40 for English Chandamama,
US \$30 for Regional Languages, US \$25 for Junior Chandamama
(including shipping and handling charges) by air mail.

అనునిర్వ

లసలు రూపాలు

[అనునిర్వలో ముఖ్యమైన నీర్దయాలు తీసుకునే మయూరి, తను భోషాల్ విషవాయువు ద్వారా బాధితురాలినని శివకు చెప్పింది. మునుముందు తన బుబుణం తీర్చుకునే పక్కంలో శివకు సాయపడ గలనని మాట ఇచ్చింది. శివ అంగేకరించడంతో అతణ్ణి సభకు తీసుకు వెళ్ళడానికి నీర్దయించింది.

-తరవాత]

మయూరి నన్న లెమన్, ఓమెన్లను వదిలి వచ్చిన స్థలానికి తిరిగి తీసుకువెళ్లింది. అక్కడ తక్కిన వాళ్ళువరూ లేరు. మునుపెన్నడూ లేనంత ఆత్మతతో కనిపిస్తాన్న ఓమెన్, “ఇంత సేపయిందేమిటి!” అని గొఱుక్కున్నాడు. “ఈ వార్తను మండలి ఎలా స్వీకరించింది?” అని అడిగింది లెమన్. “ఎదురు చూసినట్టే,” అని సమాధానమిచ్చిన మయూరి కొంతసేపు ఆగి, “ఇతణ్ణి మీతో తీసుకువెళ్లి ఉదయం సభకు తీసుకురండి. కొన్ని ప్రకటనలు చేయ వలసి ఉన్నది,” అని చెప్పింది.

“ఆహారం ఏదైనా కావాలా?” అని అడిగింది లెమన్. నేను ఎంతో కాలంగా భోజనం చేయలేదన్న విషయం ఆప్సుడు నాకు గుర్తుకు వచ్చింది. అయినా నాకు ఆకలివేయడం కూడా లేదు. ‘మేము ఆనందం కోసమే తింటాము,’ అన్నాడు ఓమెన్. “అనునిర్వకు ఆకలి అంటే ఏమిటో తెలియదు.” వాళ్ళు ఎలాంటి ఆహారు తీసుకుంటారో తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి కొద్ది తినాలని చెప్పాను.

“డోడో మాంసం బావుంటుంది,” అన్నది లెమన్. తమాషాకు చెబుతున్నదేమానని ఆశ్చర్యంగా చూశాను. “‘ఏమిటి? నా మాటలను

అనుమానిస్తున్నావా?’ అని అడిగింది లెమన్. అవుననాలో, కాదనాలో తోచక, “అది కాదు...” అన్నాను. “మా మాంసం ఎంతో రుచిగా ఉంటుందనే కదా మీ పూర్వీకులు మమ్మల్ని వేటాడి వేటాడి చంపారు!” అన్నాడు ఓమెన్.

“చూడుండి. లక్ష్మాది సంవత్సరాలకు పూర్వం మనుషులు చేసిన పనికి విచారిస్తున్నాను.

To dance

నాట్యం చేయడానికి

ନାଚିବା

Oriya

ନାଚିବା

సరేనా? నేనేదో పెద్ద నేరస్థల్లా నాతో మీరు మాట్లాడ్డం వినీవినీ విసిగిపోయాను,” అన్నాను బిగ్గరగా. బాగా అలిసిపోయాను. నాకుటుంబం ఎక్కుడున్నదో, ఏమయిందో నాకు తెలియదు. నేను ఏం చెప్పినా, నేను చేయని నేరాలకు, చేయడానికి ఊహించున్నెనా లేని నేరాలకు నన్ను సాక్షంగా నిలబెట్టి నిలదీసే వింతభూమిలో అడుగుపెట్టాను. చూస్తూంటే నేనూ అంత రించి పోయినట్టే అనిపిస్తాంది.

“నేను ఎక్కువగా తిన్నదల్లా చేపలు, కోత్తు మాత్రమే! భూమిమీద ఉన్నప్పుడు మీరం దరూ కూడా ఇతర ప్రాణులను తప్పక తినే ఉంటారు. కావాలంటేపందెం! దాన్నే ప్రకతిలో సమతోల్యాన్ని కాపాడడు అని అంటారు. సరేనా? నన్నేదో దుష్టశక్తి అవతారంగా చూడ్డం మానే యండి!”

లెమన్, ఓమెన్లు అరుపుల్లాంటి పెద్ద నవ్వు నవ్వారు. లెమన్ గట్టిగా రెక్కలల్లారుస్తూ కన్నీరు కార్చింది. ఓమెన్ కూడా ఏదో అద్భుతం జరిగినట్టు ఆనందంగా నిట్టూర్చింది. దాన్ని చూసి, “ఎందుకు? మీరెందుకలా సంబర పడిపోతున్నారు?” అని అడిగాను ఆశ్చర్యంతో.

“ఏంప్పయిల్! జేమ్స్ బాండ్లా ఉన్నావు!” అన్నాడు ఓమెన్. “మీకు మతి చెడినట్టుంది,” అన్నాన్నేను నెమ్మిదిగా. “అవునవును. నిజం!” అన్నది లెమన్. “నీకు పట్టుమని పదిహే నేళ్ళు కూడా లేవునాయనా! అంటే మాకన్నా మూడు శతాబ్దాలు చిన్నవాడివి. నువ్వు ఉడుకు నెత్తురు ఉరకలు వేసే కుర్రవాడివని మాకు తెలుసు. అయితే, మేము మీకు సాయపడ డానికి ప్రయత్నిస్తున్నామన్న విషయం గుర్తుం

చుకోవడం మంచిది. డోడో మాంసం మంచిది. అది చట్టం!”

“ఏమిటి?”

“అనునిర్మలో ఎక్కువగా కోరుకునే ఆహారం అదే. అందువల్ల దానికి నిజంగానే ఎక్కువ గిరాకీ ఉంటోంది,” అన్నాడు ఓమెన్.

“అంటే, మిమ్మల్ని అమాంతం తినేయడానికి అనుమతిస్తారా?” అని అడిగాన్నేను దిగ్రాంతితో.

“నిరభ్యంతరంగా,” అన్నది లెమన్.

“ఆ తరవాత,... తరవాత మీరెలా తిరిగి వస్తారు?”

“ఇలాగే తిరిగి వస్తాం. వర్తమానంలో ప్రాణులు మరణిస్తే, మళ్ళీ పుడుతాయి. పుట్టడం లేదా? పునర్జన్మను మీ మనుషులు చాలా మంది సులభంగా విశ్వసిస్తారు కదా?”

To dance

నాట్యం చేయడానికి

નાચવું

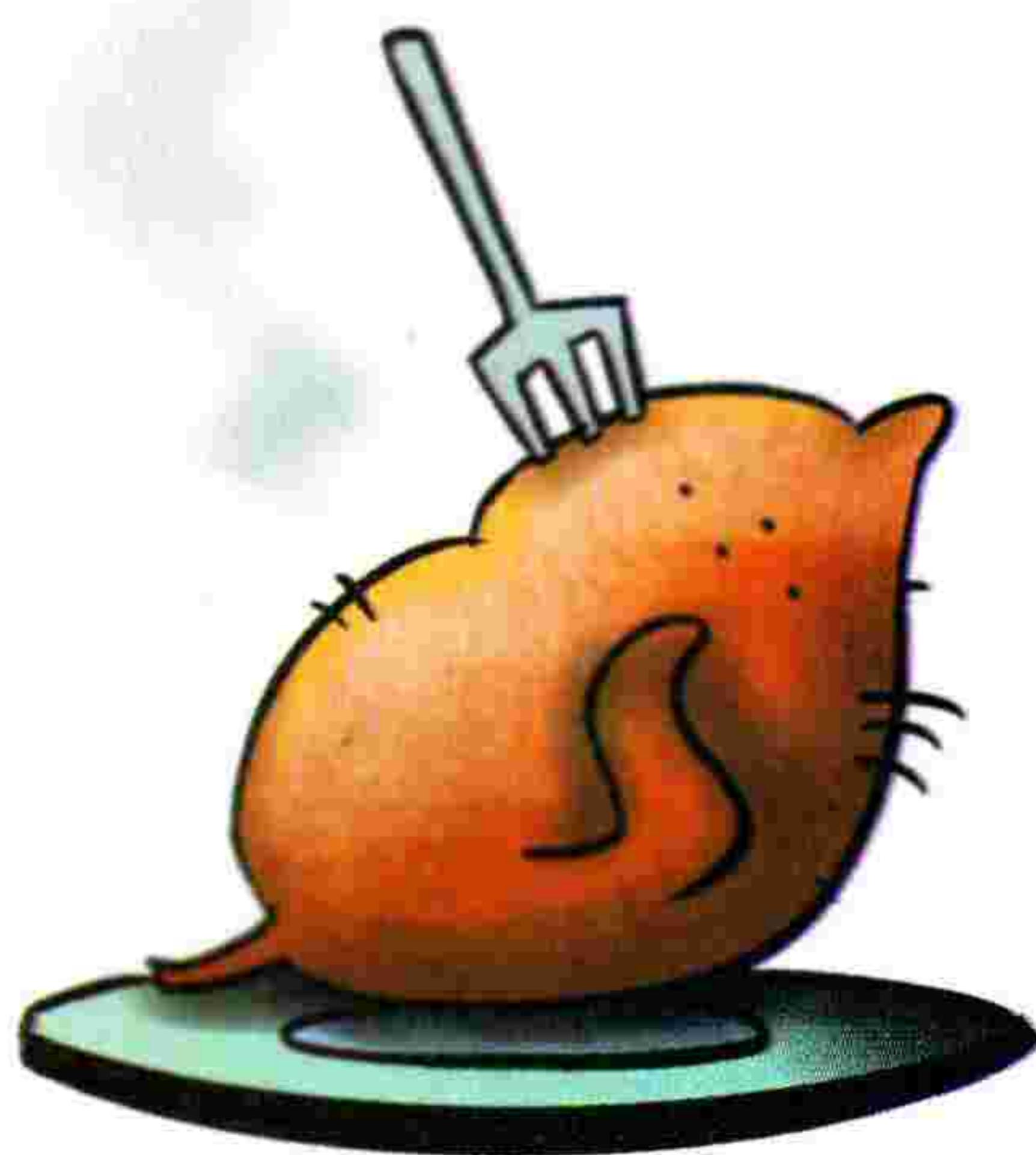
Gujarati

નાચવં

నేను తల ఊపాను. తాతయ్య పునర్జన్మ సిద్ధాంతాల పట్ల అపార విశ్వసంగల వ్యక్తి. పితృదేవతలుగా తమ పూర్వీకులను భావించి ఆయన రోజు కాకికి కూడు పెడతాడు.

“అణువుల అమరిక మారినట్టుయితే, పిల్లి, మేక రూపాలు సింహం, మనిషి రూపాలుగా రూపాంతరం చెందుతాయి. పదార్థం ఒక్కటే. మట్టికలో వస్తువులు తయారు చేసి నట్టు... తెలిసిందా తడి మన్మతో మనిషినీ చేయవచ్చు. కొండ లేదా ఇల్లూ తయారు చేయవచ్చు. అయితే అందులో సారపదార్థం ఏమిటి? మన్నే కదా?”

ఆ మాటలను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. కరెంటు పాతే చిన్నప్పుడు దీపాల వెలుగులో షాడోగేమ్సు, అంటే చేతుల నీడలతో గోడమీద జింకలు, ఎలుకలు, పెద్ద పక్కల రూపాలు సృష్టించేవాళ్లి. ఇప్పుడు ఆ సంగతి గుర్తుకు వచ్చింది.

“అనునిర్వలో సారం శాశ్వతమైనది. అది ఆత్మ. వర్తమానంలో, డోడోలు తమ పూర్వరూ పానికి తిరిగి రాలేనప్పుడు, దాని సారం ఇతర రూపాలలో అంతర్భాగాలుగా చిక్కుకుపోతాయి. అందువల్ల మనలో కొండరు నీలితిమింగిలాలుగా, పందులుగా, ఎందుకూ? మనుషులుగా కూడా మారి ఉండవచ్చు,” అన్నది ఓమెన్.

నాకు ఈ సంభాషణ ఆస్తికిని రేకెత్తించింది. కొంతసేపయ్యక మళ్ళీ ఓమెన్ కొనసాగించింది. “అయితే, డోడోసారం, డోడో రూపమే, అది అన్నట్టు యథారూపాలతో కొనసాగడా నికి సాధ్యమయ్యే ఏకైక ప్రదేశం అనునిర్వకు చేరుకుంటుంది.”

“ఇక్కడమిమ్మల్ని తినేశాకఏమవుతుంది?” అని అడిగాను.

“సారం మళ్ళీ మమ్మల్ని రూపాందిస్తుంది. మేము మానిజమైన యదార్థరూపాలతో చెక్కు చెదరకుండా తిరిగివస్తాం. ఎందుకంటే-మేమి క్రూడ కోరిన రూపాలలో తిరిగి పుట్టడానికి అను వైనమా నిర్మల సార రూపంలో ఉంటున్నాం.”

ఓమెన్ అయోమయంగా ఉన్న నాముఖం చూసి, “చాలా మంది మానవులు కూడా ఈ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముతారని నీకు తెలుసా?” అని అడిగాడు.

నేనేమీ చెప్పలేదు.

“ప్లోను గురించి విన్నావా?”

“విన్నాను.”

“ప్లో కూడా ఇలాంటి సిద్ధాంతాన్ని చెప్పాడు. ‘థియరీ ఆఫ్ ఫార్మ్సు’ అంటే స్వరూపాల సిద్ధాంతం అని అంటారు.”

To dance

నాట్యం చేయడానికి

নাচিবলৈ

Assamese

নাচিবলৈ

“నీకు ప్లేటోను గురించి ఎలా తెలుసు?”

“లెక్కలు చూడ్డానికి వర్తమానానికి వెళ్ళేవారు ‘బకరు’ నుంచి మనుషుల్లా ఎలా ప్రవర్తించాలో నేర్చుకుంటారు. అప్పుడు చదవడం, రాయడం కూడా నేర్చుకుంటాం,” వివరించింది లెమన్.

“సరే, ప్లేటో సిద్ధాంతం ప్రకారం ప్రపంచంలో మనం చూసే రూపాలు ‘అసలు రూపాన్ని’ అభినయించే మాయా రూపాలు. ఈ అసలు రూపమే శాశ్వతమైనది, మార్పులేనిది.”

“అంటే?”

“అసలు రూపాలు వాటి రూపాలతోనే కొన సాగుతూ ఉంటాయి. దాని అనుకరణలైన మాయారూపాలు పరిసరాలకు అనుగుణంగా మార్పు చెందుతూ ఉంటాయి అని అర్థం.”

“ఇంకా, అదేమిటో నాకు అంతుబట్టడం లేదు!”

లెమన్ గాఢంగా నిట్టుర్చి, “నేనోక ఉదా హరణ చెబుతాను. అది నిజానికి ప్లేటో ఉదహరించిందే. మనం రకరకాల గుర్తాలను చూస్తాం. అవునా? తెల్లవి, నల్లవి, ఊదావి, మచ్చలివి, కుంటివి... ఇలా. అయితే, నేను, ‘గుర్తం’ అనే మాట అనగానే నువ్వు ఏమను కుంటావు? నీ మనసులో బకరూపం ఏర్పడు తుంది. అదీ నిజమైన రూపం. ఆ రూపం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. అదే సారం, అత్యు,” అని ముగించింది.

“అంటే ఈ సారం... నాలోనూ సారం ఉంటుందిగా?”

“తప్పకుండా... కలిగి ఉంటావు. మానవ ప్రాణికి సంబంధించినది. అది తెలుసుకో లేని అజ్ఞానివి గనక, నువ్వు దాన్ని ఉపయోగించలేవు.”

ఆ కొద్దిపాటి కాలంలో నా బుర్ర గ్రేహించ గలిగినంత సమాచారాన్ని సేకరించుకున్నాను.

“భోజనానికి వెళదామా?” ఓమెన్ కంత స్వరం మృదువుగా స్పష్టంగా వినిపించింది.

“వెళదాం. అయితే, దోడో మాంసం వద్దు. దయచేసి ఏదైనా శాకాహారం ఇవ్వండి?”

“నీకు తగినది!” అన్నది లెమన్. “మాతో, రా,” అంటూ ఓమెన్ తన బరువైన రెక్కతో నా భుజాన్ని తాకింది.

అతడు నన్ను పరిశుభ్రంగా ఉన్న ఒక గుహలోకి వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళి, తినడానికి కొన్ని పశ్చ ఇచ్చాడు. కోలగా పసుపుపచ్చ రంగుతో ఉన్న పండును, అనుమానంగానే తిన్నాను. కాని చాలా రుచిగా ఉంది. ఇంకా కొంచెం తినాలనుకున్నానుగాని, అంతలోనే ఒక విషయం స్పష్టం చేసుకోవాలనుకుని, “మాత్రాతయ్యను నేనెప్పుడు చూడగలను?” అని అడిగాను.

To dance

నాట్యం చేయడానికి

നృత్యం చెయ్యడానికి

Malayalam

సృత్తం చెయ్యడానికి

“ఈ సభాసమావేశం పూర్తయ్యక నువ్వు, నీతో ఉన్న మనిషి, ఇక్కడే ఉండగలరనీ, శాంతికి ఎలాంటి భంగమూ వాటిల్లదన్న ఏష యాన్ని మయూరి అనునిర్వ వాసులకు తెలి యజేయాలి. వాళ్ళందుకు అంగీకరించగానే, మాలో ఒక్కరు వెళ్లి ఆయన్ను జలమానవుల నుంచి తీసుకురాగలం!”

నేను తల ఊపాను. ఆరోజు జరిగిన సంఘ టనలు నాలో ఉత్సాహాన్ని నింపాయి. నేను అనునిర్వలో మొదటి రోజు బతికిపోయాను. నాకు నచ్చిన విధంగా కాకపోయినా, ఆ అర ణ్ణంలో బతకడమే ఘనకార్యం అనిపించింది.

దోడోలు రెక్కలల్లారుస్తా నాకు వీడ్డోలు పలికాయి.

నేను వెల్లకిలా పడుకుని నల్లటి ఆకాశంలో మిఱుకుమిఱుకుమంటూన్న నక్కతాలకేసి చూశాను. అవి నాకేదో చెబుతున్నట్టు అనిపించింది. ఏమై ఉంటుంది? చుట్టుపక్కల కల యచూశాను. కొన్ని చుక్కల గుంపులు ఎలుగు బంటులా, కొన్ని తోపులు పెట్టుకున్న మనిషి ముఖాల్లో కనిపించాయి. నాలో నేను నవ్వ

కున్నాను. నేను మా ఇంటి డాబా మీద పడుకుని నక్కతాలను చూస్తూ పెద్దవాడయ్యక ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు కావాలని కలలు కనే వాణ్ణి.

నెమ్ముదిగా నిదురలోకి జారుకు న్నాను. చుక్కలకేసి చూస్తూ గుహలో పడుకుని ఉన్నాను. నక్కతాలతో ఎలుగుబంటి ముఖం. తోపీ పెట్టు కున్న తల నా దగ్గరికి వచ్చి నక్కతాల్లా మండుతున్న కళ్ళతో నా కళ్ళల్లోకి చూడసాగాయి. చూపులు నా గుండెల్లి తోలిచేలా ఉన్నాయి. తోపీ నుంచి రెండు రాకాసి చేతులు వేగంగా నాకేసి రాసాగాయి. చెట్లు రహస్య భాషలా, “పరిగెత్తు... పరిగెత్తు.. పరిగెత్తు..” అన్నట్టు చెవిలో హోరు. చేతులమీది వెంట్టు కలు నిక్కబొందుచుకున్నాయి. ఉలిక్కిపడి లేచాను. ఒక్క క్షణం ఆకాశంలో ఏదో ముఖం జాడ కనిపించింది. ఆ తరవాత కనిపించలేదు. అంతా బ్రహ్మ... కల!

కల అని తెలియగానే, కుదుటపడ్డాను. దానికే అంతగా హడలిపోయినందుకు సిగ్గు పడ్డాను. ఆ తరవాత భయపడకూడదన్న దృఢ నిశ్చయంతో గట్టిగా కళ్ళ మూసుకున్నాను.

చీనా ఏనుగు ఫీంకరింపు వినగానే కళ్ళ తెరిచాను. అప్పుడే తెల్లవారుతున్నది. “హలో, ఎలా ఉన్నావు? వాతావరణం చాలా బావుంది. బాగా నిద్ర పట్టిందా?” అంటూ నవ్వుతూ సూర్యాడిలా పలకరించింది. “ఫరవాలేదు,” అన్నాను నేను.

“నిన్న నువ్వు దోడో మాంసం తిన్నావా?” అని అడిగింది చీనా ఏనుగు.

To dance

నాట్యం చేయడానికి

2221

Santali

ఎన్జ

“లేదు. ఎందుకడుగుతున్నావు?”

“దాన్ని తిని ఉంటే ఈపాటికి నీ కడుపు గడబిడయి ఉండేది,” అంటూ కంఠస్వరాన్ని తగ్గించి, “ఆ మాట డోడోలకు చెప్పి, వాటి మనసు నొప్పించకు. అవి చాలా మంచివి పాపం!” అన్నది.

“ఇక్కడ డోడో మాంసాన్ని ఎంతో ఇష్టంగా తింటారనీ, అదే అలవాటనీ డోడోలు చెప్పాయే మరి!”

“హో...హో...హో... తాము అంతరించిపో యునకథను మార్చడానికి అవి తెగ ప్రయత్ని స్తున్నట్టుంది.” అంటూ నవ్వింది చీనా ఏనుగు.

“ఎమిటది?” అని అడిగాను నేను ఆసక్తిగా.

“డచ వాళ్ళు డోడోలను ఏమని పిలిచేవారో నీకు తెలుసా? ‘వాళ్ల ఓజెల్’ అని పిలిచే వారు. అసహ్యమైన పక్కి అని దానికి అర్థం. అంటే దాని మాంసం అంత చెత్తగా ఉండేద నుకోవాలి,” అన్నది చీనా ఏనుగు.

“అలాంటప్పుడు మరి దాన్నెందుకు వేటాడే వారు?”

“ఉత్తరోత్తరా మనములు దాని మాంసాన్ని రుచికరంగా వండడం కనుగొని ఉంటా రనుకుంటాను. మాంసం నుంచి డోడో తనాన్ని తొలగించి ఉంటారు. పైగా వినోదం కోసం వాటిని వేటాడి చంపి ఉండవచ్చు,” అన్నది ఏనుగు.

నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది.

“అవి చాలా సున్నితమైనవి. తాము అందరూ చెప్పుకునేంత నోరు లేని మూగప్రాణులు కావని నిరూపించ డానికి అవి విశ్వప్రయత్నం చేస్తాయి.”

అంటూ బిగ్గరగా నవ్వుతూ, తొండంతో నా వీపును తాకింది. దాని చిన్న క్షు నుంచి అనుద బాష్పాలు జలజలా రాలాయి. నేను నవ్వుతూ, “సువ్వ అల్పసంతోషిష్టైన పిచ్చి ఏనుగువి!” అన్నాను.

చీనా ఏనుగు తలపంకొన్నా, “నీ జూట్టంతా ఇసుకతో నిండి ఉంది,” అన్నది.

నేను వేగంగా జట్టు దులుపుకున్నాను. ఆ రోజే మహాసభ జరుగున్న రోజు. తీర్మా వచ్చే రోజు.

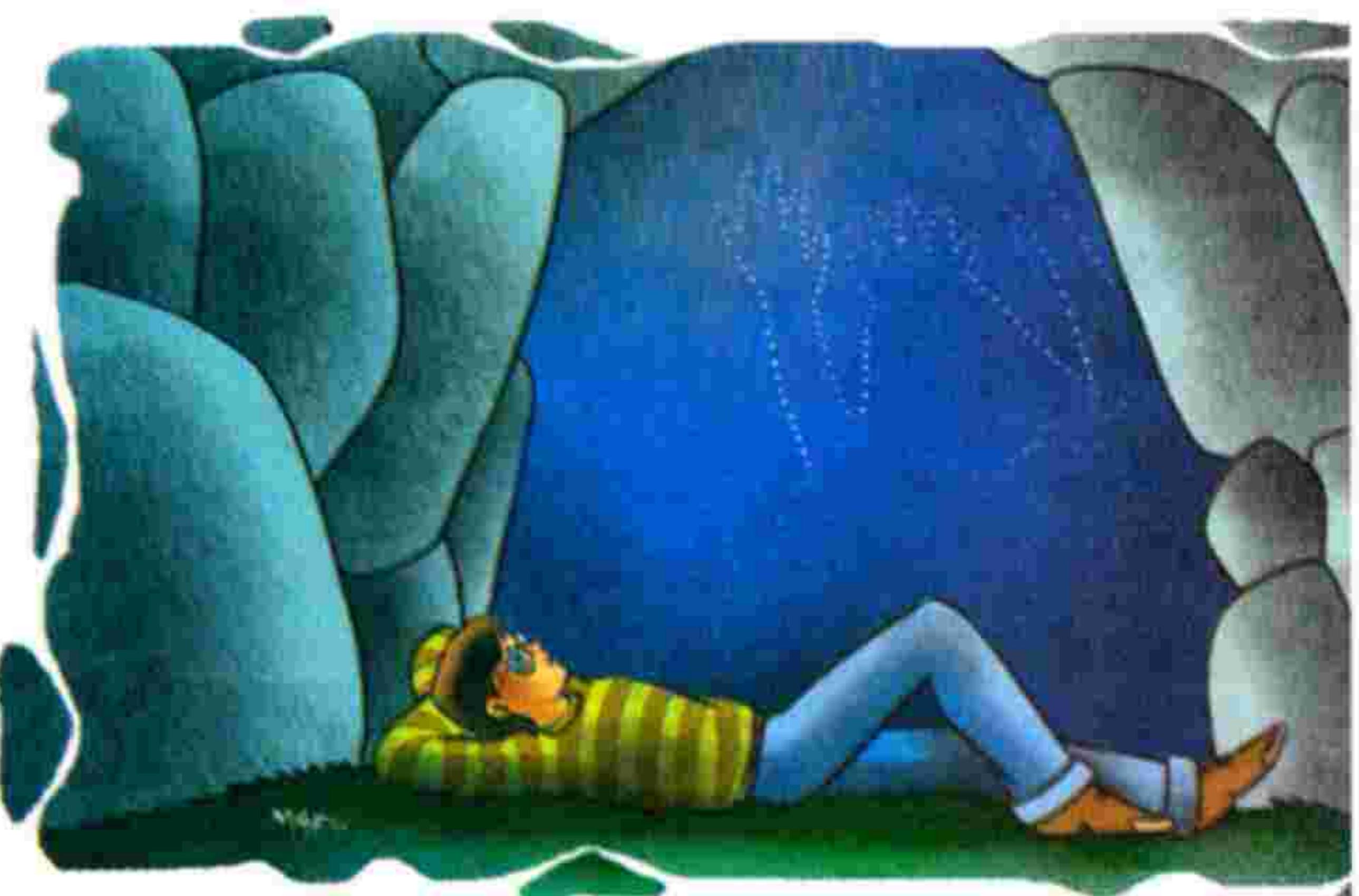
“మనం ఇప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్లాలి?” అని అడిగాను. మనసులో ఏర్పడిన భయం నా కంఠస్వరంలో వెలుపలికి కనబడనీయకుండా.

“నేను తీసుకువెళతాను,” అన్నది ఏనుగు చిన్నగా నవ్వుతూ.

“డోడోలు ఎక్కడ?”

“తమను ఉదయం ఫలహరంగా తీసుకో మని ఒప్పించడానికి ఎవరి దగ్గరికో వెళ్లి ఉంటాయి,” అంటూ చీనా ఏనుగు మళ్ళీ బిగ్గరగా నవ్వసాగింది.

- (ఇంకావుంది)
- సౌమ్యరాజేంద్రన

To dance

నాట్యం చేయడానికి

నర్తితుమ్

Sanskrit

నర్తతుమ్

ఉదయ తారలు

రోహన్ భాటియా

బలింపిక్ వ్యక్తిగత రైఫిల్ మాటింగ్ పోటీల్లో అచినవ బిందా స్వర్ణపతకం సాధించిన ఘటన భారత్కు మరపురాని క్షణం. జమ్ముకు చెందిన రోహన్ భాటియా కూడా ఈ కోవకు చెందినవాడే.

మొదట్లో రైఫిల్ మాటింగ్ లో శిక్షణ ప్రారంభించినా, తర్వాత తనకు ఎయిర్ పిస్టల్ పోటీల్లో మక్కువ పెరుగుతుండటం గమనించాడు. ఇప్పుడితడు జమ్ము-కాశ్మీర్ రైఫిల్ అసోసియేషన్ మాటింగ్ రేంజ్ వద్ద .177 ఎయిర్ పిస్టల్ (10 మీటర్లు) విభాగంలో శిక్షణ పొందుతున్నాడు. సుభాష్ చంద్ర ఇతడికి కోచ్.

ధిల్లీ పబ్లిక్ స్కూల్లలో పదవ తరగతి చదువుతున్న రోహన్ ఇలా అంటున్నాడు. “సహనం, ఏకాగ్రతతో పాటు వీటన్నిటికీ మించిన పరిపూర్ణ నైపుణ్యంతో ముడిపడి ఉన్న క్రీడ మాటింగ్. వాస్తవంగా, రోజువారీ జీవితంలో కూడా ఈ గుణాలను మనం నేర్చుకోవడం ప్రారంభిస్తాం.” పారశాల, తల్లితండ్రులు, కోచ్ అతడికి ఈ విషయంలో బాసటగా ఉన్నారు.

“మొదట్లో మందకొడిగా ఉన్నప్పటికీ, ఇప్పుడు మాత్రం ప్రతి క్షణాన్ని నేను ఉపయోగించుకుంటున్నాను!” అని చెప్పాడు. ఆ చిట్ట చివరి పాటను గురిగా కాల్చడమే మాటింగ్ పరమోద్దేశం కాబట్టి అంతిమ ఫలితంపైనే తాను పూర్తిగా దృష్టిని సాధించి నట్లు రోహన్ పేర్కొన్నాడు.

ఆకాశానికి గురిపెదుతున్న ఈ నెల ఉదయతారకు చంద్రమామ శుభాకాంక్షలు తెలుపుతోంది.

To talk

మాట్లాడడానికి

बात करना

Hindi

भाट करना

చందమామ కబుర్లు

నీటిలోపల మూల్యజియం

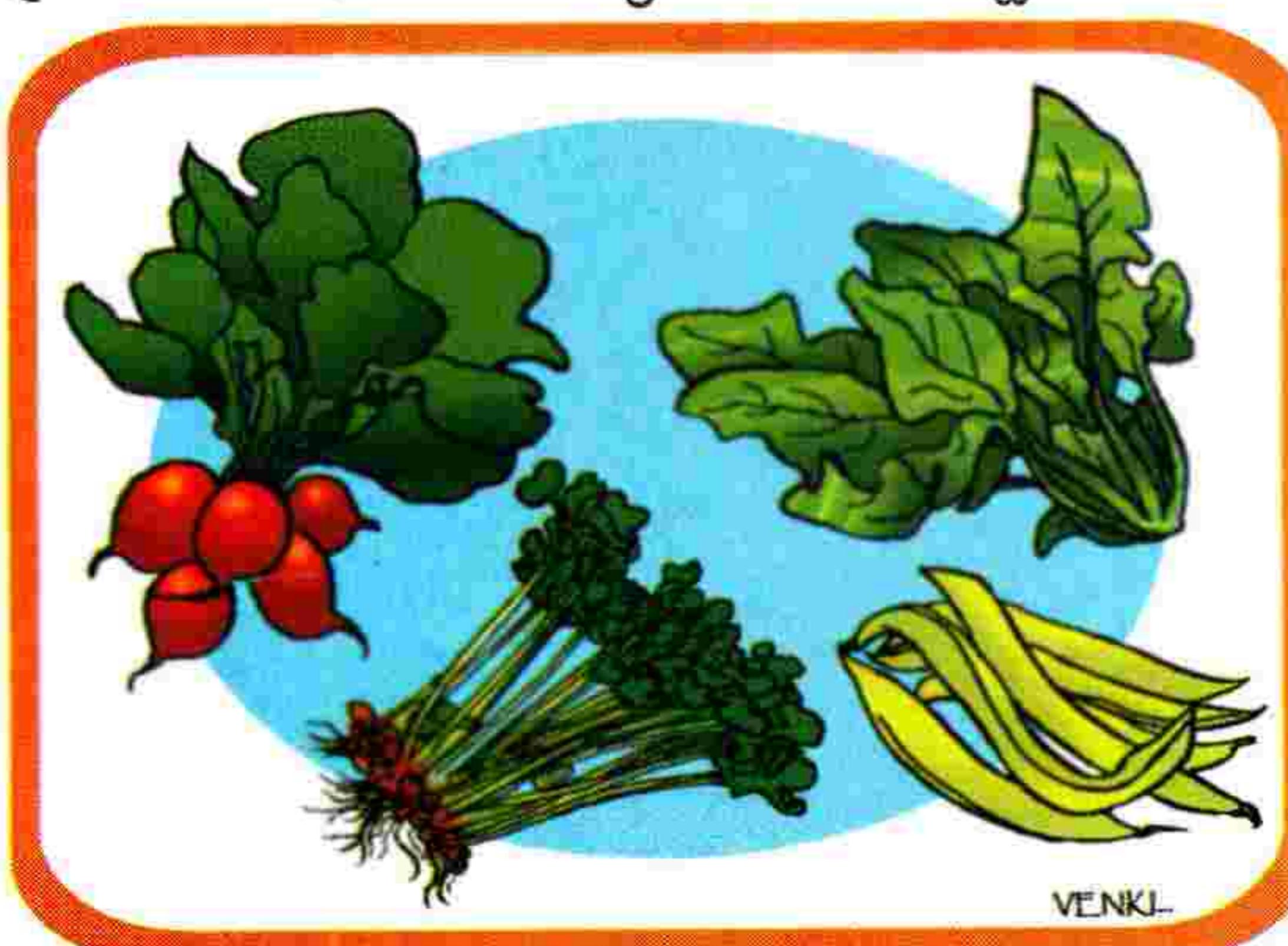
నీటి అడుగున ఉన్న మూల్యజియం గురించి ఎన్నడైనా విన్నారా? నీటి అడుగున అతిపెద్ద మూల్యజియం కట్టడానికి మెక్సికోలో పథకాలు రచిస్తున్నారు. 2009 నవంబర్లో నిర్మాణం ప్రారంభమైంది కూడా. మెక్సికోని యుకాటన్ ద్విపకల్పంలోని వెష్ట్ కోస్ట్ జాతీయ పార్క్లో ఈ వస్తు ప్రదర్శనశాలను నిర్మించనున్నారు.

సముద్రపర్యావరణాన్ని కాపాడటానికి గాను నీటి అడుగున మూల్యజియం నిర్మించాలని మెక్సికో ప్రభుత్వం భావించింది. జాతీయ పార్క్ డైరెక్టర్ జేమ్స్ గొంజాలెజ్ ఈ విషయమై ఇలా చెప్పారు. “నీటిలోపలి మూల్యజియం పర్యాటకులను ఆక్రిస్తుంది, దీనివల్ల ప్రకృతి సహజంగా ఏర్పడే పగడపుదిబ్బులకు కాస్త విరామం లభిస్తుంది. ఇది పర్యావరణ పునరుద్ధరణ ప్రక్రియ కూడా.” మరి, పగడపుదిబ్బులు సుందరమైనవే కాదు, అవి తీరప్రాంతాన్ని పరిరక్షిస్తాయి కూడా.

మీ కోసం సరికౌత్త ప్రపంచం

బ్రిటన్కు చెందిన గుడపుడ్ ఛానెల్, అరోగ్యకరమైన ఆహారపదార్థాలు తీసుకునేలా ప్రజలను ప్రోత్సహించడానికి కార్ల్ వార్గుర్ అనే ఫోటోగ్రాఫర్ ను నియమించింది. చిక్కుడుకాయలు, శతమూలికాడలు-కాకపాలాకు-మొక్కజొన్కాడలతో పార్లమెంట్హౌస్ భవనాన్ని నిర్మించడం, బీన్స్, చెర్రీ టమేటాలతో జెయింట్ వీల్ నిర్మించడం వంటి పథకాలు ఈ నిపుణ ఫోటోగ్రాఫర్ ప్రణాళికలో భాగమయ్యాయి. ఆకుపచ్చరంగు కాలిఫ్ఫవర్, వేల్ దేశపు ఉల్లికాడ, ఎర్రముల్లంగి వంటి ఆకులు, కాడలు, పండ్లు, దుంపల కలయికచే పచ్చదనంతో అలరారనున్న ఈ ప్రాంతం నిజంగా కనువిందు చేయనుంది. కూరగాయలు, కాడలతో వీరు నిజంగా ఇలాంటి హరిత కట్టడాన్ని నిర్మించగలిగితే అవి మనరోజువారీ ఆహారంలో త్పుకచోటు చేసుకుంటాయి. కార్ల్ వార్గుర్ అతడి అయి దుగురు సభ్యుల బృందం ఈ రూపంతోనే మనందరికి నచ్చజెప్పాలనుకుంటున్నారు.

వంటి ఆకులు, కాడలు, పండ్లు, దుంపల కలయికచే పచ్చదనంతో అలరారనున్న ఈ ప్రాంతం నిజంగా కనువిందు చేయనుంది. కూరగాయలు, కాడలతో వీరు నిజంగా ఇలాంటి హరిత కట్టడాన్ని నిర్మించగలిగితే అవి మనరోజువారీ ఆహారంలో త్పుకచోటు చేసుకుంటాయి. కార్ల్ వార్గుర్ అతడి అయి దుగురు సభ్యుల బృందం ఈ రూపంతోనే మనందరికి నచ్చజెప్పాలనుకుంటున్నారు.

To talk

మాట్లాడడానికి

పెచ్

Tamil

పేస

నమ్మల పుష్టులు

మనీషా తనచిలుకు
మాట్లాడటం నేర్చు
తోంది. నేను చేప్పేది
తిరిగి చెప్పు “నేను
నడవగలను”

“నేను నడవగలను”

“నేను మాట్లాడగలను”
“నేను మాట్లాడగలను”
“నేను ఎగురగలను”
“ఇది అబద్ధం”

ఇద్దరు బడి పిల్లలు విరామ
సమయంలో మాట్లాడు

కుంటున్నారు.

మేహల్: ఈ ఉదుయం
తరగతి గదిలో గోద
గడియారం కింద పడి

పోయింది. ఓ క్షణం ముందు గనక పడి ఉంటే,
అది మనీషా టీచర్ తలపై పడి ఉండేది.

మనోజ్: హా! ఆ గడియారం ఎప్పుడూ నిదానమే
మరి!

అమృ: ఏం చేస్తు
న్నావు భానూ?
భాను: చిన్నారి
షానూకు లెటర్

రాస్తున్నానమ్మ

అమృ: ఎలా? నీకు రాయడం తెలీదు కదా!
భాను: అయితే ఏమిటి? షానూకు చదవటం
తెలీదు కదా!

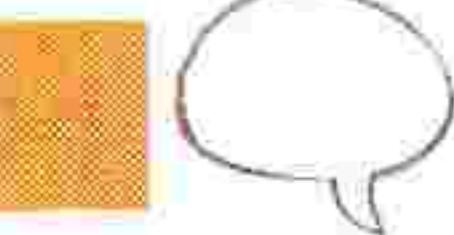
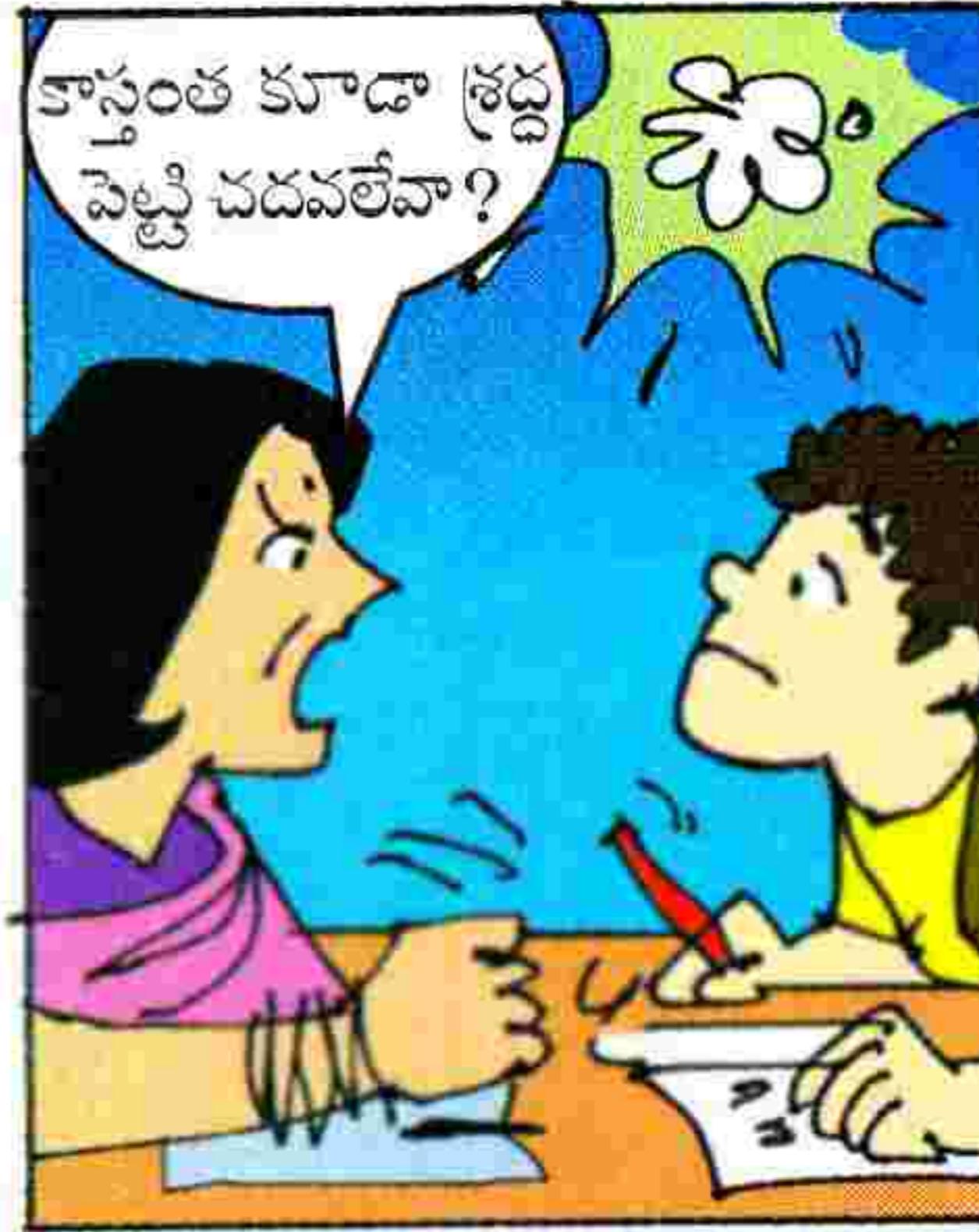
జాన్: నాన్నా, ఇతరులకు
సహాయం చేయడానికి
మనం ఇక్కడ ఉన్నామని
ఫాదర్ మాధ్వా చెప్పారు.

నాన్నా: నిజంగా మనం
అందుకోసమే ఉన్నాం
జాన్.

జాన్: మరి ఇతరులు ఇక్కడ ఎందుకున్నట్టో?

అల్లరి దత్తు

To talk

మాట్లాడడానికి

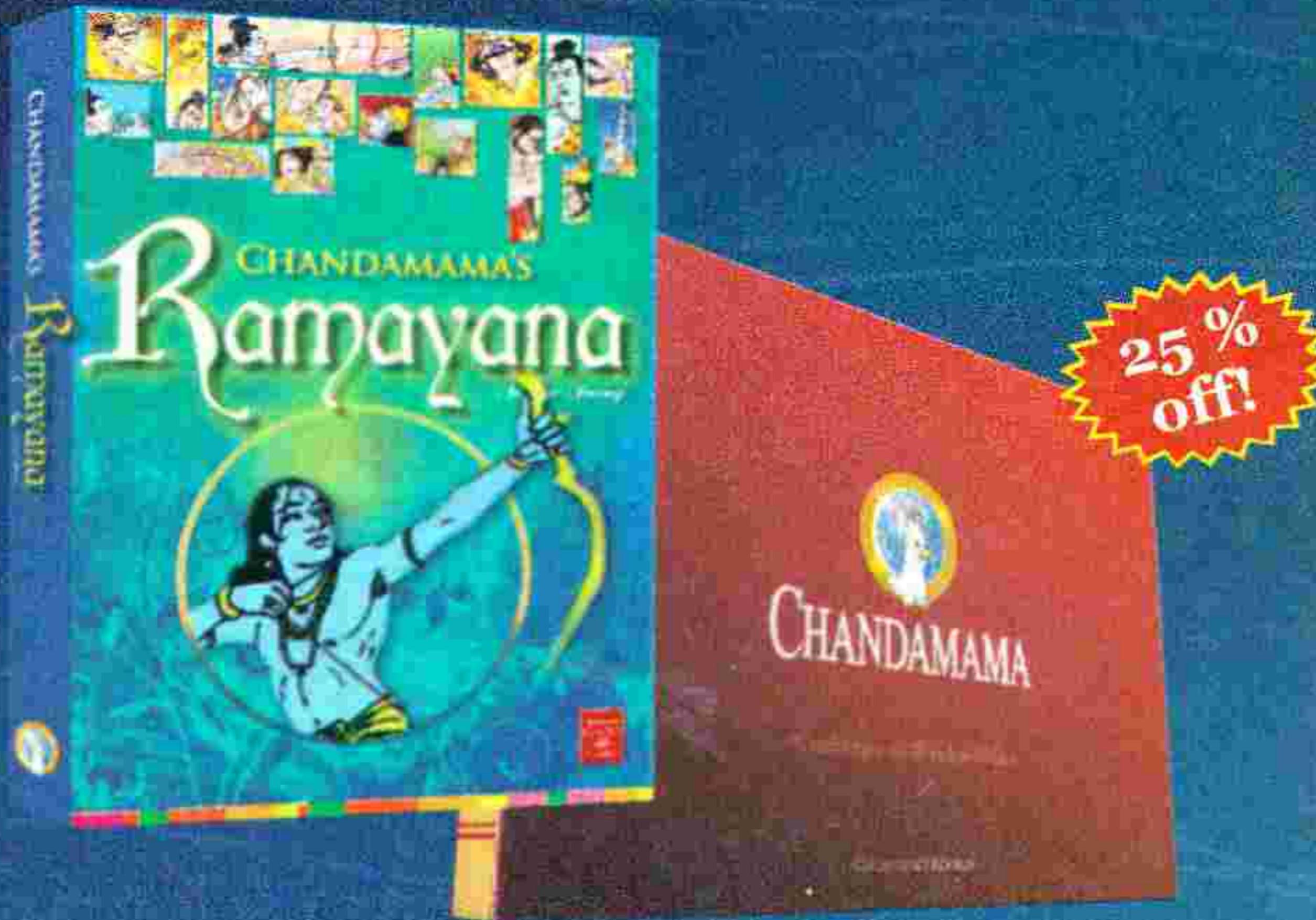
বলা

Bengali

বলা

Avail the Coolest Combo Pack!!

71

Buy Chandamama's
Collector's Edition+Ramayana
for Rs ~~898~~ 673* Only!

Chandamama's Ramayana is the first fully illustrated Ramayana which comes in a single book.

Chandamama Collector's Edition features the best of Chandamama published over the last 60 years.

I want the Coolest Combo Pack:

Name.....

Subscriber No

Address.....

City State

Pin

Telephone Mobile Email

Enclosed Cheque/DD for Rupees (in words)

Cheque/DD no Favouring Chandamama India Ltd

on bank. (Send At-Par cheques or add Rs 60 for non-Chennai cheques)

Please mail the order form to :

Chandamama India Limited, B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B' MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093, Phone +91 22 28312872 / 28311849

Email: chandamama@chandamama.com Web: www.chandamama.com

Both these titles are available only in English at all leading bookshops.

To place an order go to www.chandamama.com

*For purchase outside India, the Coolest Combo Pack is available at \$100-\$80

హోన్కథ

జ్ఞాన సాధువు!

అక్కర్ చక్రవర్తి మరీ పసిప్రాయంలోనే సింహా సనాన్ని అధిష్టించాడు. ఆయన కనబరచిన ధైర్యసాహసాలు, పరిపాలనాదక్కత, కరోర శ్రమ ఆయన్ను గొప్ప మొగలు చక్రవర్తిగా పరిణమించేలా చేశాయి. ఆయన తన సామ్రాజ్యాన్ని సువిశాలంగా విస్తరింపజేశాడు. బ్రహ్మండమైన రాజభవనం అత్యంత ఆక్రూణీయంగా ఉండేది. ఆయన గొప్పదనాన్ని ఆస్థానంలోని కవులు, గాయకులు అమోఘంగా కీర్తించేవారు. కొందరు భూమండలానికి అధిపతి అని పాగిడితే, ఇంకా

కొందరు ఆయనే దేవుడని ప్రస్తుతించేవారు.

ఇలాంటి పొగడ్తలను పొద్దుమానం వింటూ ఉంటే ఎవరికి మాత్రం ఆనందం, గర్వం కలగ కుండా ఉంటుంది? అక్కర్ చక్రవర్తి కూడా తనను మహా పురుషుడిగా భావించసాగాడు.

క్రమంగా ఆయనలో గర్వం ఉప్పాంగ సాగింది. దాంతో ప్రతి చిన్న విషయానికి కూడా అమితాగ్రహం చెందేవాడు. ఎవరైనా చిన్న తప్ప చేసినా కరినంగా శిక్షిస్తూ ఈ ప్రపంచమే తన దన్నట్టు ప్రవర్తించేవాడు. రోజురోజుకూ చక్రవర్తి మరీ ఫూరుపగా తయారవుతున్నట్టు బీర్బుల్ గుర్తించాడు. పరిస్థితికి బాధపడ్డాడు. చక్రవర్తి దృక్పథాన్ని మార్చవలసిన బాధ్యత ఆయన శ్రేయోభిలాషిగా తనమీద ఉన్నదని గ్రహించాడు. అందుకు తగిన మంచి పథకం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

ఒకనాటి సాయంకాలం అక్కర్ చక్రవర్తి ఉద్యానవనంలో వాహ్యశీలికివెళ్ళాలనుకున్నాడు. మామూలుగా తనతో వచ్చే బీర్బుల్ అప్పుడనగా కనిపించలేదు. మాటతోడుకు ఎవరైనా ఉంటే బావుణ్ణనిపించింది. కాని ఎవరూ కనిపించలేదు. ఒంటరిగానే ఉద్యానవనంలో అడుగు పెట్టాడు. గులాబీ పొదల మాటున మందహా సంతో నిలబడి ఉన్న ఒక సాధువును చూసి విస్మయం చెందాడు. పొడవాటి గడ్డం, ఒంటి నిండా కాపాయ వస్త్రాలతో కనిపించాడు.

అంతలోనే అక్కర్ ఆగ్రహాదగ్రుడయ్యాడు.

To talk

మాట్లాడడానికి

బోలణे

Marathi

బోల్టెస్

తనకు సాంతమైన రాజోద్యానంలోకి తన అను
మతి లేకుండా ఈ సాధువు ఎలా వచ్చాడు?
వేగంగా ఆయన కేసి అడుగులు వేశాడు.

“ఎవరు నువ్వు మహాజ్ఞానీ! నా ఉద్యానవనంలో ఏం చేస్తున్నావు?” అని గద్దించి అడిగాడు.

‘మొదటి ప్రశ్నకు తమరేసమాధానం చేపేవు
శారు మహారాజా! చాలా మంది నన్ను మహా
జ్ఞానిననే పిలుస్తారు,’ అన్నాడు సాధువు.
“అందమైన గులాబీ పాదలు! వాటి అందాన్ని
చూసి ముగ్గుళ్ళయిపోయాను. ఇవన్నీ తమరి
వేనా?” అన్నాడు సాధువు మళ్ళీ.

“అవును. నావే! ఇది రాజోద్యానం, తప్ప
కుండా నాకే చెందుతుంది!” అన్నాడు అక్షర్ చక్రవర్తి బిగ్గరగా.

“అవునవును! ఆ విషయంనేను అడగడమే
అసంబద్ధం. ఇంకా ఏవేవి తమకు సాంతమో
సెలవిస్తారా? తెలుసుకోవాలని ఆసక్తిగా ఉంది,”
అన్నాడు సాధువు.

దాంతో అక్షర్ చల్లబడి నవ్వుతూ పరమా
నందంతో, “ఏను. అందమైన ఈ ఉద్యానవనం,
బ్రహ్మండమైన ఆ భవనం, ఆ కోటలు..
అవన్నీ నావే!” అన్నాడు.

“ఆ నది, సిరిసంపదలతో తులతూగే మహా
నగరం, అవన్నీ కూడా తమకే చెందుతాయా,
ప్రభూ,” అని అడిగాడు సాధువు.

“అవును! దూరప్రాంతాలకు విస్తరించిన
సువిశాల సామ్రాజ్యం... అందులోని సంపద
లన్నీ నావే! నీకు ఇంకా ఏమైనా సందేహాలు
న్నాయా?” అని అడిగాడు అక్షర్ అంతలోనే
అవేశపడిపోతూ.

“క్షమించండి, హుజార్! తెలియని విష

యాలు తెలుసుకోవాలనే ఉత్సవత నాలో
కొంచెం ఎక్కువ. కాస్త ఓర్చు వహించండి,”
అన్నాడు సాధువు.

అయితే అక్షర్ సహనం కోల్పోయాడు.
పాగద్దులతో ముంచెత్తే మనుషుల మధ్య ఉండి
అలవాద్దిపోయింది కదా!

“నువ్వునా మనుషును పాడుచేశావు. వెంటనే
నా ఉద్యానవనం నుంచి బయటకు నడువు,”
అని హలంకరించాడు అక్షర్.

సాధువు బిగ్గరగా నవ్వుతూ, “నా ఉద్యానవనం, నా భవనం, నా కోట, నా సామ్రాజ్యం...
తమకు పూర్వం ఇవన్నీ ఎవరికి చెందినవి
ప్రభూ?” అని అడిగాడు.

“మా తండ్రిగారికి,” అప్పటికీ శాంతించని
స్వరంతో చెప్పాడు, చక్రవర్తి.

To talk

మాట్లాడడానికి

మాతాడలు

Kannada

మాతాడలు

“మీ తండ్రికి ముందు?” అని అడిగాడు సాధువు.

“మా తాతగారికి!” అన్నాడు రాజు విస్తుయంతో.

“అంతకు ముందు?” అని అడిగాడు సాధువు.

అక్షర్ సమాధానం చెప్పడానికి నోరు తెర వకముందే, “మీ పూర్వీకులకు చెందినది. మీ తరవాత మీ కుమారుడికి చెందుతుంది. అంతే కదా?” అని అడిగాడు సాధువు.

“అవును!”

“మనుషులు వస్తారు, పోతారు! ఈ సంపదలు కొంతకాలమే మీకు సాంతం. మీ జీవిత కాలం ముగిసే వరకు ఇక్కడ ఉంటారు. ఆ తరవాత అన్నిటినీ వదిలి వెళ్లిపోతారు. ఏ ఒక్కదాన్ని కూడా మీవెంట తీసుకువెళ్లేరు. అవునా?” అన్నాడు సాధువు.

అక్షర్ మాట్లాడకుండా మౌనం మోంచాడు.

సాధువు మృదువైన కంరస్వరంతో, “ఈ ప్రపంచం ఒక ధర్మస్తుతం లాంటిది, హంజారీ! మనుషులమైన మనం ఇక్కడ కొన్నాళ్లుండి, ఆ తరవాత వెళ్లిపోతాం. మనమందరం కూడా

ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వెళ్లిపోయేవాళ్లుమే. మన తరవాతివాళ్లు మన ఆస్తులను చేపడతారు! ఏదీ ఎవరికీ శాశ్వతంగా సాంతం కాదు!”

“చాలా చక్కగా సెలవిచ్చారు,” క్షణం ఆగిన అక్షర్, “తమగడ్డం కాస్త లాగడానికి సాధు వర్యులు అనుమతించాలి,” అంటూ సాధువు గడ్డాన్ని పట్టుకోగానే అది చేతిలోకి వచ్చేసింది.

సాధువు మరెవ్వరో కాదు, బీర్బలీ! తలపాగానూ, కాషాయంబరాలనూ తోలగించి అక్షర్ కేసి నవ్యతూ, నన్ను “క్షమించండి జహాపనా! తమకు ఓ విషయం గుర్తుచేయడానికి ఈ వేషం వేయవలసి వచ్చింది..” అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు.

అంతలో అక్షర్ ఆతణ్ణి ఆప్యాయంగా కాగిలించుకుంటూ, “బీర్బల్, నిన్ను గురించి నాకు బాగా తెలుసు. చిన్నచిన్న మార్గాలతో గొప్ప గొప్ప జ్ఞాన విషయాలు తేటతెల్లం చేయగల సమర్థుడివి” అని మెచ్చుకున్నాడు. ఆ చక్రవర్తికి కూడా హద్దును గుర్తుచేయగల ఘనాపారివి నువ్వు! తరవాత బీర్బలకు పట్టుసంచిలో గలగలలాడే బంగారు నాణాలు బహుకరించాడు!

To talk

बात करना

କଥା ହେବା

Oriya

କଥା ହେବା

HELP
JIM

ఒక రోజు క్లోన్లో “జిమ్”ను ల్రష్టస్టూ మంచి, చక్కటి శాతమానంలో విపరిష్ట గుణాలను బ్లాక్ బోర్డుల్లో కొబ్బరికాయలోని శాఖక గుణాలను వివరంగా బ్లాక్ బోర్డుల్లో కొన్ని గుణాలను రాయిలున్నారు. ఇతే, తను వాటిలోని కొన్ని గుణాలను మరిచిపోయినట్లున్నాడు. అతనికి సహాయచేయండి, చేస్తారా?

P_O__I_S
-IN_R_L-
V__A__NS
CAR____Y__ATE
F_B__-

కొబ్బరికాయ పీచు పదార్థాలు, కార్బోఫ్రెంట్లు, విటమిన్లు, ఖునిజాలు మరియు ప్రోటీన్లు ఇవన్నీ అధికంగా కలిగియుండి అన్నివేళల్లో ఒక గొప్ప “ఉపయోగకరమైన ఆహార పదార్థ” మైనది.

Coconut Development Board
(Ministry of Agriculture, Government of India)
cdbkochi@dataone.in, www.coconutboard.gov.in

బుబ్బా బెబ్బు సాహసరాలు

ఒక క్రికెట్ బంతి ఇంటిలోపలికి
చూసుకుపోయి...

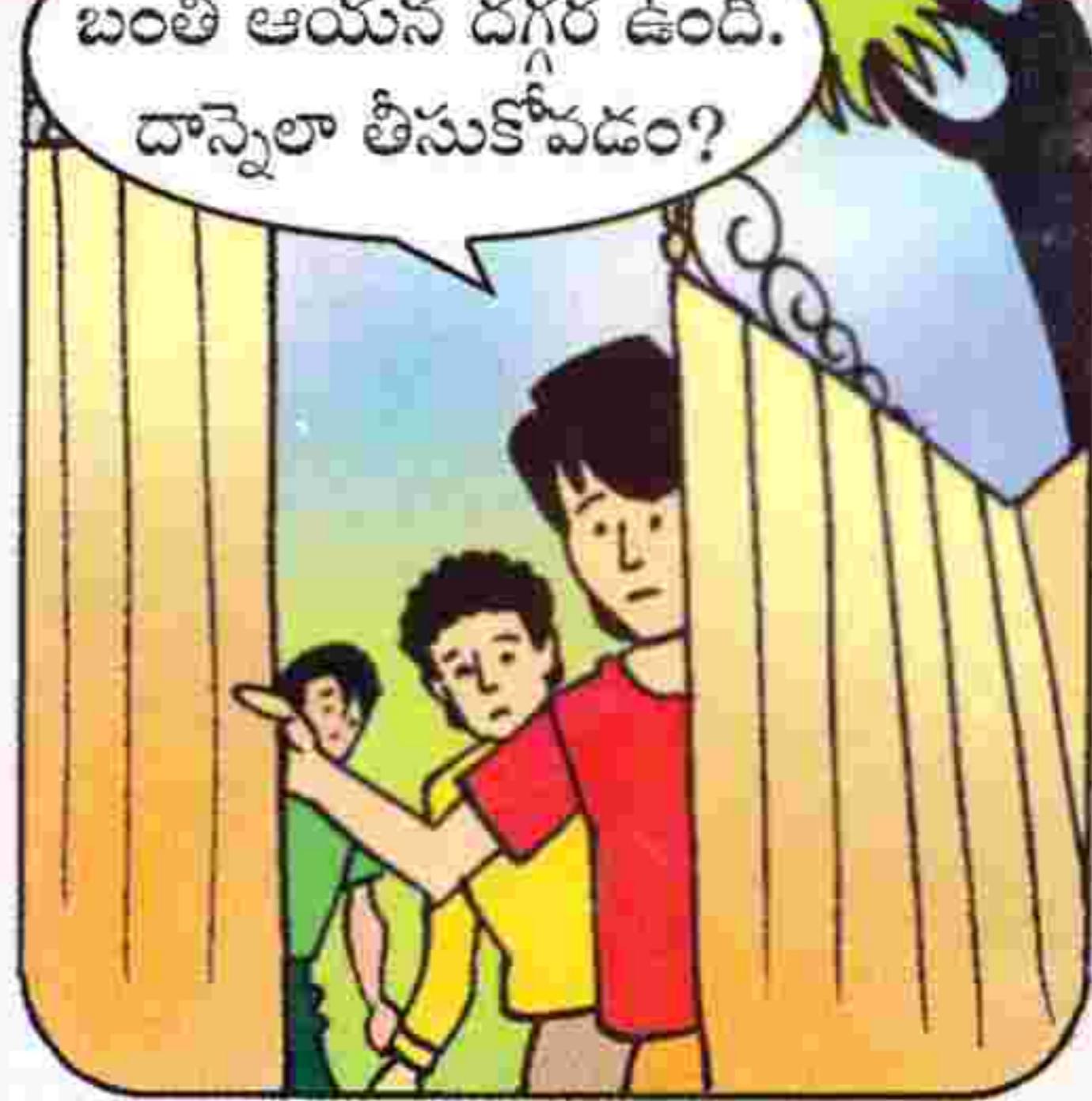

...ఆక్రమన్న మనిషి కాలికి తగిలింది.
ఆ మనిషి కోపంతో దాన్ని చూశాడు.

పిల్లలు బంతి కోసం గేటు తెరిచారు.

బంతి ఆయన దగ్గర ఉంది.
దాన్నెలా తీసుకోవడం?

ఇదంతా చూస్తాన్న బుబ్బాలూ, వాళ్ళకు
సాయంచేయాలనుకున్నాడు.

పిల్లలు నీలి ధవాన్ని తమ నోట్లకో
పిండుకున్నారు.

ఆ మనిషి కత్తి తీసుకుని బంతిని రెండు
ముక్కలుగా నరకబోయాడు. అప్పుడు...

ఆహో! ఏమిలా నీలి వాలుక?

ఎటు చూసినా పిల్లలే
కనిపిస్తున్నారేమిటి?

బుబ్బాలూ బ్బా బెప్రి! మీ వాలుకకు
రంగులు పులిమే బసుల్గమ్!

